

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2017**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 180 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2017. április 10-én

Összeállította: Dömötör-Bakos Szilvia, Fedeles Éva Viktória

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

Varga József Alapítvány – 158

Pro Progressio Alapítvány – 160

Kiadványok – 162

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2017. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet. A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapilanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal, és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2017-ben 1 Rubin, 11 Vas, 29 Gyémánt, 105 Arany vegyészmérnöki díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevél-fajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2017. évben 146 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyészmérnöki Karnak, mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben talákoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 235 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A több mint két és egynegyed évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg 2017-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 235 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot

és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Faigl Ferenc

dékán

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2017-ben jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

	Rubindiploma	30	Gelsy Katalin (Dr. Kuslits Béláné)
11	Dr. Hajós Zoltán	31	Dr. Gimesi Ottó
		32	Dr. Győri Enikő (Szebényi Imréné)
	Vasdiploma	33	Dr. Hermann Imre
12	Bereczky Éva (Dr. Del Medico Imréné)	34	Dr. Hille Etel (Szabó Bogár Etelka)
13	Gyöngy István	35	Dr. Hollós Mária (Dr. Uzonyi Györgyné)
14	Dr. Hajdú Hajnalka	36	Jakob Károly
15	Dr. Keszthelyi Károly	37	Kristóf Árpád
16	Dr. Nagy József	38	Dr. Kuzsmann János
17	Paksy László dr.	39	Dr. Losonczy Béla
18	Pavláth Attila	40	Magyarósi Béláné (Horváth Erzsébet)
19	Dr. Somfai Éva	41	Dr. Major József
20	Somló József	42	Dr. Nógrádi Mihály
21	Dr. Szelke Mihály	43	Novák Veronika (Dr. Holló Jánosné)
22	Werner Endre	44	Dr. Parádi László
	Gyémántdiploma	45	Pataki Mária (Kemperné)
23	Dr. techn. Benke Béla	46	Réther Edit (Szabó Dénesné)
24	Blasz Erika (Dr. Amoser Erika)	47	Simonyi Katalin (Dr. Budai Zoltánné)
25	Dr. Bor Dezső	48	Spacek Katalin
26	Csontos Ilona (Zimányi Endréné)	49	Dr. Szabó Károly
27	Dr. Dancs Károly	50	Szajkó István
28	Dubovszky István	51	Dr. Tőke László
29	Fogassy Elemér		

	Aranydiploma		
52	Dr. Ágai Béla	81	Járitz Csilla (Csilla Chalupnik)
53	Ágoston Etelka (Botos Lajosné)	82	Jelinek István
54	Altmann Margit (Szilárd Istvánné)	83	Jónás Piroska
55	Dr. habil Ambrus Árpád	84	Kállay Ubul Tamás
56	Andor Vinyei	85	Dr. Kápolna Ferenc
57	Dr. Antal István	86	Katona Júlia (Dr. Szögi Ferencné)
58	Balog János	87	Kerekes Erzsébet
59	Balogh Erzsébet (Gáti Róbertné)	88	Kiss Katalin (Németh Gáborné)
60	Bognár Endre	89	Kratochwill Anna Mária (Rádi Károlyné)
61	Dr. Bognár Kerka (Csomárné)	90	Kudelka Mária (Halász Péterné)
62	Bölöny Béla	91	Dr. Kulcsár Sándor
63	Budai Miklós	92	Dr. Kotalikné (Dr. Kardos Zsuzsanna)
64	Corradi Annamária (Dr. Gesztes Tamásné)	93	Laborc Ildikó
65	Czinege Mária (Dr. Ludvig Lászlóné)	94	Dr. Lambertus Zsoltné (Molnár Katalin)
66	Czink Emilia (Simonovits Emilia)	95	László Cecilia
67	Czövek Gábor	96	Lebedy Éva (Simon Dezsőné)
68	Cséfalvy Csaba	97	Littmann Fábián Katalin
69	Csomár Tibor	98	Magyar Zsuzsanna
70	Eifert Gyula	99	Mallász Lili (Göndös Gáborné)
71	Finály Zsuzsanna (Dr. Bánky Bulcsúné)	100	Marjay Erzsébet (Olchváry Gézáné)
72	Gáspár László	101	Mártonfalvi-Tóth Attila
73	Dr. Gönczi Csaba	102	Dr. Meiszel László
74	Göndös Gábor	103	Mezey Gabriella (Dr. Vándor Istvánné)
75	Gyulai Líviuszne (Balla Katalin)	104	Nádas Dezső
76	Hannák Péter	105	Nádlér Veronika (Lengyel Györgyné)
77	Hatás Zsuzsa (Bozzay Lászlóné)	106	Nagy Imre
78	Dr. Herczeg András	107	Nagy István
79	Hőgye Irma	108	Nagy Károly
80	Jancsó Edit (Horváthné)		

109	Nagy Lajos	138	Trischler Zsuzsanna (Aracs Jánosné)
110	Dr. Nagy Róbert	139	Tungler Antal
111	Németh Erzsébet (Máté Lajosné)	140	Újhelyi Mária
112	Pál Róbert	141	Vágvölgyi Györgyi
113	Dr. Pálinkás Jánosné (Lassányi Györgyi)	142	Valtynyi Dániel
114	Palkó Lajos	143	Dr. Ványiné (Sándor Gabriella)
115	Palotás Tibor	144	Ványolós Borbála (Pacsay Andrásné)
116	Papp Teréz (Virág Károlyné)	145	Varga Anna (Vitencz Lászlóné)
117	Párkányi Piroska (Simon Dénesné dr)	146	Varga Lajosné (Fridel Ilona)
118	Pataki László	147	Varga Mária
119	Perendi Anna (Kiss Béláné)	148	Dr. Varga Pál
120	Dr. Polgár István	149	Véghné Reményi Mária
121	Ráthonyi Zoltán	150	Veréb Lajos
122	Regős István	151	Vigh Gyula
123	Sallay László	152	Visky György
124	Schlisz Gabriella (Dr. Antal Istvánné)	153	Wölfinger Csaba
125	Siklós István	154	Dr. Zlatos Gabriella
126	Dr. Simay Antal	155	Zorkóczy Ildikó (Kovács István Zoltánné)
127	Simayné Dr. Arday Ágnes	156	Zsédely Györgyi
128	Sipos Gábor		
129	Skultéty Géza		
130	Dr. Soós István		
131	Dr. Soós Istvánné (Kerti Judit)		
132	Sugár Péter		
133	Szabó Ágnes (Dr. Csorba Andrásné)		
134	Szebeni Lujza (Szabó Lászlóné)		
135	Szedő Judit (Szepesházi Istvánné)		
136	Dr. Szüts Tamás		
137	Tóth László		

Dr. Hajós Zoltán

1926-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelét 1947-ben szerezte, száma 465.

Pályafutását a Műegyetemen kezdte tanársegédként, 1949-ben műszaki doktori címet szerzett. 1957-től tudományos munkatárs a Princeton University-n. 1960-tól Hoffmann-La Roche, Inc. Nutley, alkalmazásában állt 1970-ig. 1972 és 1973 között University of Vermont-nál tevékenykedik, Burlingtonban. 1973-ban a University of Toronto-hoz került (Ontario, Canada), végül a R.W. Johnson Pharmaceutical Research Institute, Raritan, alkalmazásában állt 1990-ig. Számos tudományos cikk és szabadalom szerzője szerves gyógyszeripari vegyületek totál és aszimmetriás szintézise témában. Fő kutatási területe heterogén katalízis; inhibitor hatás autooxidációs folyamatokban; ion cserélő gyan-tákkal katalizált hidrolízis és észterezés; glykozidok sztereospecifikus előállítása cukor acetátokból; optikailag aktív szinthonok aminosavakkal katalizált aszimmetriás szintézi-se; hidrofenantrén származékok, szteroid hormonok, heterociklusos vegyületek szintézi-se (tetrahidrofuran származékok, dioxánok és purinok). Az "Aldol and Related Reaction" fejezet szerzője a Techniques and Applications in Organic Synthesis, Vol.1, Carbon-Carbon Bond Bond Formation, a Robert L. Augustine, Editor, Marcel Dekker Inc., New York and Basel, 1979 című könyvben. Előadások a 145, 148. és 150. Amerikai Kémiai Társaság értekezletein. Nagy előadás a Gordon Research Conference Natural Product Chemistry (természetes szerves anyagok) konferenciáján 1970-ben és a Heterociklusos Vegyületek Gordon konferenciáján 1989-ben. A vasdiploma megszerzése óta két tanulmánya jelent meg a Boston/Berlin központú ResearchGate tudományos közösségi Internet oldalon: Proline Catalyzed Asymmetric Aldol Cyclization II. (2015. augusztus 15) és Marginalia to Organic Chemical Synthesis (2016. október 3.). A 2015-ben megjelent tanulmány a prolinnal katalizált aszimmetrikus gyűrűzárás mechanizmusát, a 2016-ban megjelent dolgozat pedig 2-hydroxymethyl-1,4- benzodioxane származékok stabilitását vizsgálja MOPAC minimalizációs számításokkal. Emeritus tagja az American Chemical Society-nek és a Society of the Sigma Xi-nak.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bereczky Éva (Dr. Del Medico Imréné)

1929-ben született Pozsonyban.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 824

1952 és 1957 között a Veszprémi Vegyipari Egyetem Szilikátkémiai Tanszékén volt tanársegéd. 1957-től a Tatabányai Szénbányászati Tröszt kísérleti üzemében helyezkedett el, a meddőhányók újrahasznosítási kísérleteivel foglalkozott. 1962-1964 között a Brikettipari Központ laboratóriumában dolgozott. 1964-től nyugállományba vonulásáig a Kőbányai Porcelángyár laboratóriumának helyettes vezetője volt. Műszeres analitikával, elsősorban termikus és fajlagos felületméréssel foglalkozott. 1968-ban a Vegyésmérnöki Karon műszeres analitikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Társszerzője az 1954-ben megjelent Bereczky-Henszelmann-Tamás: "Szilikátipari vizsgálatok" és az 1986-ban megjelent, az építőipari középiskolák IV. osztálya számára írt "Laboratóriumi gyakorlatok" c. könyveknek.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyöngy István

1930-ban született Karcagon.

Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma 822.

Az egyetem elvégzése után a Szegedi Vegyipari Technikumban dolgozott mérnök-tanárként, majd a Magyar Pharma gyógyszergyár technológiai laboratóriumába került. 1954-től nyugdíjba vonulásáig az Alkaloida Vegyészeti Gyárban dolgozott. Itt a kodein-etilmorfin gyártás üzemvezetője volt, majd a félszintetikus morfin-kodeinszármazékok gyártásának bevezetésében vett részt, ezekből készítették a gyár első tablettás készítményeit. 1966-tól a mákalkaloida, szintetikus gyógyszeralapanyag gyártásokkal és készítménygyártással, 1971-től kezdődően a gyár műszaki fejlesztésével, nagyberuházásokkal foglalkozott. 1971-ben gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1990 végén nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hajdú Hajnalka

ny. egyetemi docens, a kémia tudomány kandidátusa

*1930-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 819*

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után 1952-ben tanársegédnek nevezték ki a BME Vegyésmérnöki Kar Vegyipari Műveletek tanszékére, ezzel a tanszék első kinevezett dolgozója lett. 1990 szeptemberéig, nyugdíjazásáig a Vegyipari Műveletek tanszéken dolgozott, 1961-től mint adjunktus, 1979-től docensként. Részt vett a Vegyipari Műveletek és a Vegyipari Folyamatirányítás tárgyak előadási és gyakorlati anyagának kialakításában, a laboratóriumok létrehozásában. 17 egyetemi jegyzetet írt, mint társszerző, szerző illetve szerkesztő. Számos ipari megbízásos munkában vett részt munkatársként, illetve irányítóként Tudományos munkásságát bepárlás, hőátadás, desztilláció, desztilláló oszlopok irányítása területen végezte, ezzel 1970-ben doktori címet, 1978-ban a kémia tudomány kandidátusa fokozatot szerzett. Tudományos eredményeit hazai és külföldi szaklapokban és konferenciákon publikálta. Bekapcsolódott a Karon folyó angol nyelvű képzésbe és a szakmérnök képzésbe. Nyugdíjazása után 1999-ig még részt vett az oktatásban. 1998 és 2011 között, mint egyéni vállalkozó a Beilstein szerves kémiai adatbank számára dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Keszthelyi Károly

*1929-ben született Budapesten.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 792*

Mérnöki tevékenységét a MÁV Anyagvizsgáló Intézetében kezdte el, ahol fém-, festék-, szén- és olajvizsgálatokkal foglalkozott. Önálló kutatásokat végzett ipari olajok és csapágyzsírok alkalmazása területén. 1957-ben kinevezték az Olajvizsgáló Laboratórium vezetőjévé. 1960-ban, mint külső gyakorlatvezető bekapcsolódott a Kémiai Technológia Tanszék oktatásába, majd 1962-ben tanársegédi kinevezést kapott. 1964 és 1968 között az ÉKME Építőanyagok Tanszéke vegyi csoportjában, mint adjunktus tevékenykedett. Közreműködött új rendszerű és módszerű előadások és gyakorlatok tartásában, új tanterv kidolgozásában, útmutatók készítésében és jegyzetek írásában. 1967-ben műszaki doktori címet, 1968-ban mérnök-tanári oklevelet szerzett. Pedagógiai kutatómunkája eredményeit szakkikkekben és tanulmányokban tette közzé. 1967-ben a két egyetem egyesülésével visszakerült a Kémiai Technológia Tanszékre. Az általános kémiai technológia gyakorlat keretében tüzeléstechnikai, gőztermelő rendszerű és erőműi technológiai vizsgálatokat dolgozott ki vegyésmérnök hallgatók részére. Kutatói munkássága kezdetben a korrózióvédelemre, majd a tüzeléstechnikára terjedt ki. Foglalkozott párologtatós, porlasztásos olajtüzeléssel, égésjavító adalékok alkalmazástechnikai vizsgálataival, majd biodízel (repceolaj-metilészter) üzemanyagok gyártási, üzemeltetési problémáinak megoldásával. 1992-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy József

Kossuth-díjas ny. emeritus, egyetemi tanár, a kémiai tudományok doktora és Európai Tudományos és Művészeti Akadémia tagja

1926-ban született Pécsen.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 813

Dr. Proszk János akadémikus professzor tanítványaként, mint másodéves egyetemi hallgató kezdett el a szilikon kémiával foglalkozni, s egész szakmai munkásságát ennek a témának szentelte. Munkásságával a szabadalmazott eljárásai alapján sikerült a szilikon kémia területén Magyarországon csúcstechnológiának számító új ipart teremtenie. Először a Nitrokémiai Ipartelepen indult el a szilikon gyártás. Jelenleg Szilor Kft. állít elő szilikonokat. A kémiai tudományok doktora. Tagja az Európai Tudományos és Művészeti Akadémiának. Vegyésmérnöki Karunk Szeretlen Kémiai tanszékét 28 éven át vezette, 4 éven át a Kar dékánhelyettese volt. A tanszéken új, modern szeretlen kémiai oktatást vezetett be és széleskörű preparatív, kvantumelméleti és gyakorlati kutatást teremtett meg munkatárjaival. Már 1970-ben létrehozott szilikon implantátumokat gyártó kísérleti laboratóriumot. A termékeket orvosi területeken alkalmazták. Műemlékvédelmi területen és múzeumi restaurálás számára szilikon termékeket és restaurálást nem igénylő szilikon művészfesték családot dolgozott ki, amely gyártásra került. A tanszék, vezetése alatt, országos Korróziós központtá vált, szakmérnököket képeztek és korróziós vizsgálatokat végeztek. Jelenleg is részt vesz a Tanszék kutatómunkájában és oktatott 15 évig a Villamos karon, az egészségügyi mérnökképzésben. Vegyészkaron biokompatibilis c. előadást tart. Számos fiatal tanítvány kutató munkáját vezette. Jelenleg már 20 éve csúcstechnológiának számító MediContur Kft. intraokuláris (IOL) optikai lencsét készítő Vállalat fejlesztő kutatásában, mint szakértő vesz részt.

Szakmai tevékenységért már 1953-ban, 27 évesen Kossuth-díjat kapott, és a rendszerváltás után életművét Eötvös-díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Paksy László dr.

a kémiai tudomány kandidátusa

*1929-ben született Jászberényben.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 817*

Első munkahelyéül a MÁVAG Üzemek diósgyőri Kohászati Üzemét jelölték ki, ahol a Vegyészeti Osztályon a Színképlabor vezetője lett. Itt az akkor gyors fejlődésnek indult analitikai kémiai tudományág, műszeres analitika, ezen belül optikai emissziós színképelemzés helyi alkalmazásának bevezetése, módszereinek kidolgozása volt a feladata. Ennek során mind a gyárban, mind a mellékállásban a Miskolci Műszaki Egyetemen végzett kísérletei során írt értekezése alapján kandidátusi fokozatot szerzett 1968-ban. Meghívásra vendégkutatóként 1977/78-ban az NSZK-beli Dortmundban az Institut für Spektrochemie-ben dolgozott. Az 1980-as évektől kezdve általános laborfejlesztéssel, minőségbiztosítással foglalkozott, ennek keretében a matematikai-statisztikai módszerek analitikai kémiai és környezetvédelmi alkalmazásával különös tekintettel a többváltozós rendszerekre. Eredményeit konferenciákon itthon és külföldön ismertette, publikálta, utóbbi években fiatalabb társszerző kollégákkal. Az összes megjelent 220 publikációjából 45 idegen nyelvű, hazai vagy külföldi közlemény. Kandidátusként disszertációkat opponált, bíráló bizottságokban vett részt. Társadalmi munkában a Magyar Kémikusok Egyesületében dolgozott, mint a Borsodi Csoport titkára, később elnöke.

Tudományos közéleti tevékenységét Than Károly emlékéremmel, Preisich Miklós díjjal, szakmai tevékenységét, eredményeit Török Tibor emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pavláth Attila

a kémiai tudomány kandidátusa

1930-ban született Budapesten.

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 783

Egyetemi tanulmányainak utolsó évében, mint tudományos munkatárs dolgozott az egyetem Szerves Kémiai Tanszékén. Diplomájának megszerzése után, mint tanársegéd ugyanott folytatta tudományos kutató munkáját. Miközben kandidátusi disszertációján dolgozott, 1954-től az újonnan megalakult MTA Központi Kutató intézetébe került, ahol fluorkémiai kutatásokat végzett. Kandidátusi dolgozatát 1955-ben védte meg. 1956-ban Kanadába távozott, ahol két évig a montreali egyetem vegyészeti karán tevékenykedett. 1958-ban az USA-ba költözött és Kaliforniában a Stauffer Chemical Company Kutatóintézetében irányított egy csoportot a fluorkémia alkalmazása terén az úrkutatásban. Az amerikai Földművelésügyi Minisztérium meghívására 1967 óta a Western Regional Research Center-jében folytatja széleskörű kutatásait az amerikai mezőgazdaság problémáinak megoldásán. Tudományos munkássága 135 publikációt, 4 könyvet, 7 könyv fejezetet és 25 szabadalmat foglal magába. 1998-ban az American Institute of Chemistry a fluorkémia területén végzett munkásságáért a Pioneer of the Year kitüntetéssel jutalmazta. A kémiának a mindennapi életünkben való szerepének elismerésére egy poszter kiállítást szervezett, amely több mint 30 nyelvre lett lefordítva (www.chemistryinyourlife.org). Magyarországon is számos helyen lett bemutatva. Világszerte több száz előadást tartott, és nemzetközi hírnévre tett szert. 2000-ben az American Chemical Society (ACS) első európai születésű elnöke lett. 2004-ben az MTA külföldi tagjává választotta. Tudományos eredményei a Budapesti Műszaki Egyetem hírnevét világszerte nagyban emelte.

Tudományos munkásságát az amerikai Földművelésügyi Minisztérium és az ACS számos kitüntetéssel ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somfai Éva

1930-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 785

Rövid Műanyagkutató Intézeti kezdés után átszervezés folytán a Chinoin Gyógyszergyárba helyezték, ahol 37 évet töltött. Először laborkutató, majd a fokozott exportba kezdő gyár szabadalmi munkáiba vonták be jó német, angol és francia nyelvtudása miatt. Szabadalmi ügyvivői vizsgát tett 1959-ben, ő volt az első női mérnök, aki ilyen képesítést szerzett. 1967-ben az Állam és Jogtudományi Egyetem levelező tagozatán jogi diplomát és jogi doktori címet kapott. 1958-tól ellátta a hazai és külföldi perek ügyét a stratégiától a részletes műszaki válaszokon át az ügyvéd- és szakértő- kezelésig. A Chinoin szabadalmi iroda megszervezése, majd osztállyá, végül Iparjogi Főosztállyá fejlesztése mellett a konkrét labormunkák helyébe több találmány elvi kidolgozásában való részvétel lépett. Irányította a gyár iparjogvédelmi munkáit, licenciatárgyalásokon, hazai és külföldi perekben, szabadalmak megszerzésében, piacok megvédésében. A Chinoin privatizációját követően 1991-ben nyugdíjba ment. Ezt követően saját szabadalmi ügyvivő irodát nyitott. Hazai és külföldi cégek szabadalmát, védjegyét képviseli. A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület, a Nemzetközi Iparjogvédelmi Egyesület, a Szabadalmi Képviselők Nemzetközi Egyesülete magyar tagozatának egyik alapító tagja. Az újonnan alakított hazai Szabadalmi Ügyvivői Kamara alapító elnökségi tagja. Számos konferencia előadója, a gyógyszer-szabadalmi témákra specializálódott.

Az ELTE Vegyész-kar Gyógyszer-szakán több mint 20 éven át tartott előadásaiért Trefort díjat (1994), iparjogi munkásságáért Jedlik Ányos aranydíjat kapott (2001).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somló József

1930-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 786

A BME Vegyipari Gépek Tanszékén tanársegédként kezdte vegyésmérnöki pályafutását. Részt vett az oktatásban és a tudományos munkában. Ezt követően a Vegyipari Gépkipróbálási Kutató Intézetben dolgozott, mint tudományos munkatárs, ahol fizikai-kémiai kutatómunkát végzett (desztillációs kolonnák, félvezetők). Az Intézet megszűnése után az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárba került, ahol 18 éven át különböző beosztásokban dolgozott. Először technológus volt, majd üzemmérnök, később telepvezető, végül műszaki fejlesztési osztályvezető. Gyógyszeralapanyagok és készítmények gyártástechnológiájával, valamint üzemek fejlesztésével és létesítésével foglalkozott. A nyugdíjazása előtti 20 évet a svájci Ciba Geigy cégnél töltötte. Szerves kémiai szintézisekkel foglalkozott, melynek során új műanyagokat (polyészterek, epoxydok), aditíveket (optikai derítők) és fényálló pigmenteket dolgozott ki. Később növényvédőszer készítmények fejlesztésével, emulziók és szuszpenziók stabilitására vonatkozó kutatással, majd a világ különböző részein levő leányvállalataik technológiai problémáinak megoldásával foglalkozott. Munkája során több szabadalmat készített és számos szakmai előadást tartott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szelke Mihály

1930-ban született Kispesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 789

Tanulmányainak befejezése után 1952 és 1955 között kutatóvegyész volt, a Gyógyszeripari Kutatóintézetben. 1955-ben kezdte meg kandidátusi munkáját a MTA Központi Kémiai Kutatóintézetében Dr. Oláh György vezetése alatt. 1956-ban elhagyta Magyarországot és Angliában telepedett le. Itt 1962-ig a Whyet Laboratories, Havant-nál volt kutatóvegyész. Egyidejűleg doktorátusi kutatómunkát végzett a southamptoni egyetemen és 1962-ben PhD fokozatot szerzett. 1963-tól 1964-ig a Harvard Egyetemen kutató ösztöndíjas. 1964 és 1972 között előbb csoport- majd osztályvezető a Pfizer Research Laboratories-nél Angliában. 1972-1986-ig a Royal Postgraduate Medical School University of London tanársegédje, majd adjunktusa végül magántanára lett. 1977-ben vendégprofesszor a Kaliforniai Egyetemen. 1986 és 1996 között a University of Southampton gyógyszerkémia tanára, ugyanakkor a Ferring Research Institute University of Southampton Research Centre igazgatója is. Ezt a gyógyszerkutató intézetet ő alapította, az egyik szabadalma értékesítéséből felállított alapítvány segítségével, és vezette nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjba vonulása után, 1996-tól önkéntes munkát végzett orvosi karitászok számára, kutatási témák és ösztöndíjak elbírálásában. Több mint 100 tudományos cikk, 40 szabadalom és két könyv szerzője, vagy társszerzője, főleg a gyógyszerkémia és peptid kémia területén. Az évek során számos nemzetközi konferencián volt meghívott előadó, több ízben Budapesten is. Pályája során mindig büszke volt magyarországi egyetemi tanulmányaira, amely kiváló alapul szolgált és nemzetközi viszonylatban is versenyképpé tette a karrierje kialakításában.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Werner Endre

*1929-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 9*

Első munkahelye a Magyar Honvédségnél volt, itt mint hivatásos mérnöktiszt dolgozott. 1957-től 1959-ig önálló kisiparos volt, majd az Első vegyi Indusztria Szövetkezethez került, és 1962-ig az Ipari vegyszergyárban alkalmazták üzemmérnökként. Ezt követően 1989-ig a Pest-megyei Vegyi- és Divatcikkipari Vállalatnál tevékenykedett. Először a vegyiüzem vezetője volt, majd a vegyi gyár igazgatója lett. Foglalkozott galvanizálással, fémek műanyaggal történő bevonásával, lakkipari műgyanták előállításával ipari célokra. Ezek részben módosított fenyőgyanta bázisú műgyanták voltak, részben szilárd epoxi gyanták. 1989-ben nyugállományba vonult, de még egy évig műszaki tanácsadóként tevékenykedett az igazgató mellett.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. techn. Benke Béla

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 14/1957

Műegyetemi tanulmányai alatt a Nagynyomású Kísérleti Intézetben demonstrátorként dolgozott 1954 és 1957 között. 1957-től a Kőbányai Gyógyszergyárban (Richter) dolgozott nyugdíjba vonulásáig 1995-ig. A gyógyszergyárban töltött első éveiben egy olyan üzemben dolgozott, amit arra a célra hoztak létre, hogy a szintetikus üzemekben végzett, átlagosnál veszélyesebb műveletek veszélyességét csökkentsék. 1965-1967 között Gyógyszertechnológiai szakmérnöki oktatásban vett részt. 1967-ben gyógyszertechnológus szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-ben Műszaki doktorrá avatták, feljogosítva a Dr. TECN. cím használatára. 1974-től szintetikus alapanyaggyártó üzem vezetőjeként dolgozott. Munkája során számos különböző hatásterületű gyógyszeralapanyag szintézisének ipari megvalósításán dolgozott (neuroleptikumok, antituberkulotikumok, anthelmintikumok, agyi értágítók, gyomorfekély elleni szerek). Számos új készítmény gyártástechnológiájának kidolgozásában vett részt. 47 találmány társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Blasz Erika (Dr. Amoser Erika)

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 30/1957

1957-1962 között a Hungária Műanyag feldolgozó Vállalatnál a kemény PVC csőgyártó üzem üzemvezető helyettese. 1963-ban Vegyipari Gazdasági Mérnök oklevelet szerzett. 1962-68-ig a Vegyiműveket Tervező Vállalat Szerves Főosztályán önálló technológus tervezőként dolgozott. A Hungária Műanyag feldolgozó Vállalat bővítése és rekonstrukciója, valamint a Debreceni Műanyag feldolgozó Vállalat laboratóriumának tervezése volt a feladata. 1969-ben Műszaki doktorrá avatták. 1968-1980-ig a Műanyagipari Kutató Intézet Alkalmazástechnikai Főosztály Építőipari Laboratóriumának laboratórium vezetője főmunkatársként. 1980-84-ig a Pest Megyei Műanyagipari Vállalatnál műszaki tanácsadóként a fröccsöntött kemény PVC csőidomok gyártási kooperációjának szervezésével foglalkozott. 20 éven át vezette a Magyar Kémikusok Egyesületének Fiatal Kémikusok Köre szakosztályát. Elnökségi tagja volt a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének.

Megkapta a Nehézipar Kiváló Dolgozója címet, illetve a Than Károly emlékérmét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bor Dezső

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 73/1957

Az egyetem elvégzése után 1957-ben a Kőbányai Gyógyszerárugyár (ma: Richter Gedeon Rt.) Biokémia 1. üzemében kezdte meg munkásságát. Témái voltak a bilirubin, pepszin, pepton, valamint az epesavas készítmények gyártása és műszaki fejlesztése. 1962-ben saját kérésére áthelyezték a vállalat Szintetikus III. laboratóriumába (ma: Szteroid Laboratórium). Először a butilszimpatol eljárásának kidolgozását, majd üzemelését végezte. Ennek befejezése után szteroid témákkal foglalkozott. Új eljárást dolgozott ki többek között a dehidro-epiandroszteron-acetát előállítására, valamint részt vett spironolakton eljárás kidolgozásában. 1968 óta fő témája a szteroidok totálszintézise volt. A Smith-Torgov-féle szteroid totálszintézis alapján eljárásokat dolgozott ki a szintézisút kulcsvegyületeinek és intermedierjeinek az előállítására, az eljárásokat üzemésítette. A totálszintézissel kapcsolatban foglalkozott az ösztronnal homológ 13-etil-gonán származékok (norgeszterel) szintézisével is. A szteroid totálszintézissel kapcsolatos fejlesztési munkák lezárása után két további szteroid: a trenbolon és a dezogesztrel eljárások kidolgozásában vett részt. 12 magyar szabadalomban és egy cikkben társszerző. 1985-ben műszaki doktori címet szerzett az „lonos redukció alkalmazása szteroidok funkciós csoportjainak redukciójára” című dolgozata alapján. 1997. decemberi nyugdíjba vonulása óta a Richter Gedeon Rt. Törzskönyvezési Osztályán dolgozott, mint szakértő 2011 decemberéig.

1972-ben és 1977-ben kiváló feltaláló arany-fokozat, 1973-ban kiváló dolgozó kitüntetésekkel kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csontos Ilona (Zimányi Endréné)

1934-ben született Üllőn.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 72/1957

1957-ben kezdett dolgozni a Richter Gedeon Rt.-nél (= az akkori Kőbányai Gyógyszerárugyárban). Munkahelye a Biokémia I. üzem volt, amely állati szervek feldolgozásával foglalkozott. A Heparin gyártás korszerűsítése volt akkor a fő feladata; ez volt az üzem legfontosabb készítménye. A növekvő igények miatt intenzív kutatás folyt mind a gyárban, mind a Gyógyszeripari Kutató Intézetben. Feladata volt az üzemesítési kísérletek feltételeit biztosítani és a kutatókkal együttműködni. Új üzem épült a gyártáshoz, folyamatos üzemben megindult a gyártás. A 70-es évek közepén sor került a Heparin amerikai exportjára is. Feltétele volt, hogy a gyártó üzem megfeleljen a Food and Drug Administration feltételeinek. Feladata volt ezen feltételek biztosítása, valamint a minőség ellenőrzése az egész gyártás folyamán. Részt vett a májkészítmények: Sirepas injekció és Fercupar szirup üzemesítésében. Bevezetésük után a két készítmény finomfeldolgozó részlegét irányította. Munkájához tartozott a technológiai előírások, kezelési utasítások megszerkesztése, valamint az üzemi gyakorlatra beosztott ipari tanulók, technikus jelöltek, egyetemi hallgatók oktatása és irányítása. 32 év munkaviszony után 1989 végén nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dancs Károly

*1931-ben született Tiszadadán.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 22/1957*

Diploma megszerzése után a Lakk- és Festékipari Kutató Intézet győri telephelyén helyezkedett el, mint kutató mérnök. Majd a Textilipari Vállalatnál dolgozott. 1960-tól a Viskóza Gyárban diszpécseri feladatokat látott el egészen 1963-ig. Ezt követően a Győri Szeszgyárba került, ahol élesztőgyári rész beruházásán dolgozott, előbb műszaki ellenőri, majd beüzemelési illetve üzemeltetési feladatokon. 1966-ban Közgazdaságtudományi Egyetemen Mérnök-közgazdász tagozatának Ipar szakán Ipari Közgazdász-mérnökként kiegészítő oklevelet, majd 1967-ben Ipargazdaságtanból doktori címet szerzett. 1969 és 1991 között a Győr és Vidéke Sütőipari Vállalatnál főmérnöki feladatokat látott el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dubovszky István

1934-ben született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 16/1957

A diploma megszerzése után a Reanal Finomvegyszer Gyárnál helyezkedett el, ahol kezdetben analitikával foglalkozott, majd átkerült az Organikus Üzembe, ahol napi feladatainak ellátása mellett megoldotta a Fenidon nevű termék gyártását. 1961-ben a vállalat orvosi (Chinoplast) és technikai (Technoband) ragasztószalagokat gyártó üzemének vezetését bízták rá. 1967-ben a BME Vegyipari Gazdasági Mérnök szakán szerzett oklevelet. Ugyanebben az évben főosztályvezetőnek nevezték ki, és ebben a minőségében megszervezte a korszerű finomvegyszer kereskedelmet, azzal kiegészítve, hogy azonnali kiszolgálással Budapesten és Veszprémben is vegyszerboltot nyitottak. 1970-ben átlépett a Finomvegyszer Szövetkezetbe, ahol főmérnökként kezdte tevékenységét. Jelentős szerepet játszott a szövetkezet mind műszaki, mind technológiai megújításában azzal a céllal, hogy gyógyszergyárainknak különböző intermedierek gyártása révén partnere lehessen. Így lett fontos partnere első sorban a Chinoin, a Kőbányai Gyógyszergyár (Richter), a Biogal és az Egis Gyógyszergyárak is. Főmérnökként jelentős szerepe volt különböző kooperációk kialakításában. Ennek során a Dr. Nagy József professzorral a szilikonok területén, több éven átívelő kutatási együttműködés eredményeként számos szabadalom született. Ezek felhasználásával Tajvanon gyár is épült. Közben a névadó termékcsalád – a finomvegyszerek – terén is tovább folyt a fejlesztés. A fejlesztési munka más területekre is kiterjedt, így például az akkori GYÓGYÉRT-tel együttműködve létrehozták a propolisz feldolgozáson alapuló PROPUR termékcsaládot. Fontos terméket jelentett az ugyancsak BME együttműködésben született SELCAT elnevezésű palládium alapú szelektív hidrogénező katalizátor. Végül a szerves peroxidok gyártásának átvétele a Chinointól zárta a sort. 1992-ben, miközben ipari méretekben a szövetkezeti forma nem látszott életképesnek, a Finomvegyszer Szövetkezet több részre oszlott, korábbi formájában megszűnt. Ezután tizenhat társával megalakította a Szilor Kft.-t, ahol 1994-es nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fogassy Elemér

*1934-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 8/1957*

Fejlesztőmérnökként dolgozott a CHINOIN Gyógyszergyárban (1957-1959) ahol kidolgozta a Hipotiazid és a Klorotiazid üzemi gyártását. Ugyanitt javasolta a Klorocid ipari gyártásához alkalmazható rezolválóagens bevezetését. Az EGYT (ma EGIS) Gyógyszergyárban (1959-1964) pedig az Exangit, a Mellipramin és a Tizercin iparilag megvalósított szintézisét dolgozta ki. A Budapesti Műszaki Egyetemen, tanársegéd (1964-1976), egyetemi docens (1976-1987) majd egyetemi tanár (1987-től). A BME Szerves Kémiai Technológia Tanszék tanszékvezetője (1991-1999), majd ugyanitt kutató főmérnök (1999-2005). Nyugdíjba vonulása óta is aktívan vesz részt mind az oktatásban mind pedig a kutatásban. Mai napig tart előadásokat a Gyógyszeripari technológia (BSc és MSc) c. tárgyakban. Témavezetésével több, mint 60 szakdolgozat, diplomamunka és mintegy 22 egyetemi doktori vagy PhD dolgozat készült. Szabadalmainak száma meghaladja a 110-et, míg tudományos publikációnak száma több mint 180, az ezekre kapott független hivatkozások száma 1530 és együttes impaktja 230. A Richter Gedeon Gyógyszergyár kutatóival eljárást dolgoztak ki a Levamosol (1974), a Tamszulozin (2004), a Diltizem (1989), a Duloxetin (2006) és a Pregabalin (2010) szintézisére.

Kitüntetései: „Témavezető Mester” kitüntetésben részesült, két alkalommal volt az év oktatója (Vegyészmérnöki Kar), Csűrös Zoltán (1995) és Görög Jenő (1999) Díjat kapott. Négy alkalommal tüntették ki „Kiváló Feltaláló” Arany fokozattal (1979, 1987, 1987, 1991). 1986-ban az MTA elnökének Pálya díját nyerte el. 1987-ben Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült, 1999-2002 Széchenyi Professzori Ösztöndíjat kapott. 2000-ben az MTA Varga József éremmel tüntette ki. Ugyancsak 2000-ben Gábor Dénes, 2004-ben Szent-Györgyi Albert Díjat, 2007-ben pedig az MTA szabadalmi Nívódíját kapta. Zemplén Géza Fődíjjal tüntette ki az MTA 2012-ben. A Magyar Mérnöki Kamara Péceli Béla Emlékéremmel tüntette ki 2015-ben, valamint ugyan ebben az évben megkapta a Magyar Gyógyszerkutatásért Díjat is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gelsy Katalin (Dr. Kuslits Béláné)

1934-ben született Kispesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 124/1957

Az oklevél megszerzése után az Angyalföldi Bútorgyárban helyezkedett el. Itt a bútortalapok poliészter felhordási folyamatának beállítása volt a feladata. Majd a Fővárosi KÖJÁL-nál dolgozott, ahol önálló vízkémiai laboratórium felállítására kapott megbízást. 1962-ben a KÖVIZIG Vízvizsgáló laboratóriumának lett a vezetője. Itt a KÖVIZIG területén lévő összes felszíni, és ipari és kommunális szennyvizet vizsgálták, kiemelt feladatuk volt a Duna víz-vizsgálata. 1968-ban a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen Vízellátás-csatornázás, Egészségügyi szakmérnöki tanfolyamot végzett. Ezután ismét a Fővárosi KÖJÁL Víz- és talajkémiai laboratóriumának vezetője lett. A vízvizsgálatokon kívül tevékenyen részt vett talajvizsgálatokban, különös tekintettel az ipari és kommunális hulladékok felszíni és felszín alatti elhelyezésére. Már 1975-ben munkatársaival együtt felhívta a figyelmet a Metallochemia nagytétényi telepén történt nehézfém szennyezésre, ami komoly egészségügyi károsodást okozott az ott lakó lakosság életében. Több évvel később történt meg az akkor előírt talajcsere. 1990-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gimesi Ottó

kémiai tudomány kandidátusa

*1933-ban született Nógrádverőcén.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 55/1957*

Munkahelye 1957-től a BME Általános és Analitikai Kémiai Tanszék, ahol oktató (tanársegéd, adjunktus, docens) munkakörben dolgozott. Kezdetől részt vett a vegyészmérnök, gépész és villamosmérnök hallgatók oktatásában, majd 1965-től a műszeres analitikai szakmérnök képzésben. Erdey László akadémikus által vezetett Tanszék kutatási tevékenységébe 1957-ben kapcsolódott be: komplexometria, nem vizes közegben lejátszódó reakciók és vitaminanalitika témakörben. 1968-ban került a Tanszék Radioanalitikai kutatócsoportjába, amelynek vezetője Bányai Éva volt. Részt vett a nyomjelzés technikai és aktivációs analitikai módszerek fejlesztésében. 1971-ben Pungor Ernő akadémikust bízták meg a Tanszék vezetésével, aki tovább támogatta a radioanalitikai kutatásokat. 1982-ben megbízták a Radioanalitikai és mikroanalitikai kutatócsoport és az Izotóplaboratórium vezetésével. A Csoport kutatási feladata többek között a hasadási jódzotópok meghatározására alkalmas módszerek kidolgozása, hozzájárulva ezzel az erőművi atomreaktorok biztonságos üzemeltetéséhez. A szakmai tevékenysége alatt mintegy 75 előadása hangzott el különböző konferenciákon, amelyek közül számos kiadványos volt (26). A publikációk száma 38. 1965-ben megszerezte a Műszaki doktori és 1991-ben a Kémiai tudomány kandidátusa címet. Közös kutatásban vett részt: KFKI Atomenergia Kutatóintézete, Paksi Atomerőmű Rt., BME Nukleáris Technikai Intézet, BME Fizikai Kémiai Tanszék munkatársaival. 1994-ben nyugdíjba ment és azt követően, mint aktív nyugdíjas tevékenykedett a Tanszéken együttműködve a BME Fizikai Tanszék Izotóp Laboratóriumával. 1998-tól a Somos Kft. alkalmazottjaként, a paksi atomerőmű részére történő fejlesztési megbízások teljesítésében, helyszíni mérésekben, valamint a Kft. Izotóplaboratóriumának vezetőjeként az erőmű jódszűrőiből származó aktív szénminták vizsgálatában vett részt. Egyéb tevékenysége: MKE Szakcsoport, majd Szakosztály titkári teendők ellátása. MTA Radiokémiai Bizottság tagja. Elismerései: Than Károly Díj /MKE/és Hevesy György Díj/MTA., Paksi Atomerőmű, Somos Környezetvédelmi Kft. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Győri Enikő (Szebényi Imréné)

1934-ben született Miskolcon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 43/1957

1957 és 1963 között a MÁV Anyagvizsgáló Intézetében dolgozott, ahol fémanalitikával és emissziós spektroszkópiával kapcsolatos vizsgálatokat és kutatómunkát végzett. 1963-tól a Budapesti Műszaki Egyetem Általános Kémia, majd Alkalmazott Kémia, később Fizikai Kémia Tanszékén előbb tanársegédként majd adjunktusként dolgozott 1993-ig, nyugdíjazásáig. Egyetemi doktori címét az analitikai kémia szakterületén szerezte meg 1968-ban. 1973-tól szerves vegyületek elektrod-folyamatainak vizsgálatával, elektrokémiai szintézisével kapcsolatos tudományos kutatómunkákkal foglalkozott illetve kutatómunkákat irányított. Kutatási eredményei alapján 1986-ban elnyerte a kémiai tudomány kandidátusa fokozatot. Nagy Britanniában és Dániában egyetemeken dolgozott, több országban rövidebb tanulmányutakat tett. 27 tudományos közleménye jelent meg, két szabadalom társszerzője. 1993-tól nyugdíjasként részt vesz az Egyetemen folyó magyar és angol nyelvű képzésekben előadóként illetve laboratóriumi gyakorlatok vezetőjeként.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hermann Imre

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 29/1957

A diploma megszerzése után a Kőbányai Műanyaggyárban kezdett el dolgozni. Két év után a MEO vezetője lett, később a kutatólabor vezetője is, és egy külső telephely vezetőjévé is kinevezték. 1962 februárjában a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalathoz ment át, eleinte technológus, majd MEO vezető helyettes, később a műszaki fejlesztési osztály vezetője volt. Szabadidejében a doktori disszertációjához szükséges kísérleteket végezte, disszertációját 1966. október 17-én védte meg. 1966 szeptemberében ment át a Chemolimpexbe, a műszaki osztályon előadó, később a közgazdasági osztály megbízott vezetője volt. Következő munkahelye az Anyagmozgatási és Csomagolási Intézet volt, ott főelőadóként a műanyag alapú csomagolással kapcsolatos ügyekkel foglalkozott. Preferálta az angol nyelvű csomagolási folyóiratokat, a Közgazdasági Egyetemen csomagolástechnikát adott elő az áruismeret tantárgy keretében. 1968-ban lett szabadalmi ügyvivő. 1971–1974-ig a Du Pont cég szabadalmi ügyvivője volt Magyarországon. 1971-ben lett az INTERAG Rt. üzletkötője, ugyanebben az évben végzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdászként, külkereskedelmi szakon. 1972-ben diplomázott. A Du Pont, a Shell és még néhány nagyobb nyugati cég műanyagjaival ügynökösködött az országban. Munkájából adódóan meglehetősen sokat utazott szerte Európában, két alkalommal Amerikában. 1980-81-ben részese volt az első magyar-amerikai közös vállalat megszervezésének (QUALIPLASTIC). 1982-től ügyvédi munkaközösségek alkalmazottjaként, de önállóan dolgozó innovációs menedzserként dolgozott. A tíz év alatt igen sok innováció fordult meg a kezei között, gyógyszerektől mezőgazdasági technológiai eljárásokig. A rendszer váltást követően The Prince of Wales Business Leaders Forum magyar képviselőjét vállalta, megszervezte a Magyar Business Leaders Fórumot és ennek főtitkáráként ment nyugdíjba 1994 februárjában. Nyugdíjazása óta vegyész szakmai felkészültséget igénylő tevékenységet nem végez.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hille Etel (Szabó Bogár Etelka)

1933-ban született Csongrádon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 63/1957

Diploma megszerzése után az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban dolgozott analitikusi munkakörben. 1964-től 1975-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Kémia Technológia Tanszékén először tanársegédi, majd adjunktusi munkakörben dolgozott. 1971-ben műszaki doktorrá avatták. Szakmai tevékenysége ideje alatt számos cikknek a szerzője és társszerzője volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hollós Mária (Dr. Uzonyi Györgyné)

mezőgazdasági tudomány kandidátusa

1933-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 76/1957

1957-től az Élelmezésügyi Minisztérium vállalatánál a minőségellenőrzés vezetőjeként dolgozott. Az Élelmiszeripari Technológiai szak elvégzése után 1965-ben szakmérnöki oklevelet szerzett. 1963-tól 1985-ig a Tejipari Vállalatok Trösztje főosztályvezető-helyetteseként a vállalatok minőségellenőrző laboratóriumainak munkáját irányította. Munkájának súlypontját a tejtermékek mintavételei és vizsgálati szabványainak kidolgozása jelentette. Részt vett a FAO/WHO Codex Alimentarius, a Nemzetközi Szabványosítási (ISO) és a Nemzetközi Tejgazdasági Szövetség szabványosítási munkáiban is. 1970-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen doktorrá avatták. 1982-ben az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága kandidátusi címet adományozott neki. 1985-ben kezdett dolgozni egyetemi docensként a Földművelésügyi Minisztérium alkalmazásában. Munkáját 1991. évi nyugdíjazásától szerződéses jogviszonyban folytatta. 1995-től 2006-ig a Szent István Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán (GTK) létrehozott Agrármenedzser Szakon főtantárgyként élelmiszeripari technológiát tanított. A GTK Európai Tanulmányok Intézetének nyugalmazott docense. Szakirodalmi tevékenységként 1965-1985 közt a tejgazdaság és a szabványosítás területén mintegy hatvan közleménye jelent meg hazai és külföldi szakfolyóiratokban. 1990-től az élelmiszer-minőségügy és fogyasztóvédelem témában 34 közleménye, könyvrészlete, előadás-kivonata jelent meg hazai szakfolyóiratokban és külföldi kiadványokban. Angol, német és orosz nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jakob Károly

*1934-ben született Sárospatakon.
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 9/1957*

1964-ben petrokkémiai szakmérnöki képesítést szerzett a Veszprémi Egyetemen. 1965-1966-ban elvégezte a Posztgraduális Szénhidrogénipari Főiskolát Milánóban, majd 1990-ben Nemzetközi Menedzserképző Tanfolyamot Kanadában (MBA). 1955-től 1980-ig a Nagynyomású Kísérleti Intézetben dolgozott, 1968-tól osztályvezetőként. 1980-86 között a Magyar Szénhidrogénipari Kutató Fejlesztő Intézet főosztályvezetője, 1986 és 1991 között főosztályvezető-helyettes volt az Országos Kőolaj- és Gázipari Trösztnél, 1989-től kőolaj feldolgozási igazgató. 1991-1995 a MOL Rt. stratégiai, majd stratégiai és üzleti tervezési igazgatója. 1996-2003 ugyanott nyugdíjas szakértő. Több szakmai szervezet tagja volt. Így tagja volt a MTA Kőolaj és Petrokkémiai Munkabizottságának, a Magyar Kémikusok Lapja Szerkesztőségének (1989-1997), titkára a Kőolaj Világkongresszusok Magyar Nemzeti Bizottságának (1997-2002) és delegált tagja az Európai Unió Concave kőolajtermék menedzsment munkacsoportjának (1994-2002). Számos cikk, tanulmány és előadás szerzője.

Érdemei elismeréseképpen a Munka Érdemrend bronz fokozatával (1983), a Magyar Olajiparért kitüntetés arany fokozatával (1993, 2000) és Varga József emlékéremmel tüntették ki (2002).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kristóf Árpád

1934-ban született Gyulán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 81/1957

A diploma megszerzése után a Kecskeméti Konzervgyárban kezdett dolgozni különböző beosztásokban. Először csoport-, majd művezetőként, végül üzemvezetőként, ahol főként laboratóriumi és minőségellenőrzési feladatokat látott el. Ezen munkával kapcsolódóan kifejlesztett egy újítást a konzervipari termékek vákuum mérésével kapcsolatban, melyet a 16 gyárból 14 be is vezetett. Ezen kívül tagja volt az újításokat elbíráló bizottságnak és részt vett a minőségellenőrzéshez szorosabban kapcsolódó termékszabályozási munkákban is. 1967-től a BKKM Kórház kórbonctani laboratóriumában dolgozott, ahol feladata az aorta érfal savanyú mucopoliszacharidjainak vizsgálata volt az érlemeszesedés függvényében. E témában társszerzőként két közleménye is megjelent. 1969-től a Bács-megyei Minőségvizsgáló Intézetben folytatta tevékenységét. Itt hatósági élelmiszerminőség vizsgáló feladatokat látott el, mely során összehasonlító termékvizsgálatokat végzett. Ebből két közleménye is megjelent a „Nagyító” c. lapban. Továbbá közleménye jelent meg a gyors széndioxidtartalom-mérés pontosítására vonatkozólag. Ezen kívül részt vett a konzervipari termékek minőségellenőrzési időtartamára vonatkozó tárolási kísérletekben és azok kiértékelésében. 1995-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kuzsmann János

1933-ban született Késmárkon.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 10/1957

1957-től a Gyógyszeripari kutatóintézetben dolgozott annak megszűnéséig (2008). Kezdetben tudományos munkatársként, majd tanácsadóként, osztályvezetőként és végül műszaki főtanácsosként. Egyetemi doktori címét 1961-ben szerezte. 1966-67-ben WHO ösztöndíjjal Londonban, 1988-89-ben vendégkutatóként a Zürichi egyetemen végzett kutatómunkát. Kandidátusi értekezését 1967-ben védte meg. 1973-tól akadémiai doktor. 1994-ben Debrecenben szerzett Dr. habil. címet. 2002-től 2005-ig az IVEX-GyKI majd 2006-2008 a TEVA alkalmazásában tudományos szakértő. Az MTA több munkabizottságának volt tagja (Elméleti Sztereokémiai Munkabizottság 1971-től, Szerves Kémiai Bizottság 1996-tól). 1971 és 1993 között a Szénhidrátkémiai Munkabizottság titkára. Magyarország képviselője az Európai Szénhidrátkémiai Szervezetben (ECO) 1985 és 2005 között. A BME és a KLTE meghívott előadója volt, ahol Szénhidrátkémiát és Természetes Szerves Anyagok kémiáját adta elő 1991-től. 2001 és 2004 között MTA Köztisztviselői tagjainak képviselője, tagja volt a Magyar Ösztöndíjbizottság Természettudományi Szakmai Kollégiumának 2001 és 2015 között. 127 tudományos közlemény, 24 szabadalom és három könyvfejezet jelzi szakmai tevékenységét.

Munkássága elismeréseképpen 1974-ben a NIM Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, 1982-ben pedig a Munkaérem Bronz fokozatával, 1984 Zemplén Géza Díj 1. fokozatával, 2001-ben Bruckner Győző díjjal jutalmazták. 2014-ben az MTA tudományos életműve elismerésül az Eötvös József-koszorúval tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Losonczy Béla

címzetes egyetemi docens, kémiai tudomány kandidátusa

1934-ban született Győrben.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 56/1957

Tanulmányait 1957-ben fejezte be a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésszmérnöki Kara B szakán. Első munkahelye a Budapesti Vegyiművek. 1958. szeptemberében visszahívják a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai Technológia tanszékére tanársegédnek. 1964-ben műszaki doktori címet szerez és kinevezik adjunktusnak. 1975-ben a kémiai tudományok kandidátusa lesz, 1976-tól docens. 1972-től meghívott előadóként folyamatosan szerves kémiai technológiai tárgykörű előadásokat tart a Veszprémi Vegyipari Egyetem illetve a Veszprémi Egyetemen. 1986-ban a Richter Gedeon Rt., (akkor Kőbányai Gyógyszerárugyár)-ba hívják a dorogi gyáregység kutató-fejlesztő laboratóriuma és kísérleti üzem vezetőjének, főosztályvezető-helyettesi beosztásban. 1996-ban nyugdíjazták, de 2012-ig egy technológia minősítő rendszert kifejlesztve - amellyel a vállalat akkor használt eljárásai zömét minősíti -, szerződésesként tovább dolgozik. Volt munkahelyén címzetes docenssé nevezték ki. Oktatómunkáját Budapesten 1990-ig, Veszprémben 1999-ig folytatja. Hetvennél több publikáció társszerzője vagy szerzője, melyből kb. 40% cikk vagy előadás, a fennmaradók kb. fele-fele arányban könyvek, jegyzetek illetve szabadalmak.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyarósi Béláné (Horváth Erzsébet)

1932-ben született Dunaföldváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 31/1957

Az egyetem befejezése után a Taurus Gumiipari Vállalathoz került, ahol nyugdíjazásáig illetve nyugdíjasként is dolgozott. Előbb üzemmérnökként, majd technológus csoportvezetőként tevékenykedett, ahol feladata volt új technológiák kidolgozása, valamint a már meglévők karbantartása. E mellett fiatal technikusok és mérnökök oktatásával is foglalkozott. Később üzemvezető, majd gyárrészlegvezető helyettesi munkakört töltött be. Az üzemben eltöltött 13 év után kérte áthelyezését a Vállalat Kutató Intézetébe. Itt nyugdíjba vonulásáig tudományos főmunkatársként dolgozott. Kutatási témái közé tartozott az olajkutatásban és olajbányászatban alkalmazott nagynyomású és extra nagynyomású műszaki tömlők kifejlesztése, ezek vizsgálatának kidolgozása és üzemszerű bevezetése. Emellett kidolgozta az extra nagy nyomású tömlők nyomás alatti lángállósági vizsgálatát, melyhez tartozó szabadalmi bejelentés társszerzője is volt.

Munkáját három ízben „Vállalati Kiváló Dolgozó”, egy alkalommal „Nehézipar Kiváló Dolgozója” és egy alkalommal „Kiváló Újító” kitüntetéssel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Major József

címzetes egyetemi docens

*1932-ben született Előszálláson.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 86/1957*

1957-1992-ig, nyugállományba vonulásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Élelmiszerkémia és Technológia Tanszékén dolgozott, mint gyakornok, MTA tudományos munkatárs, majd adjunktus, végül, mint c. docens. Az általa tartott előadások mellett (élelmiszerkémia és technológia, Váll. fejezetek az élelmiszertechnológiából, kolloidika és reológia, mérgező anyagok és toxinok) az előadásokhoz tartozó laboratóriumi gyakorlatok programjának előkészítésében, gyakorlatok szervezésében és vezetésében, valamint üzemi gyakorlatok előkészítésében és vezetésében is szerepet vállalt. Részt vett a Tanszéki Munkaközösség által írt jegyzetek egyes fejezeteinek megírásában, továbbá mintegy 200 diplomamunka, illetve szakdolgozat témavezetője volt. Kutatási területei közé tartozott az élelmiszerszínezékek enzim gátló hatásának tanulmányozása, mely kutatások eredményeit folyóiratokban publikálta, illetve műszaki doktori értekezés alapját szolgálták. Másik kutatási területe az élelmiszerek, alap és közbenső termékek reológiai vizsgálata volt. E kutatások eredményeit a Tanszék munkatársaival közösen mintegy 40 hazai és nemzetközi folyóiratban illetve konferenciákon ismertették. E mellett az Egyetemi Tanács, Egyetemi Tudományos Bizottsága, Kari Tanács, valamint a Dékán mellett működő szakbizottságok tagjaként is dolgozott.

Az Oktatási Minisztérium, az Egyetem, a Kar és a Tanszék vezetése több alkalommal jutalmazta munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nógrádi Mihály

**címzetes egyetemi tanár, kémiai tudomány kandidátusa,
kémiai tudomány doktora**

1933-ban született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 12/1957

A diploma megszerzése után 1956-tól 1960-ig a Szerves Vegyipari Kutatóintézet munkatársa volt. 1960-1962-ig az EGIS-ben, 1962-től 1999-ig az MTA Alkaloidkémiai Kutató Csoportjánál dolgozott. Műszaki doktori címét 1964-ben szerezte a Műegyetemen, 1967-től a kémiai tudomány kandidátusa, 1974-től a kémiai tudományok doktora. 1977-ben címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki. Kutatómunkája a szerves szintézis területén belül természetes anyagok totálszintézisét ölelte fel, különös tekintettel a gyógyszerré fejleszthető vegyületek szintézisére. Két, több idegen nyelven is kiadott könyv szerzője. A sztereoszelektív szintézisek területén kiadott két könyve angol, orosz és magyar nyelvterületeken is nagy példányszámban kelt el. 145 tudományos közleménye közül 119 külföldi folyóiratban jelent meg. 16 elfogadott szabadalmi bejelentése van, legtöbbje el lett fogadva. Csontritkulás elleni gyógyszer szabadalmát több országban, Japánban, Olaszországban, Argentínában is megvalósították és gyógyszerként bevezették. 1994-ben Osteochin néven Magyarországon is forgalomba került.

1992-ben Zemplén Géza díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Novák Veronika (Dr. Holló Jánosné)

1933-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 91/1957

Szakmai tevékenységét a húsiparban kezdte, ahol egy ellenőrző laboratórium felállítása és munkájának megszervezése, vezetése volt a feladata. Következő munkahelye az Országos Szeszipari Vállalatnál volt, ahol iparszervezéssel foglalkozott. Ezután a Kőbányai Gyógyszergyár (ma Richter Gedeon Rt.) orvosi és kozmetikai osztályára került, ahol az akkor bevezetett Fabulon kozmetikumok termékmenedzselésével foglalkozott, reklám és marketing munkát végzett. Ezt a tevékenységet folytatta a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat (Caola) reklám és marketing osztályának vezetőjeként is. Nemzetközi kiállításokat szervezett és ismeretterjesztő előadásokat tartott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Parádi László

1933-ban született Lőrinciben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1957

1957 és 1975 között az Ércbányászati Feltáró Vállalat budapesti, illetve pátkai üzemében laborvezető. Feladata ólom és cinkércék, valamint fluorit analitikai vizsgálata volt. 1962. augusztus 1. és 1975. június 4. között az Ácsi Cukorgyár munkatársa. Vegyésmérnök, fővegység majd termelési osztályvezető. Feladata az egész cukorgyártási technológia irányítása, ellenőrzése. 1965-ben a BME Vegyésmérnöki Karának Vegyipari gazdasági mérnöki szakán végzett, 1975-ben pedig Élelmiszerminősítő szakmérnöki diplomát szerzett. 1975. június 5. és 1979. január 31. között a Szolnoki Cukorgyár műszaki és termelési főosztályvezetője. 1979. február 1. és 1993. március 1. között a Cukortermelési Kutatóintézet munkatársa. A technológiai osztályok szervezése és vezetése volt a feladata. 1981 augusztusától tudományos osztályvezető a cukoroldali technológiai osztályon. 1980. május 19-én a BME Vegyésmérnöki Karán kiváló minősítéssel védte meg a „Cukorgyártás folyamán keletkező színeképző anyagok vizsgálata és hatása a cukorhozamra” című doktori értekezését. 1993. március 1-én nyugdíjba vonult. Szakmai tevékenységéről különböző fórumokon előadásokban számolt be.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pataki Mária (Kemperné)

1934-ben született Baján.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 125/1957

1957-től a Kábel és Műanyaggyár kémiai laboratóriumában kapott állást. A gyár a későbbiekben a Villamosszigetelő és Műanyaggyár nevet kapta, ma is ezen a néven működik. Munkahelyén egy kutatómérnök munkatársaként kezdett dolgozni, majd a laboratórium anyagvizsgáló részéhez került, először a mechanikai vizsgálatokhoz, majd a kémiai részhez, ahol a gyárba beérkező nyersanyagokat vizsgálták. Időközben (1960) analitikai csoportvezető, majd 1964-ben anyagvizsgáló (mechanikai, kémiai késztermék) csoportvezető lett. 1971-ben anyagvizsgáló osztályvezetővé nevezték ki; 1992-ben innen vonult nyugdíjba. Munkaviszonya alatt a Műegyetem Gumiipari tanszékének szakmérnöki képzésében felkért gyakorlatvezetőként dolgozott sok éven keresztül. Az 1970-es évek végétől a MKE összekötőjeként tevékenykedett.

Több vállalati és egy minisztertanácsi kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Réther Edit (Szabó Dénesné)

1932-ben született Peteken.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 94/1957

A diploma megszerzése után a Magyar Tudományos Akadémia Agrokémiai Kutató Intézetében kezdett dolgozni, kukorica nemesítéssel kapcsolatos analitikai vizsgálatokat végzett. Innen a Kertészeti Kutató Intézetbe került, ahol a Digitalis növények analitikájával foglalkozott. 1959-től az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár gyógyszer-technológiai laboratóriumában dolgozott. Részt vett több antibiotikum készítmény üzemelésében. 1962-től az Albertfalvai Vegyigyár (Caola KHV) 1. sz. gyárának analitikai és minőségellenőrző laboratóriumát vezette, majd a gyár főmérnökévé nevezték ki. Ebben a munkakörben dolgozott 10 éven át. Számos gyártásfejlesztést, technológiai műszaki fejlesztést irányított. Ezt követően a Caola kutatás-fejlesztési főmérnökeként dolgozott. Ezalatt négy kozmetikai témában lett szabadalmas, és hat formára nyert ipari mintaoltalmat. Munkája elismeréseként a Nehézipar Kiváló Dolgozója címet, valamint a Kiváló Kutató elismerést, és két ízben a BNV Alkotói Díját nyerte el. 1990-ben történt nyugdíjba vonulása után egy ideig az oszt-rák DRAGOCO cég szaktanácsadójaként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simonyi Katalin (Dr. Budai Zoltánné)

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 62/1957

1957-től nyugdíjazásáig az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban, illetve jogutódjában, az EGIS Gyógyszergyárban tevékenykedett. 1967-ben a Műegyetemen gyógyszer-technológus szakmérnöki képzést szerzett. 1969-től laboratóriumvezető, több készítmény gyártástechnológia-fejlesztését és technológiai ellenőrzését végezte 1980-ig. Ez idő alatt 26 technológiafejlesztő, környezetkímélő eljárást dolgozott ki. 16 megvalósítása jelentős gazdasági és minőség javulást eredményezett. Ezt követően kutató mérnökként, majd tudományos munkatársként új gyógyszerek (központi idegrendszerre ható nyugtatók, antidepresszánsok) fejlesztésén dolgozott. Az újonnan szintetizált vegyületek közül 40 jelentős antidepresszáns hatással bírt, újszerű hatás mechanizmussal. Eredményeit szabadalmaztatta (4 találmány) és tudományos előadáson mutatta be. 1989-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Spacek Katalin

1931-ben született Újpesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 53/1957

1957-ben a MEDICOLOR Anilinfestékek és Vegyi termékek Gyárában, a kutató laboratóriumban kezdett dolgozni Rákospalotán. Vízoldható kénes festékek előállításával foglalkozott, a témában kisüzemi kísérletet is végzett. 1960-ban Gumiipari Kutató Intézetnél helyezkedett el, ahol a rendszeres kémiai vizsgálatok megvalósítása volt a feladata. Részt vett a nyersanyagok jellemző tulajdonságának vizsgálatában, a gumitermékek teljes analízisében (IR és UV/VIS spektroszkópiai módszerrel, mikroszkópos vizsgálatokkal, derivatográfákkal). Az OÉTI-vel együttműködve bevezették az élelmiszerekkel érintkező gumitermékek vizsgálatát. A vizsgálati módszerek leírása a Gumiipari kiadványok című sorozatban, valamint a Gumiipari kézikönyvben jelentek meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szabó Károly

1932-ben született Tárnokon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 37/1957

A diploma megszerzése után labormérnökként a Prés- és Kovácsoltáru gyárban dolgozott, ahol anyagvizsgálatokkal foglalkozott. 1958-tól a BHG Fejlesztési Osztályán a műanyagok telefonközpontokba történő alkalmazását és azok klímaállóságát vizsgálta. 1962-ben a MÜKI- ben szintetikus szálak előállítását kutatta. Kidolgozta a polipropilén szálak gyártási technológiáját, majd üzemésítette a Magyar Viszkóza Gyárban. Itt 600 tonna/év kapacitású üzem létesült. Megalkotta a bikomponensű, öngöndörödő szálakat. 1970-ben műszaki doktori címet szerzett. Számos szabadalma van, társszerzője a Műanyag Zsebkönyveknek. Munkásságát több kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 1992-ben vonult nyugalományba. Aranykoszorús sportrepülő, a Repülőszövetségben elméleti és gyakorlati oktatóként dolgozott.

Három alkalommal Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szajkó István

1932-ben született Szekszárdon.

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 10/1956-57

Fejlesztőmérnök 1957-től a Nitrokémia Központi Kutató Laborban, de rövid ideig, mert megbízzák, hogy szervezze, indítsa be hazánkban elsőként a vegyipari-szakmunkás és laboránsképzést Balatonfűzfőn. A második tanévben az iskolából visszahívják a Nitrokémia ballisztikai osztály kutatómérnökének, majd 1959-től annak vezetője lett. Közben a Veszprémi Vegyipari Technikumban kémia, fizikai-kémia, analitika tárgyakat tanít. Kutatási feladatai: Lőporok és robbanóanyagok gyártás és gyártmányfejlesztése, korszerű ballisztikai labor létesítése. A pécsi uránbánya és a szénbányák sújtólég-biztos robbanóanyagai, rakéta-hajtóanyag tervezése, vizsgálata, minősítése. Rakéták vizsgálatára korszerű laboratórium létesítése, majd üzemeltetése. Rábízzák a fizikai labor vezetését is. Detonáció-sebesség mérésének korszerűsítése, fénymérés, meteorológiai megfigyelés. Tagja a Magyar Meteorológiai Társaságnak. A kormány (1972) kinevezi a polgári kézi-lőfegyverek és lőszer vizsgálatára kötött Nemzetközi Állandó Bizottság (Brüsszeli Egyezmény) hazánkat képviselő tagjának, melynek jelenleg is tagja. Feladatai megvalósításához kapcsolatba kerül hazai és külföldi egyetemekkel, kutatóintézetekkel. Bonn Műszaki Egyetem (1963) Magdeburg Műszaki Egyetem, PTB (Fizikai Technikai Szövetségi Intézet) Braunschweig, Királyi Katonai Akadémia Brüsszel. Pannon Egyetem Veszprém, Nemzeti Közszolgálati Egyetem. A BME Gépészmérnöki Karán (1995-98) ballisztika előadásokat tart. Kutatás-fejlesztés: Szabadalmi védelmet kapott (Eötvös Loránd Geofizikai Intézet) a „Szilárd sugárhajtású szeizmikus rezgéskeltő berendezés”-re, amit több országban eredményesen használtak. Ismeretterjesztő előadásokat tart és publikál. Szaklapokban száznál több írása jelent meg. Első könyvét 2005-ben adták ki. Vadász-ballisztika. Tankönyv és szakkönyvírás folyamatban van. Tanára a Diana Szakképző Iskolának, ott tíz éve ballisztikát oktat. (Csongrád). Előadásokat tartott (2016) a BME Anyagtudományi Tanszékén, a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen és Brüsszelben a Királyi Katonai Akadémián a ballisztika tudomány aktuális témáiból. Munkahelye: Polgári Kézi-lőfegyver és Lőszervizsgáló Laboratórium, Budapest, aminek alapító tagja volt 1972-ben. Szakmai (nemzetközi) munkájának elismerésére Eötvös Lóránd díjat kapott (1997), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetés (2007). Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóke László

1933-ban született Vönöckön.

Vegyésszérméni oklevelének száma: 20/1957

A diploma megszerzése után a mai napig az egyetem oktatója, 1976-ig a Szerves Kémia Tanszéken, 1976-tól a Szerves Kémiai Technológia tanszéken. 1975-ben lett egyetemi tanár a BME Szerves Kémiai Tanszékén. Itt laborvezetőként és az esti hallgatók „Elméleti szerves kémia” c. tárgyának előadójaként, míg a Szerves Kémiai Technológia Tanszéken a „Gyógyszerkémia” és a „Biológiailag aktív anyagok szintézise” c. tárgyak előadójaként végzett, illetve végez oktatómunkát. A felsorolt témakörökből 5 egyetemi jegyzetet és egy egyetemi tankönyvet írt, illetve szerkesztett társszerzőként. 1985 és 1991 között a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszék tanszékvezetője, 1991-től pedig a tanszéken működő Szerves Kémiai Technológiai „Akadémiai Kutatócsoport” vezetője. Kutatómunkáját a kinolizidin-vázak alkaloidok szintézisével kezdi, majd az USA-ban benzazepin-vázak alkaloidok szintézisével folytatja. A Szerves Kémiai Technológia Tanszéken gyógyszer- és növényvédőszer- hatóanyagok gazdaságos szintézisével és a felmerülő elméleti kérdések tisztázásával foglalkozik. Publikációs tevékenysége mellett az arra érdemes eljárások szabadalmi védettségének megszerzését is fontosnak tartja. Hazai kutatóhelyek mellett több neves külföldi kutatócsoporttal épített ki eredményes, fiatal kutatók tanulmányait is lehetővé tevő együttműködést. Tudományos eredményeiről hazai és külföldi fórumokon rendszeresen beszámol, eddig 340 közlemény, 67 szabadalmi bejelentésnek és közel 500 előadás szerzője, illetve társszerzője. Tagja a Magyar Tudományos Akadémiának.

Kitüntetései, díjai: Állami Díj II. fokozat (1975), Kiváló feltaláló (1984, 1989), Zemplén Géza-fődíj (1990), Jedlik Ányos-Díj (1998), Magyar Érdemrend középkeresztje (2013), Magyar Gyógyszerkutatásért Díj (2013)

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ágai Béla

1944-ben született Budapesten.

Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 1/1967

Tudományos diákköri tevékenységével (Szerves Kémia Tsz, a Kari TDK, az OTDK és a VI. Összlengyel TDK Szerves Kémiai Szekciói I.díjakat nyert. A tanszéki N-Heterociklusos MTA kutatócsoport tagjaként MTA ösztöndíjas aspiránsként készítette el kandidátusi disszertációját (Kondenzált 1,3,5-benzotriazepinek szintézise, gyűrű- transzformációjuk és tautóméria viszonyaik vizsgálata). Átkerült a Szerves Kémiai Technológia Tsz. Gyógyszeripari Részlegébe, ahol 1976-tól koronaéterek szintézisével és technológiai fejlesztésekkel foglalkozott. Sikerral tervezte és alkotta meg diákjai (szakdolgozat, diplomamunka) és doktoránsai (disszertációk) közreműködésével a BME 44 jelű (Potassium ionophor III), a mai napig legmegfelelőbb K⁺ szenzor biszkoronaéter szerkezetű molekulát, melynek alkalmazását ionszelektív folyadékmembrán elektródban Dr Lindner Ernő dolgozta ki az Általános és Analitikai Kémia Tsz-en. A Borsodchem számára megoldotta a pvc, polietilén és polipropilén gyártásokhoz szükséges robbanékony perészter iniciátor iparilag is megvalósítható szintézisét, az eljárás méretnövelése Kazincbarcikán megvalósult Kalácska János (Kísérleti Üzem vezetője) együttműködésével. Oktatásban az előadások mellett laboratóriumi gyakorlatokat vezetett, megvalósította a karon az alternáló képzést („szendvics” képzés az ipar bevonásával, Chinoin-Sanofi és Egis-Servier, ma duális képzésnek nevezik), szakdolgozatok, diplomamunkák és doktori disszertációk témavezetője volt. Különösen fontos szerepet kapott életében a leghatékonyabb oktatási forma a tudományos diákköri témavezetés és az egyéni tanulmányi rend szerinti képzés művelése. Az egyetemi közéletben a kari tudományos diákköri munkában tevékenykedett TDT tag és bíráló minőségben, a Kari Doktori Tanács munkájában opponensként és bizottsági tagként vett részt, a disszertációk benyújtását megelőző munkahelyi vitákhoz előbírálóként kapott felkéréseket. Eredményeiről 72 db nemzetközi folyóiratban megjelent közleményben, 89 db konferencián, szimpóziumon számolt be, 16 db szabadalom társszerzője. Elismerések: Kíváló Oktató Oklevél (1972), Kíváló Feltaláló Arany fokozat (1986), TDK Munkáért Emlékplakett (BME, 1992), Tudással Magyarorszáért Emlékplakett (Országos Tudományos Diákköri Tanács, 2001), Csűrös Zoltán-díj (BMGE Vegyészéchnöki Kar és Varga József Alapítvány, 2003), Széchenyi Ösztöndíj. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes méchnöki tevékenységét.

Ágoston Etelka (Botos Lajosné)

1944-ben született Gyomán.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 167/1967

Általános és középiskolai tanulmányait Gyomán végezte. A BME Vegyéssz mérnöki Kar befejezése után, vállalati ösztöndíjasként a Békéscsabai Konzervgyárban dolgozott. Féléves gyakornoki ideje alatt műszakvezető technológusként, majd gyártmányfejlesztőként alkalmazták. Ezt követően laboratóriumvezető helyettes lett, mely időszakra esett a mikrobiológiai laboratórium beüzemelése, melyben aktívan részt vett. 1969-ben az Alkaloida Vegyészeti gyárban kapott kutatómérnöki állást. Itt morfinszármazékok előállításával, növényi kivonatok feldolgozásával, majd szerves szintetikus munkával foglalkozott. Ezen idő alatt 2 szabadalom társtulajdonosa lett. A kutatómérnöki munka után a kutatás-fejlesztés irányításában vett részt. 1980-tól a Békés megyei Tanács 2. sz. Sütő- és Édesipari Vállalatnál, Gyomán, termelési osztályvezetőként helyezkedett el. A termelés irányításán, ellenőrzésén kívül, a gyártmányfejlesztés volt még a feladata. A privatizáció ezt a vállalatot is utolérte. 1992-ben, az új tulajdonos, a Fundy Kft. lett. A Társaság a privatizált édesipari részleg vezetésével bízta meg. Vezetése alatt, a gyomai gyár 2 külföldi és 1 magyar tulajdonos váltást élt meg. 2003-ban erről a munkahelyről, a gyomai gyárból ment nyugdíjba. Munkahelyein vezetőképző-, minőségbiztosítási- és nyelvi továbbképző tanfolyamokon vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Altmann Margit (Szilárd Istvánné)

1939-ben született Lovasberényben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 184/1967

A diploma megszerzése után 1968-ban a Kozmetikai és Háztartás Vegyipari Vállalat - később Caola - 3 sz. gyáregység minőségellenőrző laborjában, mint laborvezető helyettes kezdett dolgozni, illóolajok, parfüm és aroma alapanyagok vizsgálatával foglalkozott. 1975-ben a gyáregység megszűnése miatt a vállalat központjában működő üzem és munkaszervezési osztályra került. 1979-ben vegyipari gazdaságmérnöki diplomát szerzett. 1985-ben a vállalat áruforgalmi főosztályára került nyersanyag beszerzési csoportvezetőnek. A Caola privatizációjáig a vállalatnál dolgozott, különböző gyáregységekben, összesen 28 évet töltött el a Caolánál. 1995-ben nyugdíjba ment. Ezután 2010-ig a BDF foglalkoztatta raktár szervezőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Ambrus Árpád

címzetes egyetemi tanár

1944-ben született Kolozsváron.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 43/1967

Munkahelyei, fő feladatai: 1967: Nitrokémiai Ipartelepeken üzemmérnök; 1958 a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Központi Laboratóriuma: a megyei növényvédőszer-maradék analitikai hálózat megszervezése, tudományos és szakmai munkájának irányítása, a munkatársak továbbképzése; 2006: a Magyar Élelmiszerbiztonsági Hivatal főigazgató helyettese; 2013-2015: Magyar Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal tudományos tanácsadója. Közben az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) szakértőjeként 6 évig dolgozott Afganisztánban, Burmában, és 0.5-3 hónapig további 18 országban, vezette a FAO és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség közös továbbképző központjának egyik csoportját. Tudományos tanácsadóként segítette a kínai Mezőgazdasági Akadémia (1998-2004) és a koreai Vidékfejlesztési Minisztérium (2004-2007) cél-feladatainak végrehajtását. Tagja volt a FAO/WHO Növényvédőszer-maradékokkal foglalkozó szakértői bizottságának (1973-2015), és több hazai és nemzetközi szakmai szervezetnek. 2009-2016 között elnöke volt a FAO/WHO Codex Alimentarius Mintavételi és Analitikai Bizottságának. Jelenleg tagja az MTA Élelmiszerbiztonsági Albizottságnak (2012-), a IUPAC örökös tagja. Tudományos munkája: 1980: kandidátus, 2006: Dr. habil, 2008: címzetes egyetemi tanár. Számos posztgraduális képzési jegyzet, több mint 100 szakcikk szerzője és 4 szakkönyv (társ)szerkesztője. Hét PhD aspiráns témavezetője. Főbb kutatási területei kiterjednek: az analitikai vizsgálatok belső minőségbiztosítási módszereinek a kidolgozására; a mintavétel, a mérési eredmények, valamint az élelmiszer fogyasztási tényezők bizonytalanságának meghatározására; a fogyasztók kémiai expozíciójának determinisztikus és probabilitásos becslésére, valamint az élelmiszerszennyezők korai előrejelzési módszereinek, a növényvédőszer-maradékok élelmiszerbiztonsági megítélési, és kémiai szennyezői kockázat alapú monitoringja tervezési elveinek kifejlesztésére. Három miniszteri, a Magyar Ezüst Érdemkereszt, valamint a IUPAC Nemzetközi Kitüntetésében részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Andor Vinyei

1938-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 120/1967

Mielőtt felvételt nyert a BME Vegyéssz mérnöki karának esti tagozatára 1957-től dolgozott a Gumiipari Kutató Intézetben vegyésztechnikusként, majd mint tudományos munkatárs és végül a mérnöki diploma megszerzése után (1967) mint a Nyersanyag osztály vezetője. Munkája során részletesen foglalkozott a gumiipari kormok, öregedésgátlók, szilikon kaucsukok és más mukaucsukok vizsgálatával a gumiipari receptúrák fejlesztése érdekében. Eredmények bemutatása saját vagy társszerzőként számos "Gumiipari Kiadványban" jelent meg. A hazai gumiipar átszervezése után a Taurusz Gumiipari Vállalat Fejlesztési Főosztályán folytatta pályafutását, mint a Receptúra Osztály és később a Termék Fejlesztési Főosztály helyettes vezetője. Receptúra, technológia és termék fejlesztés a következő főbb termékcsaládokra irányult: építési gumi termékek, ragasztó gyártás, szállító heveder és tömlő gyártás, folyamatos gumi vulkanizálás, EPDM, Polychloroprene elasztomerek bevezetése folyamatosan vulkanizált profilszalagok gyártásába, "PALMA" termékcsalád receptúra, technológia fejlesztés, stb. A hazai gumiiparban eltöltött 17 folyamatos év után 1974-ben családjával kivándorolt Ausztráliába. Sydney-ben 1975-től 2009-ig (nyugdíjazásáig) folytatta gumiipari tevékenységét a Toyo Tyre and Rubber Australia japán cégnél, ahol mint főtechnológus nyert alkalmazást. Munkája továbbra is nyersanyag kutatás, receptúra fejlesztés, és folyamatos vulkanizálásra irányult. Az előbbieken kívül innovatív újrafutózó receptúrák kialakításával különös sikert ért el az ausztráliai külszíni fejtéseken (szén, vasérc, stb bányák) használt óriás gumibroncsok élettartamának jelentős meghosszabbításával. Nyugdíjazása után még 4 évet dolgozott szakmai tanácsadóként az Xstrata multinational mining company -cégnél. Fő feladata volt speciális gumibevonatok kifejlesztése egy Xstrata által szabadalmazott cink, réz és platínium ércek dúsítására használt aprító berendezés részére. Member of Engineers of Australia – 1975, Fellow of the Australian Plastics and Rubber Institute – 1975. Kiváló munkásságáért – mind az ausztráliai gumiipar - mind az Australian Plastics and Rubber Institute részére - elnyerte a George Milne Medal-t, ami 2016-ban került átadásra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Antal István

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 15/1967

1961-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Ez évben előfelvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karára. Egy évig az EGYT Gyógyszertechnológiáján dolgozott. Másodévesként tanulmányi szerződést kötött a Műanyagipari Kutató Intézettel (MÜKI). Diplomaszerezés után a MÜKI Kísérleti Üzemében tudományos segédmunkatársként, majd 1970-ben mint tudományos munkatárs epoxigyanták szintézisével valamint laboratóriumi technológiák léptéknövelésével foglalkozott. 1974 és 1979 között szilárd epoxi lakkgyanták folytonos reaktorban történő gyártási technológiáján dolgozott a „Szovjet-magyar epoxigyanták kormányközi együttműködés” keretében. Intézeti munkájával párhuzamosan vizsgálta glicidil-éterek és glicidil-észterek esetében a kémiai szerkezet hatását azok reaktivitására és a térhálós polimerek tulajdonságaira. E témában készített műszaki doktori disszertációját „summa cum laude” minősítéssel védte meg 1976-ban. Kollégáival egy új eljárást dolgoztak ki folyékony epoxi alapgyanta előállítására. A szabadalmi védelem megszerzése után 1983-ban a technológia bevezetésre került a TVK Lakk- és Festégyárában. Ezért a munkáért 1984-ben Kiváló Feltaláló arany fokozat kitüntetésben részesült. 1983-85-ben team vezetőként félvezető minőségű epoxi présanyag gyártástechnológiájának kidolgozását irányította. Az epoxigyanta témában elért új eredményekről számos publikációt jelentetett meg hazai és külföldi folyóiratokban illetve konferenciákon ismertette. 1990-ben a MÜKI igazgatóhelyettese, majd megbízott igazgatója lett. Az Ipari Minisztériumhoz tartozó állami kutatóintézetek megszüntetése során 1993-ban létrejött a Műanyag Kutató és Fejlesztő Kft, amely a régi Intézet alaptevékenységét volt hivatva folytatni. Kinevezték a Kft ügyvezetőjének, amelynek tulajdonosa a Magyar Állam és a Pannonplast Műanyagipari Rt. lett. Későbbiekben a Pannonplast Rt lett a 100 % -os tulajdonos, a Kft pedig az Rt termelő tagvállalatai részére teljesített K+F megbízásokat, illetve az Rt fejlesztési elképzeléseit segítette. A meglévő műszerpark és szakembergárda segítségével külső megbízásoknak is eleget tettek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balog János

*1935-ben született Balmazújvároson.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 185/1967*

Középiskolát a Debreceni Vegyipari Technikumban végezte 1954-ben. Egy évig dolgozott a Talajjavító Vállalatnál munkavezetőként. Ezt követően két évig tényleges katonai szolgálatot teljesített. 1957-ben felvételt nyert a KFKI-ba. Munka mellett járt a budapesti Műszaki Egyetem esti tagozatára, ahol vegyészmérnöki diplomát szerzett 1966-ban. 1971-ben angol nyelvvizsgát tett. 1972-ben kinevezték tudományos munkatársnak. 1973-ban tanulmányi ösztöndíjas volt 6 hónapig Itáliában. 1977-1981-ig az Állami Pénzverő Vegyészeti Osztályán vezető helyettesként dolgozott, ezután visszament a KFKI-ba. Majd 1990-től nyugdíjasként egyedi megbízásos szerződésekkel tovább dolgozott az AEKI-ben. Ami tudományos tevékenységét illeti, sugárhatás-kémia, (fotokémia), szerves és szervetlen kémiai technológiák (nemesfém vegyszergyártás), elektrokémia (korróziós jelenségek) területén végzett kutató, fejlesztő és gyártási tevékenységet. Számos tudományos publikáció és technológiai utasítás jelent meg általa. Kiemelt jelentőségűnek tartja az 1975-ben megjelent elektron-mozgékonyagságmérés 3-metil pentánban +20°-tól-193°C-ig című közleményt, valamint a mágnes-huzaltárolók gyártás technológia kidolgozását, amely szabadalmat nyert és intézeti díj I. fokozatát. Hajlott kora ellenére szívesen folytatná a „d” elemek viselkedésének tanulmányozását a víz oxidációja, az autókatalízis és oszcilláció, a hidrogén előállítás, „mangán vízben” témakörben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Erzsébet (Gáti Róbertné)

1944-ben született Kiskundorozsmán.

Vegyésszérmnői oklevelének száma: 145/1967

1967-ben végzett a BME Vegyészérmnői karán, Élelmiszer és Biológiai Ipari ágazaton. Vegyészérmnői tevékenységét a Budapesti Bőripari Vállalatnál kezdte el. A gyártástechológiai gyakorlat után a vállalat Műszaki Fejlesztési főosztályán, majd a MEO osztályon dolgozott. 1971-től az Országos Tervhivatal Ipari Főcsoport Könnyűipari osztályára nyert felvételt, mint a bőr, szőrme, cipő és műbőr ipar főelőadója. Feladatköre később kibővült a könnyűipari külkereskedelmi forgalom és lakossági fogyasztás elemzésével és prognózisával. Munkájához tartozott a könnyűipari szocialista külkereskedelmi forgalom megalapozása, NDK és csehszlovák relációkban munkacsoport felelősként, szovjet relációban ágazati felelősként működött közre. 1982-ben a Közgazdasági Egyetem ipar szakán mérnök-közügdász diplomát szerzett, diplomamunkája az értékelemzés könnyűipari hasznosítására irányult. 1984-től csoportvezetői, majd 1987-től osztályvezetői megbízást kapott. 1990-től, az Országos Tervhivatal megszűnése után, a Pénzügyminisztérium Vállalkozási és szabályozási főosztályán kezdetben a könnyűipar területét érintő feladatokkal foglalkozott, majd az ipar, a kereskedelem és az energia szektor területeinek fejlesztési, finanszírozási, költségvetési vonzataival. 1996-tól az ipari és kereskedelmi osztály vezetőjeként főosztályvezető helyettesi beosztásban dolgozott nyugdíjazásáig. 1993 évi megalakulásától kezdve, tagja volt a Kőolaj és Kőolajtermék Készletező Szövetség Igazgató Tanácsának a Pénzügyminisztérium képviselőtében, tevékenyen közreműködve a hazai biztonsági készletszint létrehozási, finanszírozási feltételeinek megteremtésében.

Munkáját 1981-ben és 1989-ben Kiváló Munkáért kitüntetéssel díjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bognár Endre

1938-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 100/1967

A Petrik Lajos Vegyipari Technikumban 1956-ban érettségizett. Ezt követően az Akkumulátor és Szárazelemgyár analitikai laboratóriumában dolgozott technikusként. A BME Vegyésszmérnöki Kara esti tagozatára 1961-ben nyert felvételt, ahol 1967-ben végzett. Munkahelye ezután előbb a laboratórium vezetőjévé nevezték ki, majd a Műszaki Ellenőrzési Osztály vezetésével bízták meg. Ebben a beosztásban a savas-, lúgos akkumulátor és szárazelemgyártáshoz beérkező összes alap-, és segédanyag átvételi ellenőrzése, mindhárom üzemág technológiai gyártás ellenőrzése és a készáru végellenőrzése, illetve ennek megszervezése volt a feladata. Ezen kívül a feladatkörébe tartozott a beszállítókkal és a vásárlókkal kapcsolatos minőségi észrevételek és kifogások intézése. Részt vett több európai ország akkumulátor gyártóival kötött műszaki együttműködés keretén belül szervezett konferenciákon és gyárlátogatásokon. Rendszeresen oktatott az akkumulátor és szárazelem témakörben kereskedelmi szakközépiskolák tanulói és kereskedelmi dolgozók részére tartott tanfolyamokon, valamint a mérnök továbbképző által szervezett kurzusokon. Több műszaki munkatársával közösen tervezték az országban üzemelő lúgos akkumulátorok rendszeres karbantartásának megszervezését, annak érdekében, hogy az élettartamuk növekedjen. A magyar gyártó több okból nem tudta a teljes belföldi igényt kielégíteni, ezáltal import megtakarítást akartak elérni. A megoldást az akkor divatos módon VGM (vállalati gazdasági munkaközösség) formában képzelték el, de ezt nem sikerült létrehozni. A terv megvalósítása fontos volt számára, ezért először kisipart váltottak ki erre a tevékenységre, majd miután a jogszabályok lehetővé tették vállalkozási formában folytatta a munkát. Jelenleg is veszvilágítási rendszerek akkumulátorainak karbantartásával foglalkozik. Főbb partnerei közé tartozik többek között a Magyar Állami Operaház, az ACCOR Szállodalánc, az ELTE és a BME kollégiumai és képzési helyei.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bognár Kerka (Csomárné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 146/1967

A diploma megszerzése után a Nagykörösi Konzervgyár minőségellenőrzési laboratóriumában szerzett ipari gyakorlatot, amit az 1969-ben átadott Debreceni Konzervgyárban mikrobiológusként, később laboratóriumvezető-helyettesként hasznosított. 1976-ban a MÉM ÉHESZ Növényi Osztályán szakágazati higiénikus ellenőrként dolgozott (cukor-, dohány-, üdítő-, szeszipari területeken). 1977-ben élelmiszeripari mikrobiológus szakmérnöki diplomát, majd 1978-ban doktori címet szerzett a KÉE-n. 1980-tól a Környezetvédelmi Intézetben kutatás koordinációval és a veszélyes hulladékok mikrobiológiai ártalmatlanításával foglalkozott. 1984-től a Magyar Szabványügyi Hivatal Élelmiszeripari Főosztályán szabványosító főmérnök. Szakterületei a konzerv-, hűtő-, ásványvíz-, dohány-, cukor-, sör-, szesz-, keményítőipari, borászati Szabványosító Műszaki Bizottságok titkársági feladatait látta el. A területekhez kapcsolódó nemzetközi (ISO), később az európai (CEN/ TC) munkabizottságok munkájában, tárgyalásain vett részt. 1995-ben Minőségügyi manager és minőségügyi auditori képesítést szerzett. A Magyar Szabványügyi Hivatal átszervezésekor főtanácsosként kerkedvezményes nyugdíjba ment. 1996-tól szakértőként az FVM Élelmiszeripari Főosztályán a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság különböző területeinek és az élelmiszerfeldolgozó üzemek HACCP rendszer kiépítéséhez kapcsolódó pályázatok titkári teendőit látta el. Emellett a Campden és Chorleywood Hungaria Kft.-nél minőségügyi auditor, minőségügyi manager, élelmiszeripari mikrobiológiai, higiéniai, takarítás-fertőtlenítési tanfolyamok vezetője volt, részt vett a különböző iparágak JÓ Higiéniai Útmutatóinak elkészítésében. 2001-től 2004-ig a FVM Magyar Borkönyv Bizottságának titkára. 2006-tól jelenleg is az SGS Hungaria Kft.-nél élelmiszeripari szakértőként rész-munkaidőben dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bölöny Béla

1943-ban született Pécsen.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 55/1967

Az Egyetem elvégzése után 1967-1970 között Budapesten az OGIL Gáz Csoportjánál dolgozott vegyésmérnökként. Ezt követően 1973-ig a Szénhidrogénipari Kutató Fejlesztő Intézet (SZKFI) Korrózióvédelmi Osztályát vezette Százhalombattán. 1983-ban védte meg a doktori disszertációját (téma: Inhibitorok alkalmazása a szénhidrogén termelés és feldolgozás területén). 1973-tól nyugdíjazásáig Budapesten az SZKFI-nél és jogutódjainál (MOL Rt OGIL) vezetett különböző szervezeti egységeket (Korrózióvédelmi Önálló Csoport, Korrózió- és Környezetvédelmi Önálló Osztály). 2003-ban nyugdíjba vonult. Tagja különböző szakmai egyesületeknek: HUNKOR, BOK.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Budai Miklós

1943-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 147/1967

Érettségi után 1 évig a Chinoin Gyógyszergyárban dolgozott, mint vegyipari betanított munkás. 1967-ben a Biológiai ágazaton szerezte meg vegyész mérnöki oklevelét. Diplomamunkája a „Glükonsav fermentáció körülményeinek vizsgálata” volt. 1967-től 2006-ig, nyugdíjazásáig a Richter Vegyészeti Gyárban dolgozott különböző beosztásokban. 1980-ig a Fermentációs üzemben törzsfenntartással, üzemi oltóanyag előállításával, és az új eljárások üzemi megvalósításával, méretnövelésével, szteroidok, anyarozs alkaloidok fermentációjával, és a termékek kinyerésével foglalkozott. Közben az 1972-74 tanévekben a BME Vegyész mérnöki karon levelező tagozaton okl. vegyipari műveletek szakmérnöki diplomát szerzett (2746/1974). Üzemi feladata a szabályozott komponensarányú ergot alkaloidok gyártási eljárásában és a nagyüzemi eljárás kidolgozásában való részvétel volt. 1980-ban egy évig az Alapanyag Export osztály vezetésével bízták meg. 1981-től a Mikrobiológiai Kutató Laboratóriumban részt vett a magas szintű Ergokorninkriptin gyártás knowhow-jának olyan szintű kidolgozásában, hogy azt egy francia cég (Clin Midi Sempa Chimie) megvásárolta. Az eljárás hazai és a franciaországi demonstrációjában is sikeresen közreműködött. A szteroid fermentáció és down stream processing beruházásban üzemi szakértőként vett részt. 1982-ben angol és német középfokú nyelvvizsgát tett. 1981-től a Mikrobiológiai Kutató Laboratóriumban a kísérleti üzem vezetésével bízták meg, ahol fermentációs eljárások optimalizálásával, mikroprocesszoros, számítógépes folyamatirányításával, műszerezéssel foglalkozott. 1985-ben a bécsi Műszaki Egyetemen (TU WIEN) ösztöndíjasként fermentációs eljárások mikroprocesszoros szabályzási, vezérlési lehetőségeit tanulmányozta. 7 szabadalomban társszerző, számos konferencián tartott szakmai előadást. 1997-től a Biztonsági-, Tűz- és Környezetvédelmi osztály munkatársaként a gyógyszer gyártási és kiszerezési technológiák munkavédelmi és biztonságtechnikai szakértésével foglalkozott 2006-ig nyugdíjba vonulásáig. ISO 14001 Környezet Irányítási Rendszer belső auditora is volt. Részt vett biotechnológus technikus és szakmunkások képzésében is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Corradi Annamária (Dr. Gesztes Tamásné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 80/1967

Diplomaosztás után, mivel gyógyszer ágazaton végzett, a Chinoin Gyógyszergyárban helyezkedett el, először az üzemben, majd a kereskedelmi osztályon. Időközben német, angol és francia nyelvekből kereskedelmi szakosított felső, ill. középfokú nyelvvizsgákat szerzett és 1978-ban a MEDIMPEX külkereskedelmi vállalat üzletkötője lett. A nyolcvanas évek elején felsőfokú kereskedelmi, áruforgalmi szakvizsgákat tett, s a NOVEX Külkereskedelmi Vállalatnál 1983-tól először szabadalmakat, majd a HM megbízásából nyugati technikai múzeumoknak kiszolgált repülőgépeket értékesített. 1990-től kottakereskedélemmel foglalkozott a KULTURA Külkereskedelmi, majd az EMB Zeneműkiadó vállalatnál. 2005-ben kereskedelmi igazgatóként innen vonult nyugalomba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czinege Mária (Dr. Ludvig Lászlóné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 137/1967

Egy évet dolgozott az Újpesti Növényolajgyár laboratóriumában. 1962-ben kezdte el egyetemi tanulmányait. A diploma megszerzése után a Pamutnyomóipari Vállalat Textilfestőgyár analitikai és színezék laboratóriumába került. Beosztott mérnökként feladatai a rutin vizsgálatok és technológiai folyamatok megismerése, ellenőrzése, a gyártás során felmerülő hibák javíthatósága, a fejlesztési és kutatási munkákban való részvétel volt. Ezután pár évig dolgozott a technológiai osztályon, ahol a gyártási folyamatok ellenőrzése mellett fejlesztési feladatokban, új termékek bevezetésében működött közre. Ezt követően visszakerült a laboratóriumba helyettesi, végül vezetői beosztásba. Részt vett több szakmai továbbképzésen és külföldi tanulmányúton. 1995. októberben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czink Emilia (Simonovits Emilia)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 148/1967

1967-1992: a Kőbányai Gyógyszerárugyár/Richter Rt. alkalmazottja. 1985-ig fejlesztő-mérnök, helyettes vezetője/vezetője a biotechnológiai K+F egységnek. Részt vesz számos gyógyszerhatóanyag, intermedier, és agrotechnikai termék mikrobiológiai alapú, bioszintetikus és biokonverziós fermentációs, valamint termékizolálási eljárásának kidolgozásában, kísérleti üzemi és különböző telephelyeken történő ipari léptékű bevezetésének előkészítésében. Számos publikáció, tanulmány, hasznosításra került újítás és eljárásszabdalom társszerzője. A B12-vitamin eljárások fejlesztéseiben való részvételével hozzájárult a vállalat e termékcsoporthoz elért jelentős árbevételeihez/eredményeihez. Több hazai szakmai bizottság és a European Biotechnological Society Downstream Processing Working Party tagja. 1992-ig Műszaki Vezérigazgató helyettes. Felelős vezetője a Gyógyszer és kozmetikum-gyártási-, később a K+F szakterületeknek. Feladata az új termékek szigorú nemzetközi követelmények és minőségbiztosítási elvek szerinti fejlesztési folyamatának kialakítása, gyakorlatba ültetése. Három, a Világbank részfinanszírozásával indított fejlesztést, nagyberuházást - Szteroid gyógyszerhatóanyag, Injekciós kapacitásbővítés és gyógyszeripari veszélyes hulladék Égetőmű – fogott össze. 1996-1997: Műszaki Igazgató a Humán Oltóanyagtermelő és Gyógyszergyártó Rt-nél. 1997-1998: Igazgatótanácsi tag a Hungaropharma Gyógyszer nagykereskedelmi Rt-nél. 1993-2010: Szakértő/Tanácsadó számos gyógyszerkutatásba bekapcsolódó kutatólaboratóriumnál projektjeik hasznosításában. Műszaki Szakértőként közreműködött több, állatgyógyászati készítményeket gyártó és forgalmazó cégnél. 1998-tól Szakértő az Állatgyógyászati Oltóanyag-, Gyógyszer- és Takarmányellenőrző Intézetnél. Kidolgozta az európai és hazai jogszabályok/szabványok előírásai szerinti, különösen veszélyes kórokozókkal végzett tevékenységekhez szükséges kísérleti állatház és vakcina-ellenőrzésre alkalmas referencia laboratórium kialakításának feltételrendszerét. Résztvett a 3-as biológiai biztonsági besorolású létesítménytervezési-, beruházási programja, és az Európai Gyógyszerminőségi Hivatal általi minősítés megszerzése előkészítésében. Elismerései: Kiváló Újító (1972), Kiváló Feltaláló (1979,1989), NIM Kiváló Dolgozó (1976), NIM Kiváló Munkáért (1988). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czövek Gábor

1943-ban született Gyöngyösön.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1967

Az érettségi után egy évig betanított munkásként dolgozott Budapesten. Ez időben a BME felvételi előkészítő tanfolyamán vett részt, majd 1962-ben felvételt nyert a vegyész karra, ahol az élelmiszer szakon 1967-ben okleveles vegyésmérnök diplomát szerzett. Társadalmi ösztöndíj szerződése volt a Gabona Tröszttel, így 1967-ben a Heves megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalatnál kezdett dolgozni minőségellenőrként. A megye területén lévő gabonátárolók, malmok és takarmánykeverő üzemekben végzett minőségellenőrzést, és laboratóriumi vizsgálatokat. 1968-tól minőségellenőrzési osztályvezetőnek nevezték ki. 1975-76 között Vezető Utánpótlásképző tanfolyamon vett részt Budapesten. 1977-1986 között a Heves megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalat főmérnöke volt. 1986-tól a Veszprém megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalat igazgatója volt. 1990-ben megszűnt a Gabona Tröszt, és gyakorlatilag a megyei vállalatok is fokozatosan privatizációra illetve felszámolásra kerültek. 1993-tól egy kft. ügyvezetője lett. A kis céget sütőipari és élelmiszer kereskedelmi tevékenységre alapították. 2003-tól nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cséfalvay Csaba

*1939-ben született Csallóközaranyoson.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 123/1967*

Vegyésztechnikusként 1957-ben kezdett dolgozni a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyár RT gyógyszeranalitikai laboratóriumában. 1962-ben kezdte egyetemi tanulmányait a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatán. 1963-tól a gyár új szulfonamidokat gyártó üzemében a szulfokarbamid típusú antidiabetikumok részlegének vezetője lett. Az új üzem beindítása mellett jelentős méretnövelést kellett végrehajtani és néhány újítása hozzájárult a több száz tonnás kapacitás kialakulásához. 1970-ben a vállalat műszaki fejlesztési szervezetébe került. Először a gyár rekonstrukcióját tervezők mellett dolgozott, majd megbízták az üzemfejlesztési, gyártástechnológiai és gyártmányfejlesztési osztályok vezetésével. Ezen szervezetek munkája a 70-es és 80-as években jelentős mértékben hozzájárult a vállalat fejlődéséhez, új termékek sikeres bevezetéséhez, új üzemek létesítéséhez, a vállalat növekedéséhez. A Chinoinhoz csatolt Bányalégygyár területén piretroidok és fungicidek gyártását valósították meg. A legjelentősebb beruházásokhoz szükséges Világbanki hitelek előkészítő tanulmányait, hitelkérelmeit (gyógyszerhatóanyag gyártás kapacitásbővítés, csanyikvölgyi injekciós üzemlétesítés, piretroidok gyártása) koordinálta. Részt vett a gyógyszeripari veszélyes hulladékégető beruházás előkészítő munkáiban. Száraz szirupok gyártása és ciántartalmú szennyvizek nedves oxidációja tárgyú szabadalmak társszerzője volt. A 90-es években műszaki titkárként a vállalat gyáregységeinek, telephelyeinek műszaki tevékenységét koordinálta és segítette az időközben privatizált vállalat beilleszkedését a multinacionális Sanofiba. 2004-2007 között (nyugdíjasként) elvállalta a vállalat újpesti telephelyén létesített kutatási központ beruházás koordinátori feladatát és tervezett határidőre, költségkereten belül megvalósult a Földi Zoltán Kutatási Központ analitikai, biokémiai, farmakológiai, sejtbiológiai és farmakokinetikai laboratóriumokkal.

A Magyar Kémikusok Egyesületében, valamint a Kémikusok Lapja szerkesztőbizottságában végzett munkájáért Thán Károly emlékérmét kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csomár Tibor

1943-ban született Ungváron.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 149/1967

1967-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Karán. Első munkahelye a Nagykőrösi Konzervgyár volt, ahol üzemtechnológusként dolgozott 1967-68-ban, majd az akkor épülő Debreceni Konzervgyárban kapott munkát 1969 februárjában. Itt üzemvezetői beosztásban dolgozott 1973-ig, majd termelési főosztályvezetői beosztásba helyezték, ami a teljes termelési folyamat irányítását jelentette. Ebben az időszakban két kollégájával közösen három szabadalmat készítettek a gyártástechnológiák fejlesztésére, melyeket a DEKO-ban és más konzervgyárakban is alkalmaztak. 1976-ban Budapestre költöztek, és a Cukoripari Kutató Intézetben helyezkedett el, 1980-ig tudományos kutatóként dolgozott. Ez idő alatt elvégezte a BME Vegyéssz mérnöki Karán a cukoripari szakmérnök posztgraduális képzési programot, az oklevelet 1979. május 15-én vette át. 1980. január 1-jétől 1996-ig a Törökbálinti Állami Gazdaság egyik „üzletágaként” működő érdi konzervüzemben dolgozott igazgatóként. A feladata volt az akkor újonnan épült gyár kivitelezési munkáinak befejezése, a technológiai folyamatok kialakítása, beüzemelése, ezt követően pedig üzemszerű működtetésének irányítása. Az üzem fő profilja a gyümölcsfeldolgozás és a feldolgozott gyümölcsből üdítőitalok gyártása volt. A cég legismertebb saját márkái a „Napsugár” rostos üdítőitalok és a „Sunclub”, de immár dobozos üdítőitalok voltak. Emellett náluk, Érden is készült a Görögországból importált alapanyagból előállított ismert Olympos citrom-, illetve narancslé. Ezek a termékek a hazai piacon jelentős volument és minőséget képviseltek, sikerrel szerepeltek velük különböző élelmiszeripari kiállításokon. Az akkori lehetőségek keretei között számottevő mennyiséget exportáltak a nyugat-európai és ázsiai piacokra is. 1996-ban a Budafok-Vin Borászati Kft-nél folytatta szakmai munkáját, a cég ügyvezetőjeként. 2000-tól a német tulajdonú, élelmiszerszínezék és aroma gyártó Sensient GmbH-nál dolgozott üzletkötőként, ezt követően vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eifert Gyula

1943-ban született Kiskunhalason.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 44/1967

A BME Vegyésmérnöki Karán (szerves szintetikus ágazat) szerzett diplomát 1967-ben. 1971-74-ig a BME Vegyésmérnöki Karán Szakmérnöki képzésben vett részt és 1974-ben vegyipari műveletek szakmérnöki diplomát szerzett. Egyetlen egy munkahelye volt, a Budapesti Vegyi Művek, ahol 42 évet (1967-2009-ig) dolgozott. 24 évet töltött a Vállalat szerves kutató laboratóriumában, ahol kutatómérnök, kísérleti üzemvezető, majd a laboratórium vezetője lett. Munkája során elsősorban növényvédő szerek hatóanyagának és gyógyszeripari intermedierek gyártástechnológiájának kidolgozásával foglalkozott. 50 szabadalomnak a tulajdonosa, illetve résztulajdonosa. Munkája elismeréseképpen 1986-ban a Munka Érdemrend Bronz Fokozatával tüntették ki (annak ellenére, hogy nem volt párttag). 1991-től a Budapesti Vegyi Művek műszaki igazgatójának, vezérigazgató-helyettesének nevezték ki. Ebben a beosztásban tevékenyen részt vett a vállalat nagy volumenű szerves termékeinek és üzemének megszüntetésében (kénsav, szuperfoszfát, elektrolízis ipari termékek: klór, maronátron, sósav, hypó,...) Ezek helyett kis volumenű, nagy értékű, szerves intermedierek gyártását valósították meg. A Vállalat ugyanazon telephelyeken működött 130 éven keresztül, emiatt jelentős környezeti szennyezést okozott. Ezek elhárítására-elképzelései alapján-több környezetvédelmi projektet valósítottak meg (pl. 1,8 Milliárd Ft. értékű UNIÓS pénztámogatást kaptak talajvíz tisztítására), több mint 20.000 tonna Garéban lerakott hulladékot égettek el. Itt és Hidason talajvíz tisztítási rendszert építettek ki. Hidason a talajtisztítást is megvalósították. 2009-óta nyugdíjas.

Munkája elismeréseképpen 1986-ban a Munka Érdemrend Bronz Fokozatával tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Finály Zsuzsanna (Dr. Bánky Bulcsúné)

1941-ben született Nyiregyházán.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 153/1967

A diploma megszerzése után a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológiai tanszéken szerződéses gyakornok volt, Dr. László Elemér egyetemi adjunktus munkacsoportjában amilolitikus enzimek hatásmechanizmusának és finom szerkezetének vizsgálatában vett részt. 1969-től a Semmelweis Orvostudományi Egyetem II.sz. Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstani Intézetében került gyakornoknak, ahonnan a SOTE Orvosi Vegytani Intézetbe delegálták vendég gyakornokként. Itt bekapcsolódott a Prof. Dr. Straub F. Brunó által vezetett tanszéki kutatócsoportok munkájába. 1973 –tól a II.sz. Anatómiai Intézetben volt tanársegéd. Prof. Dr. Halász Béla akadémikus tanszékvezető neuroendokrinológiai kutatócsoportjában állatkísérletekben vizsgálta a hypothalamusban található szerotoninerg rendszer és a belsőelválasztású mirigyek hormonális működésének összefüggéseit, mechanizmusát, különös tekintettel a corticosteron és a hypophyseális prolaktin szabályzására. Nyugdíjba vonult 1995-ben. 1995-2001-ig a Clinical Plastic Product GmbH Austria manager volt. Egyszerhasználatos orvosi eszközök hazai gyógyászatban történő bevezetésével foglalkozott. 2001-2010 ig Prof. Dr. Halász Béla akadémikus által vezetett MTA neuroendokrin kutatócsoportba szerződéses munkatárs. Mindkét esetben kísérletes munkája eredményeit (szerzőtársakkal, illetve önállóan) neves hazai és külföldi folyóiratokban közzétették valamint számos hazai és külföldi kongresszuson ismertették. Tagja a Magyar Endokrinológiai és Anyagcsere Társaságnak.

Jelenleg Arany okleveles, Magyar Kézműves Remek díjas gyöngyékszer készítő kézműves.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gáspár László

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 38/1967

1962-ben nyert felvételt a BME Vegyésmérnöki Karára. A diploma megszerzése után (mint volt ösztöndíjas) a Papíripari Vállalat Dunaújvárosi Gyárában kezdett dolgozni. A gyakornoki időszakot követően egy mérnöki team vezetőjeként megbízást kapott az új cellulóz- és papírgyár létesítési projektjében való részvételre, amely állami nagyberuházásként valósult meg. Így folyamatosan részt vett a tervezés, a kivitelezés és az üzembehelyezés fázisaiban, majd a papírgyári egység vezetője lett. 1977-ben az ÉMI Levegőtisztaság-védelmi Főosztályán helyezkedett el, mely részleg később Környezetvédelmi Intézetté alakult. Itt kezdetben légszennyezési kibocsátás-csökkentő beruházások megvalósulásának ellenőrzése volt a feladata. A kellő gyakorlat megszerzése után levegőtisztaság-védelmi szakértőként tevékenykedett. 1982-ben Alkalmazott radiokémia szakmérnöki oklevelet szerzett. Ez idő alatt részt vett a Paksi Atomerőmű megvalósításának engedélyezési fázisaiban és a légköri radioaktív-kibocsátás hatósági mérési rendszerének kialakítását szervezte. Későbbiekben - a BME Tanreaktorának bevonásával - ennek ellenőrzése is a munkaköréhez tartozott. Az 1990-es évek második felében, a Mohovcei Atomerőmű létesítése előtti időszakban 4 állomásból álló légköri gamma-dózisteljesítmény távmérő rendszert szervezett és üzemeltetett a VITUKI közreműködésével. Környezetvédelmi munkája keretében szakértői anyagokat készített meglévő és tervezett ipari létesítmények légköri kibocsátásáról. Munkájának utolsó tíz évében a fő feladata a Magyarországon kibocsátott, klímaváltozást okozó üvegházhatású gázok mennyiségének számítása, az ehhez kapcsolódó nemzetközi metodika hazai alkalmazása, fejlesztése volt. Ez alapozta meg részvételünket a kvótakereskedelemben. Bekapcsolódott több nemzetközi szervezet munkájába (CORINAIR program, IPCC, UNFCCC) és részt vett ezen szervezetek továbbképzéseiben és konferenciáiban, alkalmanként Magyarország képviselőjeként is. A Környezetvédelmi Minisztériumból, mint szakfőtanácsos vonult nyugdíjba 2006-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gönczi Csaba

1938-ban született Újpesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 124/1967

Diplomáját 1967-ben szerezte, 1975 óta műszaki doktor. 1957-től 2008-ig, nyugdíjba vonulásáig a Chinoinban illetve a Sanofi gyógyszervállalatnál dolgozott. A Chinoin Zrt. (Sanofi csoport tagja) vezető kutatója, a Szintetikus Fejlesztő Laboratórium volt vezetője. Feltalálóként szerepel ötvenöt szabadalomban, amely találmányok többsége megvalósult a gyakorlatban. Jelentős érdemeket szerzett a Myoflexin, Novaseptyl, Xavin, Benomyt, Albendazole gyógyszerek szabadalommal védett ipai szintézisének kidolgozásában és megvalósításában. Irányításával dolgoztak ki három eredeti molekula szintézisét és méretnövelését. E vegyületek környezetbarát, hatékony szintézise jelentősen hozzájárult a Chinoin preklinikai fejlesztésének elismeréséhez a Sanofi-Aventis vállalatcsoporton belül. Aktívan közreműködött a MTA Heterociklusos, továbbá a Gyógyszerkémiai és Gyógyszertechnológiai Munkabizottságának munkájában. Tudományos eredményeit 14 közleményben illetve hazai és nemzetközi kongresszusokon publikálta, vezetésével három munkatársa PhD fokozatot ért el.

Kutatói, feltalálói tevékenységét 1972-ben Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatával, 1979-ben a Nehézipari Kiváló dolgozója kitüntetéssel ismerték el. 2002-ben Wolf Emil díjat, 2003-ban Wartha Vince emlékérmét kapott. 2008-ban a Magyar Szabadalmi Hivatal által alapított Jedlik Ányos-díj elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Göndös Gábor

1942-ben született Orosházán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 39/1967

A diploma megszerzése után a Szerves Vegyipari Kutató Intézet Colorisztikai Laboratóriumában – mint mérnök-gyakornok- kezdett dolgozni. Rövid ideig a habzást gátló anyagok előállításával foglalkozott. 1968-ban átkerült a Nyomdaipari Egyesülés Technológiai Fejlesztő Laboratóriumába. Itt fejlesztő mérnök, majd tudományos munkatársként elsősorban a nem-ezüst alapú fényérzékeny anyagok kutatásával, előállításával és ofszet technológiai alkalmazásukkal foglalkozott. 1974-ben középfokú német nyelvvizsgát szerzett. 1980-tól a Szikra Lapnyomda új, ofszet technológiai beruházásán dolgozott, kezdetben, mint formakészítő technológus, majd technológiai osztályvezetőként. Később a nyomda minőség-és környezetközpontú irányításának is vezetője lett. 2003-ban nyugdíjba vonult, és a Ringier Nyomda zöldmezős beruházásának technológiai tervezési és megvalósítási feladatát végezte. A nyomda minőségügyi-és környezetközpontú rendszerének kiépítésével, majd vezetésével foglalkozott, mint egyéni vállalkozó. 2015-ben az aktív tevékenységét befejezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyulai Líviuszné (Balla Katalin)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 209/1967

Marie Curie életrajza adta az indíttatást, hogy vegyész legyen. Ez volt az oka annak, hogy az ágazatát kieséses alapon döntötte el, de a diplomamunkáját a Fizikai-kémia tanszéken végezte. 1968-ban született meg lánya. Ezt követően nem csak anya volt, hanem segítette férjét a munkájában. Időközben tökéletesítette francia nyelvtudását, majd a Pannónia Rajzfilmgyárban helyezkedett el, mégpedig a „festékkonyhán”. Ez határozta meg életét. A munkájához kapcsolódóan elvégzett egy kétéves felsőfokú filmgyártás-technológiai szaktanfolyamot. Munkája a Filmlaborhoz is kapcsolódott. Letette a középfokú, majd a felsőfokú nyelvvizsgát angolból. Mire párja életében elkövetkezett, hogy rajzfilmet készíthessen, addigra már teljesen tisztában volt a filmkészítési folyamattal az ötlettől a kész kópiáig. A titulusa képtechnikai fejlesztőmérnök volt. A munka és a magánélet nem kapcsolódhattott volna szervezesebben az életében. 1980-ban átszervezés miatt megszűnt a munkaviszonya a Diafilmgyártó vállalatnál. Ezt követően munkalehetőséget kapott az Iparművészeti Főiskola könyvtárának hallgatói fotólaborjában. Korábban még rajzfilmesként bejárt a Filmművészeti Főiskolára és részt vett az operatőrök és rendezők optikai gyakorlatain, ahol a főiskolai munkájához Illés Gyuri bácsitól sokat tanulhatott. Munkája utolsó felvonásában a nyomdai fotózás kapcsán sok mindennel foglalkozott: a névjegykártyáktól az óriásplakátokig, tervezéstől a kivitelezésig. Egész életében a munka és a magánélet szervesen illeszkedett egymáshoz, ami életét kiegyensúlyozottá tette. Miután párja nyugdíjba vonult, 1994 nyarán elindultak a maguk építette vitorlásukon a tenger felé, s azóta is rajta élnek... ingázva itthon és otthon között.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hannák Péter

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 19/1967

Akadémiai képzettségét a BME Vegyéssz mérnöki Karán szerezte 1967-ben. 1970 és 1972 között elvégezte a BME Gazdasági Mérnöki karát is. Munkásságát 1967-ben, mint kutatómérnök a Lakk és Festékipari Vállalatnál kezdte. 1969-től marketing mérnökként dolgozott vezető beosztásban az Anyagmozgatási és Csomagolási Intézetben 1980-ig. 1973 és 1978 között termelési vezetőként a Minőség Vegyipari Szövetkezetnél volt alkalmazásban. Az 1980-as kanadai emigrációt követően, mint kutatómérnök dolgozott egy Kanadai papíripari vállalatnál. 1985-től az Alberta, Kanada Államában az albertai kormány környezetvédelmi osztályát és laboratóriumát vezette. 2000-2012-ig környezetvédelmi programvezetői beosztásban dolgozott a Union Carbide majd később a Dow Chemical Co. műszaki központjában az Amerikai Egyesült Államokban (West Virginia és Texas). Munkaköre kiterjedt működő és lezárt telepek, gyárak hatósági engedélyeztetésére, a vállalat felelősége alá tartozó hulladék tárolók környezetbarát üzemeltetésére. Több évig dolgozott környezetvédelmi konzultansként is. Szakmai egyesületi tagságot szerzett és aktívan tevékenykedett: Association of Professional Engineers of the Province of Ontario 1981; Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta, 1983; Associations of the Professional Engineers of West Virginia, 1995; American Society for Testing and Materials, (Szabványosítás) mint Szakcsoport Vezető. Számos alkalommal ismertette kutatói tevékenységét konferenciákon (London, Budapest, Bangkok, Djakarta, US and Kanadai konferencián). Publikációi sok szaklapban jelentek meg. Szakmai körökben elismerést szerzett és beválasztották az American Chemical Society-be, US CCREM Advisory Committee tagja, Szakértő EPA University Grant Panel, Szerző/ előadó (hulladék beágyazás), (Budapest, London, New-York, Bangkok/Jakarta 1992, Honolulu 1993); Szakcsoport elnök ASTM D-34.09, hulladék kezelés; US EPA Tanácsadó Kuratórium S/S alap dokumentum; US EPA's Tudományos Tanácsadó bizottság (12 USA államban előadó, immobilizációs technológia) konferencia vezető; Kuratórium tag az egyetemeken egyesületében (NJIT/ Rutgers/Princeton) USA; Kuratórium tag, adjunktus New Jersey Institute of Technology, Newark, NJ USA. 2013-tól nyugdíjas. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hatás Zsuzsa (Bozzay Lászlóné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1967

Az oklevél megszerzését követően az Alkaloida Vegyészeti Gyárban a Minőség Ellenőrző Főosztályon, mint főosztályvezető helyezkedett el. 1983-tól a Peremartoni Vegyipari Vállalatnál három éven át dolgozott, mint műszaki igazgató. 1986-tól a Péti Nitrogén Művekben Fejlesztési főmérnökként tevékenykedett. Ez idő alatt egy technológiai licenz értékesítése kapcsán két ízben volt Kínában, mint a fejlesztő team vezetője. 1990-től egyéni vállalkozó lett (gyógynövény és biotermék forgalmazás). 1995-től a Humán Oltóanyag és Gyógyszergyártó Rt. alkalmazottja volt Gödöllőn, termelésirányító beosztásban. A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségen 1998-tól dolgozott osztályvezetőként (klasszikus kémiai laboratórium), illetve Minőségügyi vezetőként. 2005 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Herczeg András

1943-ban született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 21/1967

Az oklevél megszerzése (1967) után a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyárában dolgozott, mint a Gyár ösztöndíjasa. A Technológiai főosztály laboratóriumában a Strepsils torokfertőtlenítő készítmény megalapozásában és létrehozásában vett részt. Az 1971-1972 években a Medimpex Gyógyszer-külkereskedelmi Vállalatnál a svájci referatúra üzletkötője volt. 1973 elején a Központi Statisztikai Hivatalban helyezkedett el, ahol a bányászat, a vegyipar és az energetikai ágazatok statisztikájával foglalkozott. Szerepet vállalt az országos energiamérleg korszerűsítésében. 1973-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát, 1975-ben doktori címet szerzett. Az Európai Unióhoz való csatlakozás előkészítésében az EU rövidtávú gazdaságstatisztikai mutatószám rendszerének hazai adaptálásával és módszertani korszerűsítésével vett részt. 1997 és 2012 között – nyugdíjba vonulásáig - az Eurostat STS (Short Term Statistics) rendszerének magyarországi koordinátora volt.

1981-ban megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát. 2007-ben Fényes Elek-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hőgye Irma

1943-ban született Hajdubagason.

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 155/1967

A diploma megszerzését követően kezdett el dolgozni a Debreceni Biogal Gyógyszergyár Fejlesztési majd Kutatási Főmérnökségén gyakornokként, majd fél év után kutató- fejlesztőmérnöki beosztásban. A Biológiai Kutató Osztály Lombik Üzeme és a kapcsolódó laboratórium vezetésével bízták meg. A kísérleti és lombiküzemből Fermentációs Műveletfejlesztési Osztály alakult biokémikus, matematikus, fizikus, vegyész mérnök munkatársakkal. Feladataik az üzemi termelő törzsek rendszeres minősítése, a tenyésztési paraméterek (tápfolyadék összetétele, stb.) optimalítása, valamint a léptéknövelési kérdések tanulmányozása volt. A folyamatok szabályozása, a sokparaméteres tenyésztés feltételeinek optimális szinten tartása, mérő, -adagoló, -elemző rendszer kiépítése, működtetése, fermentációs analitika fejlesztése. (CONTIFLOW sorozatvizsgáló berendezéshez különböző analitikai modulok kialakítása, sterilizálható oxigén, -ph mérő elektródok, ionszelektív membránelektrodok alkalmazása). A léptéknövelési kérdések tanulmányozására az üzemi körülményeket is modellező fermentorrendszert fejlesztettek ki, mely technológiáik üzemelését segítette. (Napi kapcsolattartás üzemi szakemberekkel.) Az Albániában értékesített penicillin fermentációs technológiájuk garanciális, eredményes demonstrálásában szakértőként személyesen vett részt (1984). Az 1990. júniustól 1996. decemberig tartó időszakban a Kémiai Kutatási Központban dolgozott ugyancsak fejlesztőmérnöki beosztásban. Feladata volt a fermentációs termékek fejlesztése, neomicin, mevinolin (lovastatin) témákban. Szakmai továbbképző tanfolyamok, szimpóziumok állandó résztvevője volt egyéni vagy társszerzőként (előadás, poszter, közlemény, 15-20 db). 7 db szolgálati szabadság társszerzője. A Biogal RT privatizációjával egy időben ment nyugdíjba.

Elért eredmények, elismerések: Vállalati Kiváló Dolgozó; Kiváló Feltaláló ezüst fokozat (1973); Kiváló Feltaláló arany fokozat (1981).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jancsó Edit (Horváthné)

1943-ban született Debrecenben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 94/1967

A diploma megszerzése után 1967-ben kezdett el dolgozni, mint vegyésmérnök Budapesten a Húsipari Állatorvosi Ellenőrző Szolgálat Központi Laboratóriumában. Feladata volt a nagyvágóhidak és húsfeldolgozó üzemek által termelt húsipari alapanyagok, félkész- és késztermékek kémiai vizsgálata a fagyaszthatóság és a minősítés szempontjából. Az export-import tevékenységgel összefüggésben szükségessé vált a peszticid-maradékanyagok vizsgálata is, amelynek megindításában aktívan részt vett. Jogutódnál az Országos Élelmiszervizsgáló Intézet Reziduum Toxikológia Osztályán témavezetőként irányította a klórozott szénhidrogének, szervesfoszforsav-észterek, egyéb növényvédőszer, valamint a szintetikus hormonok (DES) szermaradékainak állati eredetű élelmiszerekben történő minőségi és mennyiségi meghatározását gázkromatográfiás és egyéb műszeres eljárással. 1977-ben a Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként Bécsben 2 hónapig tanulmányozta a modern műszeres peszticid vizsgáló módszereket. Továbbá vizsgálta az élelmiszerek szermaradék szennyezettségének a megelőzésére, csökkentésére és mentesítésére irányuló eljárásokat. 1986-ban FAO ösztöndíjasaként Németországban tanulmányozta a legújabb vizsgáló módszereket. 1994-től jó minősítéssel részt vett a FAPAS nemzetközi körvizsgálatokban. Feladatai közé tartozott még az exportszámmal rendelkező üzemek és hűtőházak ivóvíz minőségű vizének peszticid tartalomra történő vizsgálata, valamint az EU vonatkozó direktívája szerinti értékelése. Témavezetőként 1995-1998 között folyamatosan több akkreditált screening módszert dolgozott ki. Több szakközleményben részt vett társszerzőként, amelyek a peszticid-maradékok nagyszámú vizsgálati eredményeit ismertette a hazai állati eredetű élelmiszerekben. A fent jelzett témakörökben előadásokat és beszámolókat tartott. Szakmai nyelvismerete németből és angolból közepes szintű. 2001-től nyugdíjas.

Munkásságáért Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Járitz Csilla (Csilla Chalupnik)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 84/1967

Az érettségi után a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémia Technológia Tanszékén dolgozott, mint laboráns. Ebben az időben elvégezte az 1 éves laboráns tanfolyamot. A Vegyésmérnöki Kar Gyógyszer Kémia és Technológia ágazat elvégzése után visszakerült a tanszékre Chinoin státuszba. Dr. Soós Rudolf adjunktus és Dr. Mészáros Zoltán főmérnök vezetése alatt kutató munkát végzett. Házasságkötése óta Ausztriában, Bécsben él. A Kwizda Gyógyszergyár bécsi fő laboratóriumába került. Feladatai többek között a gyógyszer hatóanyagok ellenőrzésére való vizsgálatok kidolgozása volt. Tevékenysége érdekes és sokoldalú volt. A 90-es évek végétől a Coreth műanyag-feldolgozó gyárban a minőségi ellenőrzést vezette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jelinek István

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 85/1967

Az érettségi után a CHINOIN Rt.-hez ment dolgozni vegyipari betanított munkásként. A gyár ösztöndíjasaként a BME Vegyésmérnöki Kar Gyógyszer Ágazatán diplomázott 1967-ben. Vegyésmérnöki munkáját 1967-től a CHINOIN Rt. Ch-VII üzemében kezdte. Hamarosan az Emetin totálszintézis ipari megvalósításának laboratóriumi és üzemi irányítását végezte részlegvezetőként. 1971-től számos részleg vezetése mellett az üzemvezető helyettesi feladatok ellátásával is megbízták. 1978-tól üzemvezetőként, majd 1981-től egy több egységből álló üzemcsoport vezetőjeként tevékenykedett. 1986-tól az Újpesti Gyáregység műszaki vezetőjeként, 1991-től pedig a Gyáregység igazgatójaként dolgozott. 1991 közepétől az új CHINOIN-SANOFI szervezetben a termelési igazgató-helyettesi feladatkört látta el. 1996-tól a CHINOIN-SANOFI Ipari Erőforrások, a teljes ipari működést lefedő, szervezeteit irányította alelnöki minőségben 2008-ig, nyugdíjba vonulásáig. 2008 őszétől és jelenleg is a MOL DS szervezetében szenior kutatási szakértőként tevékenykedik. Munkája mellett 1996-2002 között az Országos Környezetvédelmi Tanács választott tagjaként dolgozott, valamint az MTA Alkaloid kémiai Munkabizottság tevékenységében is aktívan részt vett.

Munkáját különféle díjakkal ismerték el, közülük kiemelendő a Kiváló Feltaláló Díj arany fokozata (1975), Eötvös Loránd Díj (1994), Pfeifer Ignác Díj (2006).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jónás Piroska

1941-ben született Ságváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 62/1967

1967-ben az egyetem elvégzése után a váci FORTE fotokémia ipargyárában kezdett el dolgozni, mint kutató mérnök a Kutató Laboratóriumban. Részfeladatot kapott az iparilag hasznosítható nem ezüstalapú, fényérzékeny rendszerek vizsgálatában. A használt ezüstbromid szuszpenziók helyettesítésére tett kísérletek nem jártak eredménnyel, mivel igen nehéz volt olyan fényérzékenységet és egyéb fotográfiai tulajdonságot biztosító anyagot találni, amivel az ezüstöt helyettesíteni lehetett volna. Három év megszakítással – amit szülői szabadsággal töltött – 5 évet a Kutatóban dolgozott. Ezt követően a Félüzemi öntő vezetőjeként vett részt a gyár munkájában. Fotopapír és fotofilm fejlesztéséhez végzett kísérleti öntések sokaságát végezték, előkészítve a nagyüzemi gyártáshoz a termékfejlesztést. 1977-ben az Oldatkészítő üzem vezetőjének nevezték ki. Az itt töltött évek során kapott a legnagyobb rálátást a gyár termékeinek megismerésére. Itt készült az Emulziós üzemek (papír, film) által felhasznált összes oldat, amit aztán az öntő üzemek végtermékként dolgoztak tovább. Az Oldatkészítő üzem részeként működött egy laboratóriumi részleg, ahol az elkészült oldatok bevizsgálása, minőségellenőrzése történt. A 80-as, 90-es években megkezdődött a fotoipar átalakulása, ami kihatott a gyár egészére. A digitalizálódás szűkítette a termékkálát. 1990-től a vegyszerkiszerező üzem vezetői feladatát látta el. Beüzemelte a részleget és a megrendelések alapján nagyüzemi szinten gyártották és ellenőrizték a különböző fotótermékek előhívásához szükséges vegyszereket, oldatokat. 1996-ban innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kállay Ubul Tamás

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 202/1967

Az érettségit követően segéd munkásként kezdett dolgozni a Chinoin Gyógyszergyárban, ahol szakmunkási, majd technikus képzést szerzett. A diploma megszerzése után fejlesztő mérnöki munkakörben kezdett dolgozni a Chinoin Gyógyszergyár Kísérleti üzemében, majd a kémiai fejlesztés főosztályvezetője és főmérnöke volt. A francia Sanofi által privatizált gyárban a kémiai szakág és az újpesti telephely igazgatója volt, a 2006 évből nyugdíjazásáig. Mérnöki pályája során, mint fejlesztő mérnök gyógyszer és növényvédőszer hatóanyagok gyártástechnológiájának kifejlesztésével, optimalizálásával és üzemeltetésével foglalkozott, közben gyógyszervegyész technológus szakmérnöki oklevelet szerzett 1972-ben. 1975-től a Kémiai Kísérleti Üzem vezetőjeként irányította az eljárások üzemeltetését, 1984-től, mint főosztályvezető részese volt a Selegiline (Jumex), és az Ipriflavon (Osteochin) originális Chinoin termékek piaci -USA és Japán – bevezetésének, valamint az első FDA és Japán inspekciók sikeres lebonyolításának. Ezen időszak alatt 17 eljárás, szabadalom kidolgozásában vett részt és a Vegyésszmérnöki Kar oktatója c. egyetemi docens volt. A Chinoin privatizációja után, 1991-96 között, mint fejlesztési főmérnök a kémiai és gyógyszer technológiák fejlesztését és az ezekhez kapcsolódó műszaki fejlesztés-üzem- és gyárfejlesztés- irányította. Az 1996-os vállalati átszervezés után a Kémiai szakág igazgatója lett, és irányította a Sanofi originális siker termékeinek-Clopidogrel, Irbesartán-gyártástechnológiai fejlesztését és nagyüzemi gyártásának megvalósítását. Tíz éves igazgatói munkássága során a Sanofi által elvárt hatóanyag gyártási technológiák kifejlesztése, üzemi megvalósítása, a GMP követelményeknek megfelelő modern, számítógép vezérelt üzemek kiépítése mellett a kapcsolódó minőségbiztosítási, környezetvédelmi, biztonságtechnikai, logisztikai fejlesztésekkel és beruházásokkal, valamint az energia és szolgáltató hálózatok korszerűsítésével egy versenyképes, világszínvonalú gyáregységet hoztak létre. Szakmai munkássága elismeréseként Eötvös Lóránd díjat és Wartha Vince emlékérmét kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kápolna Ferenc

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1967

Az egyetemet a Dunai Kőolajipari Vállalat ösztöndíjasaként végezte el és itt is helyezkedett el az apai hagyományok folytatásaként. Munkája során volt műszakvezető, diszpécser, üzemvezető helyettes, üzemvezető. 1973-ban petrokkémiai szakmérnöki végzettséget szerzett, majd 1979-ben a BME-n műszaki doktorrá avatták. 1980-ban az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyárban (jelenleg EGIS Gyógyszergyár Zrt.) folytatta munkáját ahol üzemvezető-helyettes, osztályvezető, főosztályvezetői munkakörököt töltött be 2012-es nyugdíjba vonulásáig. A gyógyszergyár munkavédelmi, tűzvédelmi, foglalkozás-egészségügyi, katasztrófa védelmi feladataival foglalkozott vezetői szinten. Az EGIS Gyógyszergyárban 1998 és 2012 között vezette az általa megszervezett akkreditált Munkabiztonsági Laboratóriumot is. 1987-ben munkavédelmi szakmérnöki képzést szerzett. 1992-től kezdődően ellátta a Magyar Gyógyszergyártók Országos Szövetségének biztonságtechnikai szakbizottságának vezetését is. Részt vett a mérgező hatású anyagok-, a munkavédelem, a kémiai biztonság-, és az ipari katasztrófavédelem hazai jogszabályainak kidolgozásában. Szakmai rendezvényeken rendszeresen előadott az előzőekhez kapcsolódóan. 1989-től kezdődően munkavédelmi és ipari szakértő, 1999 és 2009 között tűzvédelmi szakértő is, 1993 óta igazságügyi szakértő kőolajipari, petrokkémiai, gyógyszeripari és munkabiztonsági szakterületeken. 1991-2008 között részt vett a Magyar Kémikusok Egyesületében a Vegyipari Biztonságtechnikai Szakosztály vezetésében. Rendszeresen publikált szakmai témájú cikkeket a Magyar Kémikusok Lapjában és a Biztonságtechnika folyóiratban, 2012-ig szerzője volt a Verlag-Dashofer Munkavédelem című kiadvány 5. fejezetének, amely a munkáltatói feladatokat tartalmazza. Több megvalósított újítása és szabadalma van: propán-bután előállítás a benzinreformálásnál, benzol kivonása a paraffinmentesítés oldószer elegyből, mikrokristályos paraffin és cerezin előállítás, klórbenzol előállítás a Klorocid gyártás anyalúgijából, stb. 2010 óta a BME-n működő Munkavédelmi Továbbképző Központ óradó vezető tanára kémiai biztonsági szakterületen. Tulajdonosa a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatának. Több Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült vállalati és miniszteri szinten. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Katona Júlia (Dr. Szögi Ferencné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 65/1967

A BME Vegyésmérnöki Kar nappali tagozatát 1967-ben végezte el. Diák évei során többször vett részt és tartott előadást az Országos Tanulmányi Diák Konferenciákon. 1967-ben kezdett dolgozni a Dunai Kőolajipari Vállalat Kutató Laboratóriumában társadalmi ösztöndíjasként. A Technológiai Osztály helyettes vezetője lett 1 év múlva. Rendszeresen szerepelt és előadást tartott az Országos Kőolaj- és Gázipari konferenciákon. A vállalatnál több újítását elfogadták, kétszer elnyerte a Kiváló Ifjú Mérnök címet. 1972-től családi okok miatt Szegeden folytatta tevékenységét a Dégáznál, ahol számítástechnikai részleget vezetett és közben diplomát szerzett Rendszerszervezésből. 1975 – 1977 között a Nagyalföldi Kőolajipari Vállalat műszeres analitikai laborját vezette. 1977 – 1980 között a budapesti Energiafelügyeletnél dolgozott ügyintézőként. 1980 – 1985 között a ChemolimpeX Külkereskedelmi Vállalatnál, a Dunai Finomító termék-exportjával foglalkozott, mint mérnök üzletkötő. 1985 – 1990 között egy magyar-japán vegyesvállalatánál, a Salgótarjáni Üveggyapot Rt-nél dolgozott kereskedelmi igazgatóként. 1990-ben alapított saját külkereskedelmi céget Ciklon Kft néven, ahol olajipari termékekkel foglalkozott. 1995-től utazási irodát működtetett fiával együtt. 2002 – 2014 között nyugdíjasként dolgozott a cégnél. Jelenleg egy jó nevű ingatlan iroda munkatársaként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes Erzsébet

1944-ben született Mezőtúron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 25/1967

A vegyésmérnöki oklevél megszerzése után a Győri Pamutszövő és Műbőrgyárban helyezkedett el. Szerencsésnek tartja magát, hogy olyan időszaknak volt részese, amikor óriási igény volt a műbőrre. Közreműködője lehetett annak a folyamatnak, ahol egy kis cégből komoly nagy vállalat fejlődött, a Graboplast Zrt. Több lépcsőben hajtott végre a vállalat fejlesztéseket, beruházásokat. Ennek eredményeként az építőipari üzletág padlókérpítő, tapétát, tetőszigetelőt, egyéb műszaki termékeket, a műbőr üzletág pedig bőrdíszmű-, jármű-, ruházati-, cipőipari termékeket készített. Részt vett az új termékek bevezetésében, nagyüzemi termelésében, az új gyártóberendezések közreműködéséhez, majd tervezőként a hazai és import alapanyagok beszerzésében is, ahonnan 1999-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Katalin (Németh Gáborné)

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 26/1967

A diploma megszerzése után a martfői Tisza Cipőgyár gumigyári részlegénél helyezkedett el, ahol gumitechnológusként a cipőtalpak és talpragasztók összetételének kidolgozásával, gyártásával és gyártásellenőrzésével foglalkozott. 1973-tól az építőiparban dolgozott. A Beton- és Vasbetonipari Művek Szentendrei Gyárában volt MEO vezető helyettes 3 évig. 1976-tól az Építéstudományi Intézet szentendrei telepének betontechnológiai osztályán dolgozott, laborvezetőként és kutató mérnökként. Fő szakterülete a cementek kötését módosító beton adalékszerek hatásmechanizmusának és alkalmazástechnikájának vizsgálata, speciális igényeket kielégítő betonok (vízzáró, sugárvédő, kopásálló, önterülő stb.) összetételének tervezése és esetenként kivitelezési- és gyártásellenőrzése volt. A munka színvonalasabb végzése érdekében 1981-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetem Vegyésmérnöki Karán cement- és mészipari szakmérnöki oklevelet szerzett (diploma száma:17/1981). 1992-től az ÉTI egyre szűkülő feladatköre miatt munkahelyváltásra kényszerült. A SZIKKTI cementosztályából alakult Cementipari Kutató Kft. munkatársa lett. Itt tovább folytatta a beton adalékszerekkel kapcsolatos kutatásait. Feladatköre az ISO 9000 szabványok szerinti minőség-ellenőrzés bevezetésével bővült. Közreműködött a Kft. kémiai és betontechnológiai laboratóriumának az MSZ EN ISO / IEC 17025 szerinti vizsgáló laboratóriummá való akkreditálásának előkészítésében. Rendszeresen végezte a hazai és importált cementek minőség-ellenőrzését. A hazai cementgyárak laboratóriumaival évenként összehasonlító körvizsgálatokat szervezett. 1995 és 2001 között az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán, az Építőanyag Tanszéken laboratóriumi gyakorlatokat vezetett. 2000-ben ment nyugdíjba. 3 felnőtt diplomás lánya és 9 unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kratochwill Anna Mária (Rádi Károlyné)

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 1/1968

1962-ben érettségizett a Kaffka Margit Gimnáziumban. 1962-67 között a BME Vegyésmérnöki Kar hallgatója volt, és a Könnyűipari Szakon végzett. 1967-től a Fővárosi Műanyagipari Vállalatnál üzemmérnökként dolgozott, majd 1968-tól a Fonalkikészítő Gyár technológusaként a PAN fonalak színezési- és kikészítési technológiájának bevezetésével foglalkozott. 1970-től az Élelmiszeripari Gépgyár poliészter üzemének technológusa volt. 1972-79 között a Szék- és Kárpitosipari Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán felületkezeléssel és környezetvédelemmel kapcsolatos feladatokat látott el. 1979-84 között a FŐKÉTÜSZ Tüzeléstechnikai és Környezetvédelmi laboratóriumát vezette. 1984-től a Fővárosi Patyolat Vállalat Környezetvédelmi megbízottja, majd 1990-95 között -nyugdíjba vonulásáig- a vállalat nándorfejérvári úti mosodájának igazgatója volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kudelka Mária (Halász Péterné)

1944-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 159/1967

1967-ben helyezkedett el az Állatgyógyászati Oltóanyagellenőrző Intézet Kémiai osztályán beosztott vegyéssz mérnökként, ahol (a jogutód szervezetekben) 2008. december 31-ig dolgozott. 1980-ban nevezték ki az osztály vezetőjének, melynek feladata antibiotikum tartalmú gyógypremixek vizsgálata és egyéb kémiai vizsgálatok voltak. 1994-ben elsőként szerezték meg az akkreditált státuszt az állategészségügyben. 1986-tól a feladatkör kibővült az állatgyógyászati gyógypremixek és gyógyszeres takarmányok gyártóhelyei, majd 1990-től a gyógyszergyártó helyek és nagykereskedők engedélyezésével és ellenőrzésével. A megnövekedett feladatok miatt 1997-ben a laboratóriumi és az engedélyezési-ellenőrzési tevékenység szétvált, és megbízták az új Minőségbiztosítási osztály létrehozásával és vezetésével. Feladatköre az állatgyógyászati gyógyszer gyártók és nagykereskedők tevékenységének engedélyezésére és ellenőrzésére, az EU-csatlakozási folyamat során a hazai joganyag harmonizációjának előkészítésére, az Intézet minőségirányítási rendszerének kialakítására és a hazai és nemzetközi gyógyszerügyi szervezetek közötti kölcsönös elismerési egyezmények előkészítésére terjedt ki. Több éven át részt vett az Európai Bizottság jogszabály-előkészítő, az Európai Gyógyszerminőségi Hivatal gyógyszerminőségi és Európai Gyógyszerügynökség GMP és benchmarking munkacsoportjaiban. 1998-tól a laboratóriumok és kísérleti állattartó helyek korszerűsítésére irányuló szakmai-műszaki tervezést koordinálta, melynek célja a nemzetközi járványvédelmi, biológiai biztonsági és laboratóriumi követelmények kialakítása volt. 2004-2008 között az igazgató szaktanácsadójaként dolgozott. Részt vett a VIII. Magyar Gyógyszerkönyv állatgyógyászati cikkelyeinek kidolgozásában. 1995 és 2015 között a Nemzeti Akkreditáló Testületnél dolgozott külső szakértőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kulcsár Sándor

1938-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 106/1967

Vegyészmérnöki végzettségét 1956-ban kapta meg. 1967-ben szerzett diplomát a BME Vegyészmérnöki Karán. Doktori disszertációját a szerves félvezetőkben írta, és 1982-ben védte meg. 1957-1970: technikus a Pécsi Uránbánya Vasipari Kutató Intézetben, uránfeltárást végzett. 1970-1972: a KFKI-ben technikus. 1972-1975: a Távközlési Kutató Intézetben technikusként, majd kutatómérnökként a mikro áramkörök fejlesztésében vett részt. 1975-1989: Villamos ipari Kutató Intézetben dolgozott kutató mérnökként, majd osztályvezetőként, később főosztályvezetőként a kémiai áramforrások témakörében. 1989-ben az intézetet privatizálták, ekkor megalapította az Accusealed Kft-t, amelynek jelenleg - 2017-ben - igazgató helyettese, és fő tulajdonosa. A Kft. áramforrások fejlesztésével és gyártásával is, valamint napelemek forgalmazásával és szerelésével is foglalkozik. Munkáját oktatással egészítette ki. A Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán rendszeresen tartott előadásokat a kémiai energiaforrások témakörében. 30 szabadalom szerzője illetve társszerzője, amelyből 10-et gyártásba vett illetve értékesített. Eladta illetve gyártásba vitte találmányait. Magyarországon, (Accusealed Kft. 400M Ft termelési érték) Németországban (Varta és Hoppecke cégek), Kínában (Xing Xiang akkumulátorgyár), Oroszországban (Szaratovi Akkumulátorgyár). 30 feletti cikk, és 20 feletti előadás köthető a nevéhez. Számos publikációja olvasható hazai és nemzetközi szakfolyóiratokban. A Journal of Power Sources folyóirat felügyelő bizottság tagja is volt. Jelenleg is (2016-ban) a Budapesti Mérnöki Kamara által szervezett konferenciákon tart előadásokat a villamos autók és fejlesztések tárgykörében. Számos K+F pályázatot nyert, és témafelelősként vitt sikerre.

Díjai: VI. Széchenyi futam (Győr, 2011) – Alternatív energiával hajtott járművek versenye – Legötletesebb jármű. VI. Széchenyi futam (Győr, 2011) 1. helyez. MVM Energia 2.0 futam (2011) 3. helyez. Salon International Des Inventious De Geneve – Genfi feltalálók díja – Nikkel -metal hidrid akkumulátor szabadalmi díj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kutalikné (Dr. Kardos Zsuzsanna)

1944-ben született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 95/1967

1967-ben Vegyészmérnöki diplomát, 1971-ben Magkémia szakmérnöki diplomát, 1973-ban Agrártudományi doktori címet szerzett. 1967-69 között az Agrártudományi Főiskolán, Mosonmagyaróváron, 1970-80-ig az Állatorvos tudományi Egyetemen, majd 1990-ig az Egészségügyi Főiskolán dolgozott. 1990 és 2002 között Bp-Zugló Önkormányzatnál tevékenykedett, ezután 2006-ig a Budapest Főpolgármesteri Hivatalnál, 2004-2011 között a Hunnia és Objektív Filmstúdiókban dolgozott. Az állatorvosi egyetemi munkája során növények és állatok anyagcseréjét, tápanyag felvételét vizsgálta, főleg radioaktív anyagok segítségével. Az Eü Főiskolán iktató és kutatói munkája során különböző ionizáló sugárzások hatását vizsgálta az élő szervezetre, indikátorként való felhasználását a diagnosztikában és terápiában. 1990-től 12 évig Bp-Zugló polgármestereként a kerület munkáját irányította. Ezután a Főváros foglalkoztatáspolitikai ügyeinek önkormányzati tanácsadója volt. 2004-2011 között a fenti filmstúdiók FB elnöke volt. Jelenleg nyugdíjas, férjével Dr. Kutalik István fogorvossal Zuglóban él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laborc Ildikó

1943-ban született Mátészalkán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 27/1967

Diplomája megvédése után a PNYV (Pamutnyomóipari Vállalat) egyik gyárában, a Pamutkikészítő gyárban dogozott. A féléves gyakornoki idő után az un. üzemi laboratórium vezetője lett, ahol a gyár napi termeléséhez szükséges előkészítő munkákat kellett elvégeznie. A PNYV-hez tartozó szakmunkásképző iskolában matematikát és kémiát tanított. A PNYV-nél működő FMKT (Fiatal Mérnökök és Közgazdászok Tanácsa) vezetője, a minden évben a gyárak között megrendezett vetélkedők szervezője és aktív résztvevője lett. 1974-től a technológiai osztályon fejlesztő mérnökként dolgozott. A Tankönyvkiadó felkérésére tankönyvet írt Ruháipari anyag és áruismeret címmel, a könyv 1976-ban jelent meg és összesen 8 kiadást ért meg. 1976-tól munkaköre bővült: a gyár területét elhagyó technológiai szennyvizek károsanyag tartalmának mérése, figyelése, javaslattevés a csökkentésre. A környezetvédelmi munkához szükséges ismereteket 1978-80 között a BME Vegyésmérnöki Karának Környezetvédelmi Szakmérnöki oktatásában szerezte meg, 1980-ban diplomázott. 1980-81 években a PNYV központjában dolgozott, mint környezetvédelmi előadó. 1982-től az OMIKK-ban (Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár) környezetvédelmi lapot szerkesztett, melynek célja a külföldi szakirodalomban megjelenő cikkek rövidített, lényegre törő tartalmának közlése. 1989-2014 között a DICONTRON Kft ügyvezetője. 1993-ban külkereskedelmi középfokú szakképesítést szerzett a KOTK-nál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lambertus Zsoltné (Molnár Katalin)

1943-ban született Ungváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1967

A Diplomát 1967-ben kapta meg a BME Vegyésmérnöki karán. Ezt követően az iparban helyezkedett el fejlesztő mérnökként. 1972-1974 között korróziós szakmérnöki oktatáson vett részt. A szakmérnöki oklevelet 1975-ben kapta meg. A gyakorlati évek alatt is folyamatosan képezte magát, szem előtt tartva, az ipar folyamatos fejlődését, a forradalmian új technológiák megismerését és bevezetését. A diploma megszerzését követően a kecskeméti BRG-ben helyezkedett el, majd nemsokára a gyár budapesti részlegébe neveztek ki, mint fejlesztő mérnök. A szakmai előre menetelének következő állomása az ÁGTI volt, ahol vezető tervezőként dolgozott. Egy sajnálatos családi esemény miatt döntött úgy, hogy cég és ügyvezetőként a FESZO-Trade Kft-nél folytatja munkáját, több éves munka után innen ment nyugdíjba. 1987-ben szervetlen kémia szaktudományi műszaki doktori diplomát kapott. A diplomamunka tárgya: Nikkel-kobalt ötvözetek leválasztása öntészeti szerszámhéjként. 1988-tól a Feszo-Trade Kft. ügyvezető igazgatója lett. 2002-től számos területen, környezetvédelemhez, felületvédelemhez kapcsolódó tervezői, szakértői feladatokat látott el. 2012-től a Korrózióvédelem Mesteriskola szervezésében, illetve további mesterképzésekben vett részt a Miskolci Egyetemen illetve BME-n, mint oktató. A Kft. ügyvezető igazgatójaként számos beruházás, új galvánüzem telepítése illetve régi galvánüzemek felújítása, korszerűsítése köthető a nevéhez. A rendszerváltást követően már nem csak üzemek felépítésében és beüzemelésében vett részt, hanem a környezetvédelmi engedélyeztetést is bevezette a céghez. Az iparban eltöltött gyakorlati évek mellett a tudományos munkáit sem hanyagolta el. Pályázatoknál, tovább képzéseknél szorosan együttműködik a tudományos egyesületekkel, melyeknek a mai napig is aktív tagja (ÁFMSZ, GTE, Hunkor). A Hunkornál és az ÁFMSZ-nél vezetőségi tag. Ma már legfőképpen a fiatalok munkáit segíti tanácsaival és szakmai ismereteivel.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

László Cecilia

1937-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 177/1967

1955-ben érettségizett a Szilágyi Erzsébet Leánygimnáziumban. Érettségi után az egészségügyben helyezkedett el. 1959-ben laboratóriumi asszisztensi oklevelet szerzett. Tanulmányait 1961-ben a BME Vegyésmérnöki Karán folytatta, ahol 1967-ben vegyésmérnöki oklevelet kapott. Az egyetem elvégzése után tudományos munkatársként dolgozott az Országos Farmakológiai Hálózat keretében, az OTKI 1. sz. Belgyógyászati Tanszékén, majd az Országos Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet laboratóriumában alkalmazták vegyészként. 1971-től nyugdíjazásáig (1993. december 31.) a Főv. Tan. Újpesti Kórház Rendelőintézet Károlyi telephelyén lévő T. Sz. laboratóriumban, majd az átszervezések folytán létrejött Központi Laboratóriumban dolgozott vegyésmérnöként. Munkája során a napi feladatok ellátása mellett részt vett munkatársként tudományos konferenciákon, valamint a Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság éves vándorgyűlésein. Számos közleményben, illetve előadáson volt társszerző.

1988-ban „Minisztériumi Dicséretben” részesült, valamint később a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetését kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lebedy Éva (Simon Dezsóné)

1943-ban született Bükkszéken.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 140/1967

A diploma megszerzését követően a Forte Fotokémiai Ipar gyártás előkészítő részlegében kezdte meg szakmai pályafutását, ahol a napi termelés mellett az üzemrészben folyó, kapcsolódó beruházás irányítása is feladatát képezte. Ezt követően megbízták a gyártásközi ellenőrző laboratórium megszervezésével, vezetésével. 1971-ben a Pannónia Sörgyárban laborvezetőként kezdődött söripari pályafutása. Első feladata a laboratóriumban a termelést támogató mikrobiológiai vizsgálati tevékenység megteremtése volt nem csak a sörgyártás, hanem az üdítőital gyártás vonatkozásában is. Ezt követően sikerült létrehoznia egy, a hazai körülmények között munkakörnyezetileg és szakmailag is elismert laboratóriumot. 1975-ben kiváló minősítéssel végezte el a szegedi Élelmiszeripari Főiskola kétéves higiénikus továbbképző tanfolyamát és 1981-ben megszerezte a BME Vegyéssz mérnöki Karának Élelmiszerminősítő szakmérnöki oklevelét. A következő évben meghívták a Kőbányai Sörgyárba (későbbiekben Dreher Sörgyárak Rt.), ahol a minőségellenőrzési osztályvezető helyettese lett, majd 1983-tól az osztály vezetője. Itt is kiemelt feladatát képezte a cégnél folyó laboratóriumi tevékenység megreformálása, a műszerpark korszerűsítése, az érzékszervi bírálatok rendszerének kidolgozása, a vizsgálati eredmények megbízhatóságának növelése és nem utolsósorban a kapott adatok informatív feldolgozása a termékek minőségének fejlesztése érdekében. Emellett az Iparági Szabványbázis vezetőjeként a vonatkozó szabványok kidolgozását vezette, illetve aktívan vett részt a Magyar Élelmiszerkönyv iparágra vonatkozó fejezeteinek szerkesztésében. 1990-től a minőségügyi főosztály vezetője lett, tevékenysége a teljes körű minőségügyi rendszer fejlesztésére, működtetésére, a minőségügyi szemlélet vállalati szintű kialakítására, fejlesztésére irányult. Ez időben elért legnagyobb szakmai sikere, hogy az iparágban elsőként sikerült létrehoznia és működtetnie egy integrált minőségirányítási, környezetvédelmi és élelmiszerbiztonsági rendszert. 2005-ben a minőségügyi vezetőként vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Littmann Fábián Katalin

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 150/1967

A diploma megszerzését követően 10 évig gyermekeit nevelte, eközben elvégezte a cipész mesteri szakmát (oklevéllel), hogy beteg édesapjának önálló cipész műhelyében segíteni tudjon. 1977 novemberétől Svájcban - Zürichben - REDEVCOR SA-nál dolgozott. REDEVCOR SA a MICHELIN (autógumi) cég kísérleti intézete volt. Az autógumik szál-erősítésének (Kevlar, Polyészter stb.) továbbfejlesztésén kutattak. Az intézetben polymer előállításával, szálhúzással, a szál feldolgozásával, a késztermék fizikai igénybevételével és minden termék-fokozat vizsgálatával foglalkoztak. Először mint laboráns (10 évig nem volt gyakorlata a szakmában), 2 év után képzettségének megfelelő beosztásban dolgozott. Az első 3 évben a „polymer molekulársúly elosztás“ meghatározásán, illetve egyáltalán a meghatározás kidolgozásán dolgozott. A rákövetkező években az intézet vezetőségének a kérésére a szálak fizikai (egy fizikus állt mellette) mérésének laboratóriumát vezette - elektronmikroszkóp vizsgálatokkal együttvéve. 1996-ban MICHELIN az egész intézetet Franciaországba (Clermont - Ferrand) telepítette. Így az intézet Svájcban megszűnt. 1994-től Svájcban több évig recesszió volt. Az addigi speciális tapasztalatai és kora miatt nem talált szakmájának megfelelő állást. Így férje vállalati tanácsadó irodájában dolgozott tovább nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Zsuzsanna

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 158/1967

A diploma megszerzését követően a Reanal Finomvegyszergyárban dolgozott 1974-1996 között, először laborvezetőként, majd a beszerzési osztály vezetője lett. Munkája során két szabadalom létrehozásában is részt vett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mallász Lili (Göndös Gáborné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 86/1967

A Vegyészkar gyógyszerkémiai ágazatán végzett, de Budapesten a gyógyszeriparban nem sikerült állást kapnia, így 1967-től 1970-ig a MÁV Anyagvizsgáló Intézetében dolgozott. 1970-ben sikerült állást változtatnia és 1989-ig az UNIVERSAL Kft.-nél dolgozott. Az UNIVERSAL Kft. feladatköre nyugat-európai cégek magyarországi képviselete volt. Időközben német és angol felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1970-től 1973-ig a vegyipar határterületein tevékenykedő cégek -Toray Industries Inc. (japán), Icopal (dán), Electronized Chemical Corp. (holland) - képviseletét látta el. 1973-ban sikerült a HÜLS AG. nyugat-német, nagy vegyipari konszern képviseletét megszerezni, így ezt követően tevékenysége 1989-ig, kizárólag e cég magyarországi műszaki és kereskedelmi képviselete volt, az UNIVERSAL Kft. keretein belül. Időközben felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgát tett. 1989-ben lehetőség nyílt a nyugat-európai cégek számára Magyarországon saját irodát nyitni, ezt a HÜLS AG is megtette, és HÜLS HUNGARIA néven saját irodát nyitott, ennek vezetését látta el nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marjay Erzsébet (Olchváry Gézáné)

1939-ben születt Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének sama: 107/1967

Általános iskola elvégzése után a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban érett-segizett 1957-ben, majd felvételt nyert a BME Vegyészmérnöki Kar esti tagozatára, ahol 1967-ben vegyészmérnöki diplomát szerzett. Az egyetem elvégzése után a Villamosipari Kutatóintézetbe ment dolgozni, ahol tudományos munkatársként majd főmunkatársként dolgozott, elektrokeramia kutatási területen. 1975-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetemen elektrokeramiai szakmérnöki diplomát szerzett. Németből felsőfokú, angolból középfokú nyelvvizsgája van. 1983-ban a Danubia Szabadalmi Irodába ment dolgozni, ahol magyar, de folleg külföldi szabadalmi bejelentések magyarországi képviseletével foglalkozott. Innen ment nyugdíjba 2008-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevekenyseget.

Mártonfalvi-Tóth Attila

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 76/1967

Oklevele megszerzése után az Országos Gumiipari Vállalat Tauril Gumigyárában kezdte meg munkáját. Itt a műszaki fejlesztés keretében különféle gumiárak receptúrájának kísérleti kidolgozásával, majd gyártástechnológiájának üzemelésével foglalkozott. 1970 és 1972 között a Fővárosi Műanyagipari Vállalat Műszaki Fejlesztési Főosztályának üzemmérnökeként öntisztuló flexibilis szállítószalag görgők, majd különféle üvegszálás poliészter termékek gyártástechnológiájának kidolgozását, és a gyártás üzemelését végezte. Ezt követően a Műanyagipari Kutatóintézet tudományos munkatársa volt. A hazai polietilén gyártás veszélyes hulladéknak minősülő melléktermékének kísérleti üzemi feldolgozását, és az előállított műgyanta környezetvédelmi hasznosításának kidolgozását végezte, majd a poliolefin katalizátor-kutatásban vett részt. Később poliamid tömb-polimerek kísérleti gyártásával foglalkozott. 1977-től a Vegyiműveket Tervező Vállalat Szervetlen Főosztályának önálló tervezőjeként különféle vegyi üzemek és gyárak technológiai tervezését és megvalósíthatósági tanulmányait készítette. Részt vett különféle vegyipari ágazatok (pl. szeretlen vegyipari ágazat, műtrágyaipar, mosószergyártás, mezőgazdasági termékek feldolgozása) fejlesztési koncepciójának, valamint környezetvédelmi rekonstrukciók és beruházások kidolgozásában. A VEGYTERV leépülésekor, 1991-ben kezdte meg munkáját a MÁV Gépészeti Technológiai és Anyagvizsgáló Üzemének Kémiai Osztályán. Itt, mint felsőfokú ügyintéző, műszaki szakelőadó anyagvizsgáló mérnök dolgozott az osztály (később MÁV Rt. Gépészeti Központ Anyagvizsgáló Osztály) laboratóriumaiban, német és angol nyelvismereteit bővítette. Festéstechnológiával, a MÁV által használható festékanyagok és tisztítószeres vizsgálatával és minősítésével, a szennyvizek és ipari vízfajták vizsgálatával foglalkozott. Részt vett a magyar vasút országos laborhálózatában dolgozók szakoktatásában, a laboratóriumok, a külső szerelvénymosó berendezések ellenőrzésében, állapotfelmérésében, a vizsgálati módszerek megújításában, a központi laboratóriumok akkreditálásában. A vasúti gépészet átszervezése és az anyagvizsgáló laboratóriumok leépítése során, 2005-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Meiszel László

címzetes egyetemi docens, a Magyar Mérnökakadémia tagja

1942-ben született Tengelicén.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 41/1967

Szekszárdi Garai János Gimnáziumban érettségizett. Dr. techn. (1973). Stuttgarti Műszaki Egyetemen ösztöndíjas (1976). Magyar Viscosagyár kutatómérnöke, majd a Szál Technikai Kutató Intézet tanácsadója, MV gyáregységének főmérnöke, a Fejlesztési Intézet kutatási főmérnöke, később az Intézet vezetője. 1996-2000 között a Zoltek Rt. (USA) kutatási elnökhelyettese, és az Alkalmazástechnikai Kutató igazgatója, majd a Pannonplast Rt. kutatási igazgatója és párhuzamosan a Műanyagipari Kutató Kft. egyik ügyvezető igazgatója. A BME Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar Fizikai Kémiai és Anyagtudományi Tanszékének külső óraadó tanára, a BME Gépésmérnöki Kar Polimerteknika Tanszékének tudományos tanácsadója. Jellemzően a több tudományterület is magába foglaló határterületeken folytatott kutatási munkák végzése és irányítása képezte feladatát. Kezdetben anyagszerkezet és anyagtulajdonságok összefüggéseivel, speciális szálelőállítási technológiákkal, illetve új tulajdonságokkal rendelkező műanyagok előállításával foglalkozott. A terület később a szerves kémiai technológiával, és a biotechnológiával bővült, majd a membránszeparációs technika került előtérbe. A '80-as évek végétől már a szénszálhoz kapcsolódó kutatások és kompozit fejlesztések domináltak, majd a speciális hőre keményedő gyanták, illetve az azokkal készíthető kompozit szerkezeti anyagok, bevonatok, alkalmazástechnikai fejlesztései bővítették a sort. Több mint 20 szabadalom kidolgozásában és ipari bevezetésében, valamint membránszeparációval és szénszállal kapcsolatos kutató bázisok megvalósításában vett részt. Az MTA több munkabizottságának és a MKE több szakbizottságának tagja. A Membrántechnikai Konferencia-sorozat elindítója (1989). A Membrántechnikai Szakbizottság egyik alapítója (első elnöke). 2016-ig a BME VBK "Varga József Alapítvány" felügyelő bizottságának tagja.

Kétszeres arany fokozatú Kiváló Feltaláló. Gábor Dénes Díjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mezey Gabriella (Dr. Vándor Istvánné)

1944-ben született Debrecenben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1967

A diplomaszerezés után 28 éven át egy helyen, a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai Tanszékén dolgozott kutatóként és oktatóként a Magyar Tudományos Akadémia állományában. 1978-ban műszaki doktorátust szerzett. Kutatómunkája során elsősorban az oxigén heterociklusos vegyületek szerkezetigazoló szintéziseivel foglalkozott. A műszaki doktori értekezése is ezzel kapcsolatos, címe: Egyes 5,6,7,-trihidroxi-flavonokból levezethető glikozidok szintézise. E témában számos idegen nyelvű közlemény szerzőtársa volt, több előadást is tartott magyar és nemzetközi konferenciákon. A szakirodalmat angol és német nyelven olvasta. Részt vett éveken át a Beilstein referáló kémiai folyóirat német megrendelésre készített számítógépes adatfeldolgozásában. A felsőoktatásban és a kutatásban történt közismert leépítések miatt 1995. december 1-jén korekedvezményes nyugdíjba ment. 1996 és 2014 között 18 évet dolgozott az Országos Kémiai Biztonsági Intézetben, mint vegyésmérnök munkatárs, szakértő. Férje Dr. Vándor István állatorvos, két lánya és öt gyönyörű lányunokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádas Dezső

1942-ben született Szolnokon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 51/1967

A Vegyésmérnöki Kar Szerves Szintetikus szakán végzett, és diplomázott. A végzés után 1967. augusztustól 1968. januárig a Cordatic Gumipari Vállalat Kerepesi úti abroncsgyárában az üzemi laboratóriumban dolgozott gyártásközi ellenőrként. 1968 februártól a Magyar Kábel Művek Budapesti Gyárának Gumi Üzemében dolgozott, mint üzemmérnök. Részt vett a folyamatos vulkanizáló sorok üzembe helyezésében. A gumiszigetelésű vezetékek és kábelek abban az időben a legkorszerűbb technológiáját vezették be. Ezután a gyártásközi ellenőrző vizsgálatok laboratóriumának vezetője volt. Mint laboratóriumi vezető majd üzemvezetőként részt vett a gumiszigetelésű kábelek fejlesztésében. Műszaki osztályvezetőként részt vett a térhálós polietilénszigetelésű közepes (35 kV) és nagyfeszültségű (120 kV) kábelek konstrukciós és technológiai fejlesztésében. A privatizáció után, a budapesti gyárak leállításával az értékesítés területén dolgozott 2006 ig. Azóta nyugdíjas éveit éli.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádlér Veronika (Lengyel Györgyné)

1939-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 111/1967

A Than Károly Textil- és Bőrvegyipari Technikum elvégzése után a Goldberger Textilművekben először a Próbakonyhán, majd a Technológián dolgozott, mint a gyár próbafelelőse. 1961-ben felvették a Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára, ahol 1967-ben diplomázott. Munkahelye megváltozott, a Bőrripari Kutató Intézet Analitikáján dolgozott öt évet, majd a Textilipari Kutató Intézetben, a későbbi Innovatexben további 28 évet, mint tudományos főmunkatárs. Témaköre a textilnyomás és a nem szőtt textíliák kikészítése volt. Három szabadalmát fogadták el. A Carl Duisberg Alapítvány révén négyhetes tanulmányutat töltött különböző festék- és vegyszergyárakban Németországban. 1996-ben nyugdíjba ment az Innovatextből, de tovább dolgozott még tíz évig a Matriál Vegyipari Szövetkezetben. 1990-ben felsőfokú idegenvezetői oklevelet szerzett, ma is ezen a területen dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Imre

1931-ben született Szentesen.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 64/1967

A BME Vegyésmérnöki Karát 1962-ben, mint a Magyar Néphadsereg hivatásos állományú tagja kezdte meg, többnyire jó eredménnyel végezte tanulmányait. Zöld Ernő tanár úrral együtt megjelent egy cikkük a zsíros- és olajos felületek dekontaminálásával kapcsolatban a *Periodica Polytechnica* c. folyóiratban (1968), melynek előzményeként a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat kőbányai gyárában végzett kutatómunkát. Aktívan vett részt az Egyetem által szervezett társadalmi megmozdulásokon (budai Vár helyreállítási munkálatai, kazahsztáni építőtábor, stb.) A hadseregben főbb tevékenységi területei voltak: a csapatok egyéni bőr- és légzésvédelmi eszközökkel, valamint a kollektív védőberendezésekkel való ellátásának szervezésében és végrehajtásában való részvétel; ezen eszközök hadrafoghatóságának szinten tartása a szakállomány kiképzésével és a szükséges technikai felszerelések biztosításával; a tárolási feltételek megteremtésében való részvétel, e tevékenységeket végzők szakmai irányítása, felügyelete; a rendszeresített méréstechnikai eszközök (sugárzásmérők, doziméterek, vegyjelzők, reagensek, stb.) hadrafoghatóságának biztosítása, a műszaki szemlék, hitelesítések szervezése, irányítása; az e tevékenységeket végző szakemberek irányítása, felkészítése; a katonállomány éles mérgezőharcanyagokkal és sugárzó anyagokkal való biztonságos kiképzése feltételeinek megteremtésében való részvételei; a szárazföldi csapatoknál rendszeresített mobil vegyi laboratóriumok kezelőszemélyzetei kiképzésének irányítása, az eszközök alkalmazásának tervezése; szükség szerint részvétel új haditechnikai eszközökkel szemben támasztott harcászati műszaki követelmények kidolgozásában; a rendszeresítés előtt álló vegyivédelmi szaktechnikai eszközök, és anyagok, módszerek csapatpróbájának irányítása, különös tekintettel a dekontaminálás problémakörére, a tapasztalatok összegzésével részvétel a rendszeresítési folyamatban; eredményes kísérlet folytatása a mentesítő berendezések lyukkorróziójának megakadályozásában, továbbá a lemosást segítő anyagok közül a leghatékonyabb anyag kiválasztására, mely a THM Schkopau lett. Nyugdíjasként dolgozott a Fővárosi Önkormányzatnál a védelmi eszközök ellenőrzésével, a tárolási állapotának helyzetével kapcsolatos területeken, később a Chinoin gyárban pár évig vv. anyagraktárosként. A Kispesti Önkormányzat Környezetvédelmi Bizottság munkájában 12 évig vett részt. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy István

1944-ben született Ormosbányán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 29/1967

A diploma megszerzése után a sajóbábonyi Észak-magyarországi Vegyiművek poliuretán lágy formahab üzemében kezdett dolgozni üzemmérnökként, majd a Fejlesztési Főosztály Műanyag fejlesztési osztályára került. 1973-ban műanyag feldolgozói szakmérnöki oklevelet szerzett. A keményhab üzem után, a vállalat központi termelésirányításához került a Termelési Főosztályra, ahol egészen 1992-ig a vállalat felszámolásáig dolgozott. Mindeközben 1985-ben vegyipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1992-2008-ig poliuretán késztermékeket gyártó magáncégeknel dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Károly

1944-ben született Petőhelyén.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 161/1967

A BME Vegyésszmérnöki Karán honvédségi ösztöndíjasként, 1962/1967 tanévekben végezte vegyésszmérnöki tanulmányait, ahol 1967-ben oklevelet kapott. Az egyetem elvégzése után 1975-ig a Polgári Védelem Szolnok Megyei Parancsnokságán vegyész főtiszti beosztást töltött be. Feladatkörébe tartozott a Varsói Szerződés alárendeltségében működő sugárfigyelő és jelzőrendszer megyei irányítása, a megyei kiemelt beruházások véleményezése a tömegpusztító fegyverek elleni védelem szempontjából, valamint a fertőző, szennyező anyagok hatástalanításának megszervezése bonyolult körülmények között. Hivatásos katonai szolgálata során több katonai kitüntetéssel ismerték el munkáját. A kérelmére történt tartalékállományba helyezése után a Szolnok-Békés megyei Élelmiszer és Vegyiárú Nagykereskedelmi vállalat vegyésszmérnöke lett. A Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola elvégzését követően a vállalat áruforgalmi főosztályvezetőjévé nevezték ki. Részt vett a nagykereskedelmi vállalat korszerű raktárbázisainak kialakításban és a Martfői Első Szövetkezeti Sörgyár létrehozásában. Innen a Túrkevei ÁFÉSZ elnöki tisztségébe került, miután a küldöttgyűlés elnökké választotta. Elnöksége alatt az ÁFÉSZ a hazai szövetkezetek rangsorában az utolsó harmadból az első harmadba került. Ezt a beosztást töltötte be 1989-ig, amikor tisztségéről lemondott, és vegyiárú kereskedelmi vállalkozást hozott létre és üzemeltetett. A Kereskedelmi és Iparkamarának kezdettől aktív tagja volt, 1997-2011 között a választmány és az elnökség tagja, 1995-től 17 éven keresztül szerepelt a szakértői névjegyzékben, kereskedelem és vegyipar szakmacsoportban. E munkája keretében 2011-ig állami vizsgabizottsági elnökként és óraadó tanárként vett részt az oktatásban. Tagja volt a Kamara mellett működő Békéltető Testületnek, az eljáró tanács elnökeként több száz ügyben hozott létre egyezséget a peres felek között. Kamarai munkájának elismeréseként két esetben ítélték oda részére a Kiváló Kamarai Munkáért díjat. Életútjában, munkájában egymást kiegészítve, jól ötvöződött a vegyésszmérnöki és a kereskedelmi-közgazdasági ismeret.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Lajos

1943-ban született Dunaalmáson.

Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 30/1967

1961-ben a Veszprémi Vegyipari Technikumban vegyésztechnikusi oklevelet szerzett. 1961-1962-ig a Chinoin Kutatólaboratórium III-ban laboránsként dolgozott. 1962-1967-ben a BME Vegyész-mérnöki Karának Chinoin-ösztöndíjas hallgatója volt és vegyész-mérnöki oklevelet szerzett. 1967-1975 a Chinoin Kémiai Kísérleti üzemében fejlesztő mérnök-ként dolgozott az aktuális kutatásfejlesztési témák méretnövelési, mintaanyag gyártási munkáiban, többek között részt vett a Selegillin HCl gyógyszerhatóanyag gyártás-technológiájának kidolgozásában. 1970-1971 tanévekben BME Vegyész-mérnöki karon, levelező tagozaton, okl. gyógyszervegyész technológus szakmérnöki diplomát (Szám:1993) szerzett. 1975-1982-ben bekapcsolódott a Prostaglandin intermedierek méret-növelési, mintaanyag gyártási munkáiba üzemvezetőként. 1982-1985 Chinoin Újpesti Gyáregység Kísérleti Üzemek Főosztályvezetőként irányította a kutató-fejlesztő munkát. 1985-1986 A Chinoin Nagytétényi Gyáregység fejlesztési főmérnökeként dolgozott. 1987-1991 A Chinoin Nagytétényi Gyáregység műszaki vezetőjeként irányította a gyáregység munkáját. 1991-1992 fejlesztő mérnökként dolgozott az Atabay Ltd-nél Törökországban, majd visszatért a Sanofi által megvásárolt és átszervezett Chinoinba. 1992-2005 években Méretnövelési Nagylaboratórium vezetőként, bekapcsolódott a többcentrumú nemzetközi kutató-fejlesztő tevékenységbe. Aktívan kivette részét a nagylaboratórium tervezési és megvalósítási munkáiból, az elkészült egység GMP szerinti minősítéséből és alkalmazásba vételéből. Kísérleti eredményeik dokumentálására kétnyelvű angol-magyar dokumentációt készítettek. 2005-2008: A kémiai fejlesztés minőségbiztosítási felelőseként fejezte be munkáját. Több publikáció és szabadalmi bejelentés társszerzőjeként ment nyugdíjba 2008-ban.

Több mint négy évtizedes kutató-fejlesztő tevékenységét a Chinoin vezetősége Wolf Emil és Wartha Vince díjakkal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Róbert

1938-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 110/1967

Az egyetem elvégzése után a Transzvill gyárban a műgyanta üzem vezetőjeként, majd a laboratórium vezetőjeként dolgozott 7 évig. Következő munkahelye a Műszeripari Kutatóintézet volt, ahol a Kémiai Technológiai Osztályt vezette tudományos főmunkatársként. Emellett különféle tervezési megbízások teljesítésében közreműködött vegyész technológusként. Innen a VEGYTERV-be került, a Környezetvédelmi Osztályra, ahol sok vegyi létesítmény tervezésében vett részt, és a megtervezett létesítmények kivitelezésénél művezetői feladatokat látott el. A 90-es évek elején a vegyi létesítmények tervezési igénye minimálisra csökkent, ezért váltott, és egy kisszövetkezet keretében megalakították a ma is megjelenő Elixír Magazint. A lap főszerkesztője volt 26 évig. Mérnöki tevékenysége alatt 6 érvényes szabadalom kidolgozásában vett részt. 1981. május 18.-án a BME Szeretlen Kémiai Tanszékén műszaki doktorrá avatták.

1989. május 15.-én megkapta a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatot.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Erzsébet (Máté Lajosné)

1944-ben született Celldömölkön.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 96/1967

Az egyetem elvégzése után a Vas megyei Tejipari Vállalat Szombathelyi Tejüzemében kezdett dolgozni. Három hónapig laboránsként, majd laborvezetőként dolgozott. Később gyártmányfejlesztő lett. Nyugdíjazásáig, mely 1999-ben volt ismét a minőségbiztosítás feladatkörébe került, mint minőségbiztosítási vezető.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pál Róbert

1932-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 2/1968

1952 szeptemberében avatták hivatásos tisztté a Táncsics Mihály Műszaki Tiszti Iskolán Szentendrén. Rövid szabadság után dolgozni kezdett első tiszti beosztásban, ahol mint szakaszparancsnok végezte a frissen bevonult újoncok kiképzését az általános alapkiképzésnek megfelelően. Közben 1953. március 14-én megnősült. Az alakulata azon tavasszal elhagyta az Ercsi Helyőrséget, és Izbégre diszlokált. 1953 őszén egy parancsnokképző iskolára vezényelték, amit 1954 őszén kitűnő eredménnyel fejezett be. 1954 őszétől egy tiszthelyettes képző tanfolyam parancsnoka lett. A tiszthelyettesek őszi avatása után az alakulat kiképzőtiszti beosztásával bízták meg. Ebben a beosztásban dolgozott 1956 márciusáig, amikor áthelyezték az akkor megalakuló Egyesített Tiszti Iskolára technikai októnak. 1958 őszén beiratkozott a Petrik Lajos Vegyipari technikumba, amelyet tiszti iskolai oktatómunkája mellett 1962-ben elvégzett, majd parancsnoki döntés alapján jelentkezett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára, ahová felvételt nyert. Egyetemi tanulmányait, mint Honvédelmi Minisztériumi Ösztöndíjas 1967-ben fejezte be. Ezt követően került a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola Vegyivédelmi Tanszékére tanárnak. Ott tanított kezdetben általános kémiát, majd vegyipari műveleteket, és végül vegyiharc kémiát. 1975-ben átkerült a Honvédelmi Minisztérium alárendeltségébe tartozó Sugárhelyzetértékelő és Tájékoztató Főközpont állományába laboratóriumvezetőnek. 1980 szeptemberében nyugállományba került, és ezt követően 1988. március 31-ig a Politúr Vegyipari Szövetkezetnél, mint üzemvezető dolgozott. 1988. április 1-től nyugdíjba vonult.

1955. április 4.-e alkalmával Szolgálati Éremmel tüntette ki a Honvédelmi Miniszter.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pálinkás Jánosné (Lassányi Györgyi)

1943-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 157/1967

Szakmai életét végig a kozmetikai-és háztartásvegyiparban töltötte. A KHV (Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat) ösztöndíjasaként a Vállalat Központi Laborjába került. Itt minőségellenőrzéssel, szabványosítással és gyártásfejlesztéssel (lanolin, hexaklorofén) foglalkozott. A nyolcvanas években átkerült a Caola KHV Kompozíció üzemébe, ahol feladata a termékek illatosítása volt. Laborvezető, majd üzemvezető volt.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palkó Lajos

*1942-ben született Marosvásárhelyen.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 52/1967*

1960-ban a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban érettségizett. A bőrvegyész technikus oklevele birtokában, a Pannónia Szőrmeárugyárban üzemi- majd műszaki fejlesztési technikus munkakörben dolgozott. 1962-ben felvételt nyert a BME vegyészmérnöki karára, ahol 1967-ben vegyészmérnöki oklevelet szerzett. 1963-tól HM ösztöndíjas lett. Diploma munkáját a Szerves kémia tanszéken készítette, ahol az a megtiszteltetés érte, hogy a Dr. Szántai Csaba akadémikus úr vezette csoport munkájában, Dr. Kalaus György professzor emeritus úr közvetlen irányítása alatt részt vehetett, mint meghívott doktorandusz. Hálás szívvel emlékezik erre az időre. A honvédségnél 1967-től a Vegyivédelmi Anyagellátó Központ vegyi- majd radiológiai- laborvezető, később a Vegyi Radiológiai osztályvezető /az intézet parancsnok szakmai helyettese/; 1986-tól 1995-ös nyugdíjba vonulásáig a Magyar Honvédség Vegyivédelmi Technikai Szolgálat-főnök helyettese (főmérnök) beosztásban dolgozott. Főbb tevékenységi területei: -a szolgálat K+F sorban a harcászati műszaki követelmények megfogalmazásától a kutatási fázisok, a termék ipari gyártásba vételének a honvédségi rendszerben tartást, illetve a kivonást (selejtezést) követő folyamatok irányításában való részvétel; -a vv. anyagok és eszközök élettartam vizsgálatok irányítása. /ezzel mértéktartó becslések szerint évi kb. 30 millió Ft megtakarítás volt elérhető/; -a katonai sugárfelderítő műszerek hitelesítését szolgáló országos másodlagos etalon tervezésében és megvalósításában való közreműködés, továbbá a harmadlagos etalon (SPM-1 csapathitelesítőeszköz) kifejlesztésében, rendszeresítésében aktív részvétel; -az MH HAVÁRIA laboratórium megszervezése, tevékenységének irányítása; - kapcsolattartás az együttműködő szervezetekkel /IpM, OMH, MTA Izotóp Intézet, Ipari vállalatok (Gamma Művek, REANAL, MEDICOR, LABOR MIM, stb.); - 1990-től átalakulásáig a GAMMA Művek felügyelő bizottság tagja volt; - 1993-tól a Hadiipari Hivatal műszaki szakértőjeként tevékenykedett. (Eng.sz.:121/1993)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palotás Tibor

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 71/1967

Oklevelének 1967-ben történt megszerzése után ösztöndíj szerződése alapján az Iskola bútór és Sportszergyárban kezdett dolgozni fejlesztőmérnökként. Feladata volt a különféle műanyagok sportszergyártásban való alkalmazásának megvalósítása. 1969-től a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatnál (később Pannonplast) dolgozott művezető, főművezető, üzemvezető, beruházási osztályvezető-helyettes, független gyárfejlesztő mérnök és szombathelyi gyárigazgató, végül fejlesztési igazgató beosztásokban. Ezen évek során alapos ismereteket szerzett a termoplasztok különféle feldolgozási technológiáiban és sokrétű vezetői gyakorlatra is szert tett. Több éven keresztül ellátta az ún. „Vállalati Tanács” elnöki feladatait is. 1989-től részt vett a Pannonplast, Solvay és Wienerberger cégek PVC cső- és fittinggyártó vegyesvállalatának (Pannonpipe Kft.) megalapításában, majd 1993-ig ügyvezető igazgatóként vezette a társaságot. Ezt követően 1995-től az autóiipari beszállítóként tevékenykedő PEÜ-Happich Kft. (később Johnson Controls) ügyvezetője. 2006-ban, a cég megszűnésével nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Teréz (Virág Károlyné)

1943-ban született Székesfehérváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 53/1967

Az egyetem befejezése után 1967-ben a Székesfehérvári Sütőipari Vállalathoz ment dolgozni laboratóriumvezetőnek. Majd 1968-ban a Fejér Megyei Víz- és Csatornaművek ZRT jogelődjéhez került laboratóriumvezetőnek az akkor létesülő szennyvíztisztító telepre. Az ő feladata volt a szennyvízvizsgáló laboratórium kialakítása, felszerelése, a vizsgálatok beindítása, majd a laboratórium működtetése. A Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karának Vízellátás- Csatornázás- Egészségügyi Szakmérnöki Szakán 1973-ban szakmérnöki oklevelet szerzett. Gyermekének születése miatti néhány éves kiesés után technológus, majd telepvezető lett. 1987-től Csatornázási Üzemmérnökség vezetőjeként Székesfehérvár teljes szennyvízrendszerének üzemeltetését végezte. 1992-től Üzemviteli Osztály vezetőjeként a Fejérvíz Zrt. teljes működési területén a vízellátási és csatornázási feladatokat irányította 2005-ig nyugdíjba vonulásáig.

Munkáját 1987-ben kiváló munkáért Miniszter Tanácsi kitüntetéssel, 2004-ben a Víz- és Csatornaművek Országos Szakmai Szövetsége elismerő oklevéllel, a Magyar Hidrológiai Társaság ugyancsak 2004-ben PRO AQUA emlékéremmel díjazta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Párkányi Piroska (Simon Dénesné dr)

1944-ben született Pápán.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 88/1967

A Chinoin Gyógyszer és vegyészeti Termékek Gyárával már negyedéves egyetemistaként ösztöndíjat kötött. 1967-től 1998-ig (nyugdíjba vonulásáig) itt dolgozott szerves szintetikus feladatokon, kezdetben gyógyszer hatású, később növényvédőszer hatású vegyületeken. A pirido-pirimidin originális kutatási témába bekapcsolódva, egy team tagjaként számos szabadalom létrehozásában vett részt. Műszaki doktori disszertációját 1975-ben védte meg. 1971-ben német nyelvből szakmai nyelvi anyaggal bővített felsőfokú bizonyítványt szerzett. 1976 végén családi okokból kérte áthelyezését a Chinoin Nagytétényi Gyáregységébe. 1978-1981 között a BME Vegyész-mérnöki Karának növényvédőszer kémiai szakmérnöki oktatásában vett részt, kitüntetéses Szakmérnöki Oklevelet szerzett. Évekig kutatóként a piretroid témában dolgozott. 1987 nyaratól kezdett foglalkozni a kiváló fungicid hatású 5-pirimidinil-metanol származékok barbitursav szintézisen keresztüli előállításával. 1988-tól a Kémia Üzem laboratóriumában folytatta tevékenységét. Éveken át mint „üzemi felelős” vett részt a BME-n tanuló vegyész hallgatók üzemi gyakorlatában. (Az üzem termékei: a fungicid hatású benzimidazol származékok, és egy fontos piretroid intermedier, az 1,1-diklór-4-metil-1,3-pentadién.) Az 5-pirimidinil-metanol témában sikerült egy gazdaságos eljárást kidolgozni, miután a kulcsfontosságú szelektív dehidrohalogénezést (aromás és heteroaromás halogének) megoldották. Bár 1992-re elkészült a szabadalom, egyéb megfontolások miatt gyártásra nem került sor. Átszervezés miatt 1994-ben az akkor alakult Növényvédőszer Kísérleti Üzemben folytatták munkájukat. Feladataik között szerepelt a technológiák környezeti szempontból való felülvizsgálata. Az igazi szakmai kihívást azonban a kutatók által 8 lépésben előállított, új, atkaölő hatású tetrazin származék üzemeltetése jelentette, melyet sikeresen véghezvittek. Az 1998. őszi oroszországi gazdasági válság miatt a gyár vezetése Nagytétényben is elbocsátásokra kényszerült. A vállalat biztosította az önkéntes távozás lehetőségét. 54,5 évesen nyugdíjba vonult. Elhatározásához jelentősen hozzájárult az az értesülés, hogy a francia tulajdonos a következő évben meg fog válni a profiljához nem illő növényvédőszer ágazattól. 1998 tavaszán részesült kiváló dolgozói elismerésben. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pataki László

1935-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 194/1967

1966-tól 1969-ig a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban, mint Vállalati Fővegyész dolgozott. A funkciót betöltő feladata minden a vegyészettel összefüggő téma koordinálás és felügyelete. 1969-ben a Kikészítő és Festőde Gyárrészleg vezetői beosztást kapott melyet 1974-ig töltött be. 1974-ben Festőde vezetői beosztást nyert el a "De Regenboog" Bérfestő és Kikészítőben Tilburgban, Hollandiában. 1975 és 1976 között Festőde vezetői beosztást kapott az "Oost Nederland" Bérfestő üzemben Hengelo-ban Hollandiában. 1976 és 1980 között a termékfejlesztéssel foglalkozó laboratóriumban dolgozott a "Stahl Chemical" vegyigyárban; Walwijk Hollandia; mely főleg Polyurethan termékek előállításával foglalkozik. Új fejlesztési irány a vizesalapú polyurethánok gyártása és felhasználása volt. 1980 és 2000 között mint Technical Service Manager dolgozott a DSM vegyi konzern Zwolle-i laboratóriumában. Feladata az új termékek bevizsgálása és kapcsolattartás, műszaki tanácsadás a cég termékeit felhasználó cégeknek. 2000-ben elérte a nyugdíjkorhatárt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Perendi Anna (Kiss Béláné)

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 141/1967

Az egyetem elvégzése után 1967. szeptember 1-től a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat Rákospalotai Növényolajgyárában helyezkedett el mérnök gyakornokként. Ezután a gyár termelési osztályára került termelési előadóként. 1968 júniusában termelésirányító mérnöknek nevezték ki. 1971-től technológusként dolgozott. Közreműködött az új termelő berendezések üzembe helyezésében. 1973-tól a növényolaj finomító üzemben üzemmérnök, majd üzemvezető mérnökként végezte munkáját. 1975-től ismét technológusként dolgozott a gyár 1992-ben történt privatizációjáig. 1968-ban belépett a MÉTE Növényolajipari Szakosztályába, melynek keretében üzemi kísérleteiről előadást is tartott. 1974-ben német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. A növényolajgyári éve során részt vett a szakember utánpótlás képzésében. Óraadó tanárként a Bercsényi Miklós Szakmunkásképző és Szakközépiskola diákjai részére technológiaoktatást és üzemi gyakorlatot vezetett. A BME IV. éves vegyésmérnök hallgatók üzemi gyakorlata során technológia előadó és témavezető volt. A gyár 1992-ben történt privatizációja után az Unilever Magyarország Kft.-nél logisztikai manager asszisztensként dolgozott. 2003. decemberben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Polgár István

*1944-ben született Gyöngyössolymoson.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 8/1967*

A diploma megszerzése után Iparjogvédelmi Szakvizsgát tett 1973-ban, majd Szabadalmi Ügyvivői képesítést szerzett 1978-ban. Doktori oklevelét Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karon szerezte 1983-ban. 1992-1994 között az Open University kihe-lyezett vezetőképző tanfolyamán vett részt. Időközben angol felsőfokú, valamint német középfokú nyelvvizsgát szerzett. 1967-től a Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Rt. Kőbányai Gyógyszerárugyárban dolgozott több beosztásban. Technológiai Kísérleti Üzemben: fejlesztőmérnök 1967-1972, Kémia3 Üzemben: üzemmérnök 1973-1975, részlegvezető 1976-1977, laborvezető 1977-1998, üzemvezető helyettes 1995-1998, Szabadalmi Osztályon ügyvivő 1972-1973, osztályvezető 1999-2006, Műszaki Főtanácsadó 2006-2008. Szakmai Tevékenységei: Vincamin totálszintézis, Spironolacton szintézis, Norszteroidok totálszintézise, különféle egyéb szintézisek, 6 hónapos tanulmányi ösztöndíj a hannoveri Technische Universität-n, Winterfeldt professzornál, 2 hónapos kiküldetés a Mitsubishi Research Centre-hez, eljárás know-how átvétele céljából. Publikációk: Társszerzőként 34 db találmány ill. szabadalom, Műszaki doktori értekezés: „Szelektív ipari hidrogénezések aktívszén hordozós palládium katalizátorral”

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ráthonyi Zoltán

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 164/1967

Az érettségit követően 1962-ig a REANAL Finomvegyeszergyárban dolgozott, ahol gyógyszergyártó szakmunkás képzést szerzett. 1967-ben a diploma megszerzése után a REANAL Finomvegyeszergyár Biokémia Preparatív üzemébe került, ahol 1968-tól üzemvezető-helyettes, majd később üzemvezető lett. Itt nukleozid- és nukleotid-származékok, cukorfoszfátok és főként peptidszintézishez alkalmazható, különleges védőcsoportokkal ellátott aminosav-származékok, valamint számos különböző egyedi vegyület nagy tisztaságú finomvegyeszként való előállításával, továbbá peptidszintézissel foglalkozott. Üzemvezetőként megvalósította 99,9%-nál nagyobb tisztaságú bradikinin félüzemi (5-600 g-os) méretben való előállítását. Munkatársaival mintegy 400-450 nagy tisztaságban előállított új vegyületet produkáltak, amelyek egy részéről társszerzőként 15-20 szakirodalmi közleményben számolt be, és ezek alapján tett 17 magyar szabadalmi bejelentés társszelőként szerepel. 1989 végétől a Budapesti Nemzetközi Ügyvédi Munkaközösség alkalmazottja lett, és a Közgazdaságtudományi Egyetem és az Országos Találmányi Hivatal szervezésében felsőfokú iparjog-védelmi képzést szerzett, majd 1992-ben szabadalmi ügyvivői vizsgát tett, és az SBG & K Szabadalmi Ügyvivői Iroda tagként felvette. Itt főként külföldi ügyfelek kémiai, gyógyszeripari, biotechnológiai, mikrobiológiai és hasonló tárgyú nemzetközi szabadalmi bejelentéseinek magyar nemzeti szakaszba léptetésével foglalkozott. 1994 és 2002 között az Európai Szabadalmi Hivatal több biotechnológiai továbbképző tanfolyamán vett részt. 2003-tól európai szabadalmi ügyvivő, és tevékenysége európai szabadalmak magyarországi érvényesítésére, európai szabadalmi bejelentések intézésére, továbbá Magyarországon gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványainak (SPC) igénylésére terjedt ki. Ügyvivőként 1992-től 2015 végéig (az SBG & K Szabadalmi Ügyvivői Irodából való kilépéséig és ügyvivői tevékenysége befejezéséig) mintegy 3500 szabadalmi ügyet intézett, ebből önállóan mintegy 1300, csaknem kizárólag külföldi megbízóktól kapott ügyet. 2015 év végével befejezte tevékenységét és nyugalomba vonult.

1984- ben Kiváló Feltaláló arany fokozat kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Regős István

1943-ban született Szarvason.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 73/1967

Egyetemi tanulmányait társadalmi ösztöndíjasként végezte el. A diploma megszerzése után Szarvason a Műanyagfeldolgozó és Játékkészítő Szövetkezetnél (később Plastolus Ipari Szövetkezet) kezdett el dolgozni, ahol a különböző műanyagfeldolgozási technológiákkal foglalkozott (fröccsöntés, hengerlés, vákuumformázás). Ez a terület tovább bővült, amikor átvették a PVC sípoló babák, valamint PVC labdák gyártását, melyek új technológiát követeltek (rotációs öntés). Munkája mellett 1976-ban műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet is szerzett (Szám: 3624). 1992-ben több társával együtt kiléptek a Plastolus Szövetkezetből és megalakították a Plasto Ball Bt-t (később Kft), ahol a fő profil a labdagyártás lett. Szabadalmukkal Sportlabdákat is kezdtek gyártani, főleg a fiatalabb korosztályok részére (szállítanak pl. az MLSZ-nek is). A labdák felületének festésére - mivel Magyarországon megfelelő festék nincs - a munkatársával együtt saját receptjük alapján az üzemben gyártották a szükséges festékmennyiséget. 2000-ben ment nyugdíjba, majd további 15 éven keresztül tevékenykedett még ezen a munkaterületen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sallay László

1939-ben született Kispesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 114/1967

Előző munkahelyén megszerzett gumiipari gyakorlattal rendelkező frissen végzett mérnökként 1967-ben a Magyar Kábelműveknél gumi-laboratóriumvezetőnek alkalmazták. A gumibevonatú kábelek alapanyagainak vizsgálata, a gyártás során használt gumik receptúráinak kidolgozása és a gyártás során esetleg jelentkező technológiai problémák kezelése volt a feladata. Ezt követően 1969-ben az Országos Gumiipari vállalatnál a gépjármű gumiabroncs felépítő gyáregységben üzemmérnöki feladatokat bíztak rá. 1970-ben a Könnyűbeton és Szigetelőanyag Gyár fejlesztőmérnök beosztásban alkalmazta, ahol elsősorban a perlit duzzasztás és a duzzasztott perlit hidrofobizálása, a két folyamat egy gyártási folyamattá egyesítésével bízták meg. 1973-ban a Magnezit Ipari Műveknél helyezkedett el. A Kerámia Gyáregységben kezdetben technológusként az alumíniumszilikát alapú samottok és tűzállóbetonok gyártás technológiájának alakításában vett részt, majd 1981-ben a technológiai osztály vezetését bízták rá. A gyáregység megszűnését követően a Magnezit Gyáregységben 1994-től technológiai osztályvezető és ebben a munkakörben dolgozott 1997. februárig, nyugdíjazásáig.

1988-ban Honvédelmi Érdemérem kitüntetést kapott. Többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schlisz Gabriella (Dr. Antal Istvánné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 74/1967

1961-62-ben egy évig- az előírásoknak megfelelően segéd munkás volt egy üvegipari vállalatnál. Egyetemi tanulmányait 1962-ben kezdte meg. Másodévesként tanulmányi szerződést kötött a Gyümölcs-és Főzelékkonzervgyárral, nyaranként itt dolgozott. Harmadévben a Műszál- és Műanyag Ágazatra szakosodott. Diplomaszerezés után a mosonmagyaróvári gyárrészlegben kezdett, ahol paradicsomsűrítő vonalat üzemeltet be, itt feladata a minőségellenőrző labor kialakítása volt. Két gyermeke születése idején gyermekgondozási szabadságon volt, ez idő alatt angol műszaki fordítással foglalkozott. A továbbiakban a budapesti konzervgyár MEO labor vezetőjeként a bébiétel gyártást ellenőrizte. 1977-79-ben tartósítóipari mikrobiológiai szakmérnöki diplomát szerzett. A konzervgyár bezárása után a Központi Élelmiszeripari Kutatóintézetben tudományos munkatársként a gammasugár izotópos élelmiszertartósítás témakörben tevékenykedett. 1981-82-ben a Környezetvédelmi intézet munkatársaként irányelveket dolgozott ki szennyező iparágak részére. 1982-2006-ig a Konzervipari Kutatóintézetben gyártmány-, gyártás-, csomagolásfejlesztési területeken dolgozott, szerteágazó témákon: különleges élelmiszerek kifejlesztése (vassal dúsított élelmiszerek, védőélelmiszerek, túlélő csomagok, bio élelmiszerek stb.), kisüzemek tervezése, könnyített csomagolások bevezetése, hőkezelési technika optimalizálása, minőségirányítási rendszerek (ISO, HACCP) bevezetése, tartósítóipar környezeti hatásainak (frissvíz igény, energiaigény, szennyvíz, hulladék, zajhatás) elemzése, szakmai kiadványok készítése, szakmai rendezvények szervezése, szakvélemények készítése csomagolással (fémdoboz korrózió, üvegtörés stb.) kapcsolatos reklamációk esetén. Részt vett témavezetőként számos OMFB, később NKFP pályázat kidolgozásában, továbbá bírálói szerepet töltött hazai és brüsszeli pályázatok értékelésében. 2006-2015-ig saját tulajdonú kutatófejlesztő mérnökirodát vezetett, amelynek fő profilja független intézményként az élelmiszerellenőrzés, illetve a tartósítóipar részére K+F szolgáltatás. Tulajdonosváltás után ma is itt dolgozik, nyugdíjasként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Siklós István

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1967

Az elmúlt 50 évben a kőolaj-feldolgozási-, és a petrokkémiai üzemek létesítésének, és fejlesztésének, különböző területein végzett szakmérnöki-, és menedzseri tevékenységet. Az egyetem elvégzése után a Dunai Finomítóban műszakvezetőként, majd technológiai fejlesztőként, az Olajtervnel technológiai vezető tervezőként és tervezési Projekt Menedzserként dolgozott. A Közgazdaságtudományi Egyetemen elvégezte a mérnök-közgazdász szakot. Részt vett a Dunai Finomító nemzetközi színvonalú új fejlesztéseinek megalapozásában, az első Magyarországon létesített nyugati technológiájú üzemcsoport, a Fluid Katalitikus Krakk Komplex technológiai definiálásában, a vezetői döntések előkészítésében és a teljes megvalósítási folyamatban. Ennek során vezető technológusként delegálták a Licenzor és a francia Fővállalkozó párizsi irodájába a basic engineering és a kiviteli tervezés teljes időtartamára. A Dunai Finomító sok további, új üzemének létesítésében, ill. meglévő üzemének technológiai fejlesztésében, rekonstrukciójában egyaránt részt vett, melyek közül a fontosabbak: HF Alkilező-, MTBE-, Platforming- (Benzinreformáló), Késleltetett Koksoló-, HDS (Mild Hydrocracking) üzem, Hidrogéngyár. Fenti üzemek basic engineering-, és kiviteli tervezésekor, a külföldi Licenzor-, és fővállalkozó cégekkel együttműködve, számos nyugat-európai országban, és az USA-ban dolgozott hosszabb ideig. 2001-től a MOL Dunai Finomítójában vezető fejlesztő technológusként és Projekt Menedzserként dolgozott új üzemek létesítésének-, és meglévő üzemek rekonstrukciójának előkészítésén, megvalósításán. Nyugdíjazása (2005) óta is aktív közreműködőként konzulensként, tanácsadóként a finomítói-, és petrokkémiai nagyberuházások, valamint technológiai fejlesztések, rekonstrukciók szerződés-kötéseivel, műszaki fejlesztésével, tervezésével, kivitelezésével. Vezetésével készült el és került alkalmazásra a Dunai Finomító Műszakos Dolgozói részére a kompetencia alapú, modul rendszerű oktatási, és vizsgáztatási rendszer és dokumentáció, mely jelenleg 130 szakmai-, és több mint 400 üzemi műszaki oktatási anyagot tartalmaz. A mérnökök részére készített továbbképzési oktatási-, vizsgáztatási rendszer létrehozásában, felépítésében is részt vett, valamint előadásokat tartott a MOL Mérnök Akadémiáján (VVE) a külföldi finomítókból delegált mérnökök részére is. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simay Antal

kémiai tudomány kandidátusa

*1944-ben született Budapesten.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 89/1967*

1962-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. 1967-ben szerzett vegyésszmérnöki oklevelet a BME Vegyésszmérnöki Karán, ez évtől a Chinoin Gyógyszergyár Kutatási Főosztálya munkatársa, 1983-tól egyik kutatási osztálya vezetője lett. Részt vett a rodenticid karbamoil-Norbormide és a fungicidként forgalmazott Benomyl szintézisének kidolgozásában, valamint az originális anti-parkinson gyógyszer, a Selegiline nemzetközi törzskönyvezési dokumentációjának összeállításában, és potenciális utódvegyületeinek kutatásában. Biológiaiaktív heterociklusos vegyületek, elsősorban amino-pirazolok új reakcióinak kutatása tárgyában készített disszertációival 1979-ben a BME-n műszaki doktori címet, 1985-ben az MTA-n a kémiai tudomány kandidátusa címet szerzett. Több mint 80 tudományos publikáció, ill. szabadalom társszerzője. 1978-80 között egy évet ösztöndíjasként, illetve meghívott kutatóként dolgozott az Utrechti Egyetem Szerves Kémiai Tanszékén, bioaktív pteridin-származékok szintézise körében. 1986-88-ban két évig meghívott kutató volt a Floridai Egyetem Gyógyszerkémiai Intézetében, ahol az ú.n. lággyógyszerek és a kémiai hordozórendszerek kutatásába kapcsolódott be, főleg ophthalmológiai célú béta-blokkoló keton-oximok szintézisével és vizsgálatával foglalkozott. 1988-tól a budapesti Gyógyszerkutató Intézetben dolgozott, előbb a Szintetikus Főosztály helyettes vezetőjeként, 1989-től kémiai tudományos igazgatóhelyettesként, 1999-től nyugdíjba vonulásáig (2006) cégvezető igazgatóként. Részt vett az Intézet szinte valamennyi kutatási-fejlesztési programjában, jelentős szerepet játszott az Intézet nemzetközi tudományos és licensz kapcsolatainak kialakításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simayné Dr. Arday Ágnes

1942-ben született Nyíregyházán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1967

1961-ben érettségizett a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban. Egy évet technikusként dolgozott a Budapesti Műszaki Egyetem Fizikai Kémia Tanszékén (Dr. Nagy Lajos György és Szekrényessy Tamás vezetése alatt). 1962-től felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karára, ahol 1967-ben szerzett vegyésmérnöki oklevelet gyógyszer ágazaton. Végzés után a BME Alkalmazott kémia Tanszékén, (1986-tól az egyesítés után a BME Fizikai Kémia Tanszékén) dolgozott előbb tanszéki mérnökként, később kihelyezett Chinoi kutató, 1969-től tanársegéd, 1988-tól adjunktus beosztásban. A Tanszék oktatási profiljának megfelelően elsősorban nem-vegyésmérnökhallgatók elméleti és gyakorlati kémia oktatásába kapcsolódott be, előadások, számítási és laborgyakorlatok tartásával, ill. egyetemi jegyzetek kidolgozásában való részvétellel. Kutatási tevékenysége kezdetben cianid-ionok homogén- és heterogén-fázisú oxidációjának kinetikai vizsgálatára irányult, 1972-től termokémiával, illetve különböző szerves és szervetlen vegyületek (például növényvédőszerként is alkalmazott karbamidok és karbamátok) termikus analízisével foglalkozott. 1978-79-ben a MÉM Növényvédelmi Szolgálat tanácsadója is volt. 1975-ben kezdett foglalkozni pórusos aktív szenek termoanalitikai vizsgálatával, azok előállításával, minősítésével és felhasználásával. E témakörben töltött egyhónapos tanulmányutat 1976. őszén a kolozsvári Babes-Bólyai Egyetem Kémia Tanszékén. Aktív szenek előállítása, minősítése és regenerálása körében több közlemény ill. szabadalom társszerzője. „Aktív szenek termoanalitikai vizsgálata” című műszaki doktori értekezését 1986-ban védte meg cum laude minősítéssel. 1987-88-ban meghívott kutatóként egy évet dolgozott a University of Florida (Gainesville, FL., USA) Gyógyszerkémiai Intézetében, ahol főként potenciális gyógyszerhatóanyagok analitikai, elsősorban HPLC vizsgálatával foglalkozott. A vizsgálatok eredményei egy Tetrahedron és egy Journal of Organic Chemistry közlemény részeként kerültek publikálásra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos Gábor

*1943-ban Nagyfügeden született.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 166/1967*

1968-ban a Danuvia Szerszámkészülékek gyárában egy réz-nikkel-króm galván-automata telepítését irányította, majd két évig ennek vezetésével lett megbízva. 1970-ben az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárába ment dolgozni. Az EMG-ben a nyomtatott huzalozású lemezek gyártástechnológiáinak telepítésénél, mint fejlesztőmérnök dolgozott 1976-ig. 1973-ban Korróziós Szakmérnöki diplomát szerzett. 1976-ban a nyomtatott huzalozású lemezeket gyártó üzem vezetője lett. Szakmai tevékenységét itt az alábbi területeken fejtette ki: -Hagyományos galván technológiák (réz, nikkel, ezüst, arany, ón-ólom, rhódium). -Áramnélküli rezezési technológia. -Ábrafelviteli technológiák: (szitanyomás, száraz fotoreziszt). Részt vett a nyomtatott huzalozású lemezek műszaki követelményeit tartalmazó szabvány kidolgozásában. Foglalkozott a hagyományos galván és a nyák-gyártásnál keletkező szennyvizek kezelésének problémáival, légszennyeződési és zajvédelmi feladatok megoldásával. 1993-ban a Közép-Duna- Völgyi Környezetvédelmi Felügyelőségen helyezkedett el. Az itt végzett tevékenységei: Levegőtisztaság-védelmi, veszélyes hulladék-kezelési felügyelő. Levegőtisztaság-védelmi mérések (emisszió). A Felügyelőségen 2005-ig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Skultéty Géza

1941-ben született Ungváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 210/1967

A diploma megszerzését követően a Magyar Filmlaboratórium Vállalatnál helyezkedett el vegyésmérnökként. 1979-1980 ARRI. /Arnold u. Richter/ müncheni Filmlaborban oklevelés vegyésmérnökként dolgozott. Ezt követően 1980-1981 között az Agfa-Gevaert AG-nél dolgozott, mint vegyésmérnök. 1985-1987 között a müncheni Labor für Pharmakokinetik und Biopharmazie cégnél volt vegyésmérnök pozícióban. Továbbképzései: 1983-1984: Pharma-Kolleg München, Pharmareferens; 1985-ben: Control Data Institut München, okl.mikrocomputer- és mikroprocessor programozó; 1987-1988: Sprachschule Inlingua München, Intenzív technikai angol nyelvkurzus; 1992-1993: Bildungswerk der DAG München, okl. kül- és nagykereskedő. 2007-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Soós István

címzetes egyetemi docens, a kémiai tudomány doktora

1943-ban született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 67/1967

A Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetnél kezdte pályáját. 1969: TAURUS Gumiipari Vállalat Fejlesztő- és Kutató Intézetének munkatársa. Szakmai-nyelvi felkészültsége (angol, német, orosz) alapján gyorsan haladt a ranglétrán: 1972, 1974: Kiváló Ifjú Mérnök arany fokozata, 1974: műszaki doktor, 1975: Collegium Hungaricum (Bécs) ösztöndíjas, megjelennek első publikációi idegen nyelven, több KGST szakértői munkacsoport tagja. 1975: osztályvezető, 1978: kutatási főosztályvezető, 1 éves bentlakásos vezetőképzőre küldik (NIM-TK). 1979 és 1989: BME postgraduális képzésében a Gumiipari Szakmérnöki tagozat előadója. Két egyetemi jegyzetet, több szakkönyvet megír. 1984: kandidátus (gumiipari töltőanyagok erősítő hatása). 1985-87: TAURUS Kükereskedelmi Igazgatóságán főtanácsos. Felsőfokú külkereskedelmi képesítést szerez. 1987-ben elnyeri a Docteur d'Etat es Sciences (DSc) címet, amit honosít: MTA doktora. A Felső Elzászi Egyetem (Mülhouse) díszdoktorává avatja (Dhc). 1988: TAURUS Műszaki Gumitermék Igazgatóságán a keverékfejlesztés vezetője. 1990: Részt vesz az új kormányprogram kidolgozásában. Akroni Egyetem (USA, Ohio) Polymer Engineering Tanszékén vendégkutató (2 év). Reológiai kérdésekkel foglalkozik. 1992: c. egyetemi docens (BME). 1992: NYAS: (New York Academy of Sciences) tagjai közé választják, de más nemzetközi szervezeteknek is tagjává válik: IRCO, IPPS. Akroni tanszékvezetője javaslatára a Hiroshimai Állami Egyetem Chemical Engineering tanszékére nevezik ki, japán kormánytisztviselő. 1993: Japán Gumiipari Szövetség közgyűlésén diszvendégként tart előadást. 1996: Koreai Gumiipari Szövetség nemzetközi szimpóziumának meghívott előadója. Mivel családja Japánba nem követi 1995 végén állásáról lemond, hazatér. 1996: TAURUS Rt. főtanácsosa, c. kutatási igazgató. 2001: MOL Rt. Kutató Intézetének tanácsadója. 2002: nyugdíjban. Több mint 100 szakmai úton képviselte hazáját, mintegy 100 publikációt írt magyar, német, orosz, angol, amerikai, japán és koreai szakfolyóiratokban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Soós Istvánné (Kerti Judit)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 56/1967

Kitüntetéses (vörös) diplomával az Országos Gumiipari Vállalat Kutató Intézetében kezdte munkáját. Egész pályafutása ezen vállalat jogutódjaihoz (Taurus Gumiipari Vállalat, majd Rt.), annak privatizációja után pedig a Michelin magyarországi központjához kötődik. Több évtizedes fejlesztői munkája középpontjában gumiipari műszaki termékek (ragasztók, profilszalagok, különféle prés- és lemeztermék, vízszigetelő rendszerek) fejlesztése, gyártásának bevezetése, alkalmazástechnikájának kidolgozása állt. 1970-ben csoportvezetővé, 1973-ban fejlesztési osztályvezetővé, majd 1982-ben a Fejlesztési Központ önálló osztályvezetőjévé nevezték ki. Az 1970-s évek közepétől a Taurus W vízszigetelő rendszerek fejlesztése súlyponti szerepet kapott munkájában, e termékcsaláddal nemcsak Magyarországon, hanem az Irakban végzett csatornaszigeteléseknél is sikerült kiemelkedő eredményeket elérni. 1983-tól termékigazgató-helyettesként munkaköre kibővült a termelési és kereskedelmi feladatok koordinálásával, a távlati célkitűzések megfogalmazásával. A Taurus 1988-ban bekövetkezett átszervezése után a Műszaki Gumitermék Igazgatóságon folytatta fejlesztői munkáját, ezt követően a Váci Gumigyárból létrehozott Taurus W Szigetelési Rendszer Kft-ben igazgatóhelyettesként dolgozott, s közreműködött a privatizációs előkészületekben is. Szakmai munkájában nagy segítséget jelentett nyelvtudása (angol, orosz, német), 1989-ben szerzett felsőfokú külkereskedelmi végzettsége is. Részt vett számos nemzetközi együttműködésben, hazai minősítő, ill. kutató intézetekkel, építőipari vállalatokkal folytatott közös munkákban. Újítások, szabadalmak, Gumiipari Kézikönyv, Alkalmazástechnikai Kézikönyvek társszerzője. Előadásainak száma meghaladta az ötvenet, a fejlesztések eredményeiről nemcsak hazai konferenciákon számolt be, de a Szovjetunió tagállamaitól kezdve Indiában, Indonéziában, Közel - Keleten stb. A Taurus privatizációja után 1998-ban a beszerzési területre került át főtanácsosként, ahol feladatköre a Michelin magyarországi szervezetei részére új, egységes, költséghatékony szerződések (informatikai, telekommunikációs, szolgáltatási) megkötése volt. Innen vonult 2003-ban nyugdíjba. Kiváló dolgozó, kiváló újító, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés tulajdonosa. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sugár Péter

1937-ben született Kisteleken.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 195/1967

Szegeden érettségizett a Vegyipari technikumban 1955-ben. A BME Vegyészmérnöki Kar Esti Tagozatán 1961-1967 között vegyészmérnöki oklevelet, a SZÁMALK Számítógép programozó oklevelet 1971-ben, a BME Vegyészmérnöki Karán kémiai technológiai kibernetikus oklevelet (2789) 1974-ben szerzett. 1955-1968 között a Csepeli Kőolajipari Vállalatnál dolgozott. Oldószeres, kénsavas olajfinomító és oldószeres paraffin mentesítő üzemek művezetője volt, illetve vállalati diszpécser beosztást is ellátott. A Százhalombattán épülő Dunai Kőolajipari Vállalat indulása után a csepeli olajfinomítót leállították. Ezt követően 1968-tól az OLAJTERV-nél a Dunai Kőolajipari Vállalat számítóközpontjának tervezésében és elindításában vett részt, fő területe a termelés tervezés optimalizálása lineáris programozással való megoldása. Feladata volt az algyői olajmező gáz és olajkútjainak, valamint a gázelőkészítő és olajstabilizáló üzemek termelésének számítógépre szervezése és programozása. Vezető tervezője volt egy környezetszennyező mellékterméket megsemmisítő üzemnek valamint egy veszélyes anyagokat tároló telepnek. Részt vett még többek között Magyarország (akkori helyzetének megfelelő) energetikai és technológiai fejlesztésének távlati tervezési munkáiban, kőolajtermékek gazdaságos szállításának megszervezésében. Az OLAJTERV saját számítóközpontjának üzemeltetése mellett a vállalat adatvédelmi főszakértőjének feladatait is ellátta. 1991-től 1999-ig a Budapest Bankban dolgozott. Kezdetben a Bank adatvédelmi felelőse volt, majd a hitelezéshez szükséges információk gyűjtése volt a feladata. A fentiek mellett a Bank több mint száz dolgozójának számítástechnikai képzést tartott. 1998 és 2003 között a Sulinet program keretén belül akkreditált oktatóként gyakorló pedagógusok számítástechnikai oktatásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Ágnes (Dr. Csorba Andrásné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1967

A vegyésmérnöki diploma megszerzését követően a Taurus Gumiipari Vállalat Abroncsgyár üzemlaboratóriumában dolgozott 1967-1980-ig. Feladata volt a gumiipari receptúrák karbantartása, új nyersanyagokkal kísérletek végzése, új abroncsgyári gumikeverékek receptúrájának kidolgozása, annak kipróbálása üzemi körülmények között és ezzel kapcsolatban több elfogadott újítása volt. 1975-ben Kiváló Ifjú Mérnök elismerésben részesült. 1980-ban felsőfokú német nyelvvizsgát tett a Rigó utcában. 1980-1987 között férje a Berliini Magyar Nagykövetségen diplomataként dolgozott és két gyermekükkel együtt ott éltek. 1982-ben Berlinben német nyelvvizsgát tett. 1987-ben felsőfokú külkereskedelmi szakképesítést szerzett. 1987-1989 között a Taurus Abroncsgyár Főtechnológián kiemelt mérnökként dolgozott. 1989-1997 között az Abroncsgyár import beszerzés üzletkötője volt, feladata az abroncsgyártáshoz szükséges import nyersanyagok többségének beszerzése volt. 1997-ben kerkedvezményes nyugdíjba vonulása után férje újra diplomataként dolgozott, ezért Bonnban és Berlinben éltek 2000-ig. Ismételt külszolgálat miatt 2003-tól 2007-ig Helsinkiben töltöttek 4 évet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szebeni Lujza (Szabó Lászlóné)

1936-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 182/1967

Budapesten az 1. sz. Élelmiszeripari Technikumban érettségizett 1955-ben. Először Bp. IX. kerületében a Gyümölcs- és Főzelék Konzervgyár laboratóriumában dolgozott. A nyersanyagok és a késztermékek minőségvizsgálata volt a feladata. Innen továbblépve 1957-től a három műszakban termelő zöldségkonzerv üzem műszakvezetője lett. 1963-ban - Magyarországon elsőként - megkezdték a bébiételek gyártását, ahol az üzem vezetője volt. E szép munkának előkészítését, átfogó irányítását teljes egészében feladatul kapta, a próbagyártástól kezdve, a klinikai kipróbálások nyomán követésén át, a címkeszöveg elkészítéséig. A termékcsoporttal fényes sikert értek el, olyannyira, hogy hamarosan hozzá kellett kezdeniük egy új, nagy teljesítményű automata gépsorral felszerelt üzem beindításához, de erre már Kecskeméten került sor. Diplomatervként a bébiételek vizsgálatára vonatkozó témát választott, amelyet az Élelmiszerkémia Tanszék irányításával és segítségével oldott - illetve védett meg. A Konzervipari Tröszt 1963-ban alakult, amely 18 vállalat vezetéséért volt felelős. A tervgazdálkodás idején a vállalatok nem voltak önállóak, tröszt utasítás szerint dolgoztak. Itt 1967-től 1982-ig az iparág termelési osztályvezetőjeként dolgozott. Konzervipari Közös Vállalat: 1982-ben a trösztök országosan megszűntek és a gyárak önálló vállalatok lettek. Fordult a helyzet: a trösztből egy kisebb, a konzervgyárak munkáját kiszolgáló cég lett, „közös vállalat” névvel, vállalva az import eredetű alap- és segédanyagok központi beszerzését és elosztását, valamint az export szállítási kötelezettségek teljesítésének szervezését, biztosítását, különös tekintettel a hosszú távú államközi szerződésekben foglalt, szovjet kötelezettségre. Ebben a helyzetben a kereskedelmi koordináció osztályvezetője volt. 1991-ben elnyerte a MTESZ / MÉTE 173 / 91 számú „Élelmiszer-minősítő” szakértői engedélyét. Ebben az évben nyugdíjas lett, de még négy évig tovább dolgozott. Megszakítás nélkül 40 évig szolgálta a magyar konzervipart.

Kitüntetései: törzsgárda érdemérem összes fokozata, vállalati „kiváló dolgozó” kitüntetés, az élelmiszeripar kiváló dolgozója érdemérem, valamint BNV nagydíj a bébiételekért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szedő Judit (Szepesházi Istvánné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 10/1967

1967 - 1973 Medicor Művek Röntgen Gyára. Gyártásfejlesztő technológus, majd laboratóriumi mérnök. Korrózióvédelem, új anyagok, technológiák alkalmazása fémek felületkezelésére. Galvánózás, festés, szinterezés. 1973 - 1979 BUBIV (Budapesti Bútoripari Vállalt) laborvezető, majd központi laborvezető. Fa és furnérborítású bútorlapok felületkezelése. Országos újdonságként savra keményedő lakkok üzemi bevezetése, anyagtakarékossági és környezetvédelmi megfontolások alapján országosan elsőként hengeres felhordó gépüzemi méretű alkalmazása. Anyagminősítés, technológiák felülvizsgálata. 1979 - 1980 Politur Vegyipari Szövetkezet. Laborvezető. Agrár- és háztartásvégi, valamint építőipari receptúrák kidolgozása, gyártásra történő adaptálása. Élenjáró hőszigetelő eljárások bevezetése polisztirol hab gyöngyök alkalmazásával. 1980 - 1983 KEMIPLASZT Vegyi -és Műanyagipari Szövetkezetek Műszaki Vállalata. A Politurban végzett tevékenység kiszélesítése további kisszövetkezetekre. 1983 - 1984 Könnyűbeton és Szigetelőanyag ipari Vállalat. Gyártásfejl. Oszt. vezető. Épületek hőszigetelése. Technológiák kidolgozása, gyakorlati kivitelezés. 1985 - 1987 BUFÉM. Gép- vegyesipari Szolgáltató Kisszövetkezet. Hőre lágyuló és hőre keményedő műanyagok feldolgozása, transzparens, színes PVC extrudálása lakossági felhasználásra, technológiai újdonságként. 1987 - 2004 Magánvállalkozó. Pamut és műanyag alapú textilipari termékek előállítás, forgalmazása lakossági célra. 2004-től nyugdíjasként, egyéni vállalkozóként tevékenységek folytatása. További végzettségek: Kitüntetéses Szakmérnöki oklevél, műanyag feldolgozó és alkalmazástechnikai szakmérnök. Felsőfokú politikai végzettség. Esztétika Szakosított Tagozat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szüts Tamás

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1967

Vegyésmérnöki diplomát szerzett a BME-n 1967-ben, 1971-ben doktorált. 1967 és 1993 között a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti termékek gyárában dolgozott az alábbi munkakörökben: 1967-ben kutatóvegyészként kezdi munkáját, majd megalapítja a vállalat Farmakokinetika és Metabolizmus osztályát, amelynek vezetője lesz. A Kutatástervezés és Management főosztályvezetőjeként kialakítja az originális kutatás és törzskönyvezés tervezési és ellenőrzési rendszerét. 1991-től a Termékfejlesztési Igazgatóság vezetője, felelős a gyógyszerfejlesztés, nemzetközi együttműködések és az iparjog területéért. A privatizáló Sanofi cég 1992-ben marketing és értékesítési igazgatóvá nevezi ki és beválasztják az Igazgatóságba. 1994. január 1-én elhagyja a Chinoint, létrehozza a Pro-Pharma '93 Gyógyszeripari Tanácsadó Intézetet, amely azóta is gyógyszerfejlesztéssel, törzskönyvezéssel és nemzetközi konzultációval foglalkozik. A Pro-Pharma olyan sikeres, hogy néhány nyugat-európai társvállalattal megalapítják az EUDRAcon gyógyszertanácsadó hálózatot, amelynek már 22 európai országban van tagja. Később létrehozza a csak klinikai vizsgálatokat szervező, monitorozó Medical Pharmaceutical Research Centre vállalatot, majd ezt követően az Elecdoc céget, ami Európában az elsők között elektronikus gyógyszerügyi dokumentációk (pl. törzskönyvezés) készítésével és értékelésével foglalkozik. Az Elecdoc Ltd. tevékenysége ma is kiemelkedően fontos, kb. 150 elektronikus törzskönyvi dokumentációt állított elő, és használt törzskönyvezésre és tevékenységével iskolát teremtett. 1996-ban egyetemi és gazdasági kapcsolatai segítségével megalapítja az eredeti magyar gyógyszerjelöltek kutatásával és fejlesztésével foglalkozó spin-off jellegű Biostatin céget, ami igen jelentős sikereket könyvelhet el. Számos előadást tartott és publikációt írt gyógyszerkutatási, nemzetközi együttműködési, regisztrációs és marketing témakörökben, tanácsadója volt a Gyógyszerkutató Intézetnek, Egészségügyi Minisztériumnak, Magyar Gyógyszerész Kamarának és az OMFB-nek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth László

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 11/1967

1967-1970 között a Budalakk Festék és Műgyantagyár műgyanta üzemében üzemvezető mérnök volt. Feladata volt a festékgyár műgyanta igényeiének kielégítése és a fejlesztési eredmények üzemésítése. 1971-1993-ig az Országos Szakipari Vállalat Műszaki fejlesztési osztályán laboratóriumvezető, majd festő, mázoló, tapétázó, burkoló kivitelezések fejlesztőmérnöke, 1981-től műszaki fejlesztési osztályvezető, 1986-tól a minőségbiztosítási szakma terület vezetői munkáját is ellátta. Ezen időszak alatt került megvalósításra a Paksi Atomerőmű építése, aminél a dekontaminálható korrózióvédelmi bevonatok fejlesztését és a legkorszerűbb eszközökkel történő kivitelezését tartotta legfontosabb munkájának. 1986-ban Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben részesült. 1993-1994 ÉMI Rt. Vegyészeti és Alkalmazástechnikai Tudományos Osztály, Festék Alkalmazástechnikai csoport vezetője, korróziós szakértője volt. Munkái során alapvetően a munkahelyi problémák megoldására és a helyszíni vizsgálatok elvégzésére koncentrált a korábbi években megszerzett tapasztalatok hasznosítása érdekében. 1994-2001 BUDALAKK Kereskedelmi és Festékgyártó Kft. műszaki vevőszolgálati igazgató, kereskedelmi igazgató volt. 2001-2008 Zentax-Helios Kft. Mérnök tanácsadója műgyanta burkolatok, bevonatok, hidas korrózióvédelmi bevonatok témakörökben, valamint építőipari szakértője korrózióvédelem, műgyanta alapú bevonatok, festés, mázolás területen. Ezen a területen a legfontosabb munkájának tartja, hogy megvalósították számítógép vezérelte festék-színezési rendszert és sikerrel üzemeltették azt. 2003-ban nyugállományba vonult és külsős munkatársként dolgozott tovább. 2004- volt ÉMI-s kolleganőjével közösen megalapították a Minden-korr Korrózióvédelmi Mérnökiroda Bt.-t, amelynek azóta is ügyvezetője, szakértője, vizsgáló mérnöke. 2008-ban létrehozták a Minden-korr Bt. Helyszíni Vizsgáló laboratóriumát, és ez évben az akkreditáltságot is megszerezték. A korrózióvédelemhez kapcsolódó minden helyszíni vizsgálatot a legkorszerűbb eszközökkel, műszerekkel tudják elvégezni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Trischler Zsuzsanna (Aracs Jánosné)

1942-ben született Szabadkán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 34/1967

1967 – 2008 között (nyugdíjazásáig) a Richter Gedeon Vegyészeti Gyárban (korábban Kőbányai Gyógyszerárugyár) dolgozott vegyésmérnökként különböző beosztásokban. 1964-től a Gyár ösztöndíjasa volt. 1968-1979-ig a Kémia V. és Kémia 1. üzemekben fejlesztési labor, üzemanalitika és félüzem vezetője, majd 1979-1985-ig Cavinton fejlesztési csoportvezető. 1985-től ágazati főmérnök, Szintetikus üzemsoport-illetve Bio-szintetikus üzemsoport vezető. Egész pályafutása alatt a szintetikus gyógyszeralapanyagok technológiájának fejlesztésével, minőségének javításával, gyártásával, az üzemek technikai színvonalának emelésével, a biztonságtechnikai és környezetvédelmi feladatainak megoldásával foglalkozott. 74 féle készítmény és ezek fázistermékeinek gyártása folyt ebben az időszakban. Munkája során kapcsolatot tartott külföldi cégekkel (Janssen, Wacker, Takeda, Boregard), a BME tanszékeivel (Szántai Csaba, Szabó László, Fogassy Elemér, Tóke László, Keglevich György professzorokkal) különösen a Cavinton (Vinpocetin) totálszintézis kidolgozása, fejlesztése, megvalósítása terén és több hatóanyag laboratóriumi eljárásának üzemi megvalósításában. 30 éven át tartott kihelyezett gyakorlatot IV. éves vegyészhallgatók részére. Munkáját 26 újítás és 43 szabadalom jelzi.

Kitüntetései: Kiváló ifjú mérnök, Kiváló újító bronz, ezüst, arany, Kiváló feltaláló bronz, ezüst, arany fokozat, kiváló dolgozó vállalati és miniszteri kitüntetés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tungler Antal

1944-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1967

A budapesti Szt. István Gimnáziumban érettségizett 1962-ben. A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán 1967-ben szerzett kitüntetéses vegyésmérnöki oklevelét. Tudományos fokozatai: Műszaki doktori fokozat 1972, Kémiai tudomány kandidátusa 1978, MTA doktora, kémiai tudomány 1995, BME habilitáció 1995. 1967-92 között a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszéki Kutatócsoportban, majd 1993-tól a Szerves Kémiai Technológia Tanszéken dolgozott, mint egyetemi docens. 1995-ben nevezték ki egyetemi tanárrá. 1996-2007 között a BME Kémiai Technológia Tanszéken volt tanszékvezető. 2003-2007 között a BME VBK tudományos dékán-helyettese volt. 2008-tól a MTA Izotópkutató Intézet, 2012 januártól a MTA Energiatudományi Kutatóközpont tud. tanácsadója, osztályvezető. 2013 szeptembertől emeritus kutató professzor a Felületkémiai és Katalízis Laborban. Tagja volt a következő testületeknek: MTA Műszaki Kémiai Tudományos Bizottság, MTA Katalízis Munkabizottság, MTA Kémiai technológiai és Környezetvédelmi Munkabizottság, Magyar Mérnökakadémia, Magyar Mérnöki Kamara vezető szakértő, Magyar Kémikusok Egyesülete, BME VBK HBDT, Pannon Egyetem EDHT, OTKA Kémia Zsúri. Tudományos közleményeinek száma 124, szabadalmak száma 33.

Felsőoktatási Tanulmányi Érdemérem, 1968, Kiváló Feltaláló, Aranyérem, háromszoros, 1982, 84, 86, MTA Támogatott kutatóhelyek díja 1989, VARGA JÓZSEF egyetemi díj, 1997, Innovációs Nívódíj, Magyar Szabadalmi Hivatal-MTA, 2002, VARGA JÓZSEF díj és érem, 2009.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Újhelyi Mária

1943-ban született Rozsnyóban.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 211/1967

1967. szeptember 1-7-ig a győri Richards Finomposztógyárban dolgozott. 1967. szeptember 7-től nyugdíjazásáig a győri Richards Finomposztógyár soproni Leányvállalata a soproni Fésűsfonógyár laborvezetője, majd festőde üzemvezetője és laborvezetője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vágvölgyi Györgyi

1943-ban Újpesten született.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 60/1967

1967-1984: FORTE Fotokémiai Iparban laboratóriumvezető. 1984-2001 Pest Megyei KÖJÁL/ÁNTSZ Pest Megyei Intézete, levegőtisztaság-védelmi laboratóriumvezető. A manuális és az automata monitoring mérőhálózat kiépítése, üzemeltetése, fejlesztése és a levegőminőség értékelése Pest megyében. További feladatai: Környezetvédelmi hatástanulmányok, létesítmény-tervek bírálata, értékelése, hatósági döntések előkészítése, megalapozása környezeti levegőtisztaság-védelmi szempontból. Új levegővizsgálati mérőmódszerek kidolgozása, szabványosítása, ISO-EN szabványok fordítása, lektorálása, kiadása. Új légszennyezettségi mérőmódszerek bevezetése, véleményezése. Közreműködés a levegőtisztaság-védelmi jogi szabályozás kidolgozásában. NAT szakértői bizottsági tag immisziós levegővizsgálatok szakterületen. Szakmai továbbképzés a városi tisztiorvosok részére és környezet-egészségügy tantárgy keretében levegőtisztaság-védelmi oktatás a Hajnal Imre Egészségügyi Főiskola hallgatói részére. 2001-2011: Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, vezető főtanácsos. Az Országos Légszennyezettségi Mérőhálózat (OLM) üzemeltetésével, fejlesztésével és mérés minőségbiztosításával kapcsolatos feladatok koordinációja, a források takarékos tervezése és feladat arányos elosztása a környezetvédelmi szervezetek számára. Előirányzatok javaslatainak kidolgozása költség-hatékony felhasználása. Az EU csatlakozás feltétel rendszerének részeként EU kompatibilis országos levegőminőség ellenőrző és lakossági tájékoztató rendszer létrehozása, működtetése és fejlesztése összhangban az EU vizsgálati szabványok mindenkori követelmény rendszerével. Az OLM EU konform átalakításához uniós támogatások pályázati úton történő elnyerésére pályázatok készítése és az elnyert források hasznosítása, valamint a Svájci-Magyar Együttműködési Program keretében további pénzügyi alapok megteremtésére az „OLM és laboratóriumi háttér továbbfejlesztése” című projekt létrehozása és bonyolítása. A projekt segítségével évekre megvalósult az OLM működtetéséhez és Magyarországnak az EU irányában történő adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítéséhez szükséges műszaki háttér. 2011-től nyugdíjas. 2004 és 2009-ben is megkapta a KÖM miniszterétől a kiváló dolgozó oklevelet. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Valtynyi Dániel

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 13/1967

Az 1960. évi érettségi után egy évig laboráns az ÉKME Kísérleti Fizikai Tanszékén, kristályfizikai kutatásban, majd még egy évi rakodómunkás az Albertfalvai Vegyigyár szappanüzemében. 1967. évben diplomát szerzett a BME Vegyéssz mérnöki Karán a Műanyag- és Gumiipari Ágazaton. 1967-70 között fejlesztő technológus a Fővárosi Kézműipari Vállalat műanyag és gumi termékeket gyártó üzemeiben. 1970-től kutatás-fejlesztési mérnök 43-as állami Építőipari Vállalat Fejlesztési és Gyártmánytervező Irodájában, elsősorban az ÉVM és az OMF által indított „Az építőipar kemizálása” program irányítójaként: vegyi adalékszeres betontechnológia, hanglágyc PVC és műszálas szőnyegpadlók, PVC és PP csővezetékek, EPS és PUR hőszigetelés, PIB és PVC tetőszigetelő lemezek, alkidgyanta és akrilát kötésű festékek bevezetése és országos terjesztése. 1981 és 1986 között tudományos főmunkatárs az ÉTI Beton és habarcstechnológiai Osztályán, adalékszeres és műgyanta kötésű beton műtárgyak tervezése és művezetése. 1986-tól tudományos főmunkatárs az ÉMI Vegyészeti és Alkalmazástechnikai Osztályán, hazai és import építéskémiai termékek vizsgálata és alkalmazásuk engedélyezése. 2002 óta nyugdíjas, azóta a Valtynyi Építéskémiai Bt. vezetőjeként építőanyag minták nedvesség és sótartalmának vizsgálata PC vezérlésű analitikai műszerekkel. 1974. óta az ÉTE Szakipari Szakosztály tagja, előbb az ÉVM, majd a MMK engedélyével építésügyi szakértő építési technológiák szakterületen. Hazai szakfolyóiratokban megjelent publikációinak és társszerzőként kiadott könyveinek száma közel 100, az ÉTK és VITUKI megbízására több száz oldal németnyelvű szakirodalmi fordítást készített, oktatást végzett a BME és a PMMF Építéssz mérnöki Karain, több mint 50 szakmai előadást tartott konferenciákon és megyei Mérnöki Kamarák felkérésére. Az 1968. évi kiképzés után a MN Törzs üzemanyag ellátó és tervező tisztje, 1992-ben százados rangban szerelték le.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ványiné (Sándor Gabriella)

1940-ben született Budapesten.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 165/1967

Diplomája megszerzése után, 1967-1972 között a Nagynyomású Kísérleti Intézetben dolgozott a Kutatási Titkárságon tudományos munkatársként. Ebben az időszakban a Veszprémi Vegyipari Egyetemen petrolkémiai szakmérnöki diplomát szerzett. 1972-1973-as években a Kertészeti Egyetem Növénynevelési Tanszékén volt tudományos munkatárs. 1973-1990 között az Országos Állategészségügyi Intézet Bakteriológiai Osztályán, majd a Kémiai Főosztályon dolgozott tudományos munkatársként illetve főmunkatársként. Ezekben az években számos hazai OTKA kutatásban és nemzetközi kutatásokban vett részt a mikotoxikológia területén. Ennek keretében 1979-ben 4 hónapos ösztöndíjat kapott a stockholmi műszaki egyetem biokémiai tanszékén, 1981 és 1983-as években 4 héten keresztül a kairói Nemzeti Kutatóközpontban előadásokat tartott és mikotoxin-analitikai módszereket oktatott. 1986-ban Vietnamban, Hanoiban 1 hónapot dolgozott meghívott szakértőként. 1987-ben Ames-ben (Iowa) a Nemzeti Kutató Központban, majd 1989-ben Washington D.C.-ben a Food and Drug Administration kémiai osztályán vett részt amerikai-magyar mikotoxin kutatási programokban 2-2 héttig. 1990-1996-os években az Állatorvos-tudományi Egyetem Gyógyszertani és Toxikológiai Tanszékének tudományos főmunkatársa volt. Részt vett a toxikológiai oktatásban, gyakorlatok vezetésében, és a holland-magyar kutatási együttműködésben az Utrechti Egyetemen. A felsorolt hazai és nemzetközi kutatások eredményeként 57 szakmai közleménye jelent meg magyar és angol nyelven, valamint 54 tudományos előadást tartott. Egyetemi tanulmányai idején, az 1965/66-os tanévben pályázatát az Egyetemi Tudományos Diákköri Konferencia II. díjjal jutalmazta. 1977-ben a Mezőgazdasági Miniszter a mezőgazdaság kiváló dolgozója címet adományozta számára. 1982-ben az Amerikai Analitikai Kémiai Társaság tiszteletbeli tagjává választották. 1988-ban miniszteri díjat kapott a gyakorlatban megvalósított kutatási munkájáért, majd 1991-ben Louis de Saint Rat díjat kapott tudományos publikációs tevékenységéért, a Magyar Élelmezéstudományi Egyesület mikotoxin munkabizottságának tagjaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ványolós Borbála (Pacsay Andrásné)

1944-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 171/1967

Diplomája megszerzése után a Növényolaj és Mosószergyártó Vállalathoz került, és a következő majd 40 évben ennél a cégnél dolgozott. Így elmondhatja, hogy tevékeny résztvevője volt a növényolajipar négy évtizedes magyarországi fejlesztésének, egyes technológiai folyamatai korszerűsítésének. Ez az iparág élen járt abban, hogy mindig a legkorszerűbb berendezések vásárlásával fejlessze termékeit, illetve azok gyártását. Szerencsés időpontban került az iparba, mivel az akkori vezérigazgató nagy súlyt helyezett a fiatal mérnökök felkarolására, szakmai előrehaladásuk biztosítására. Gyakorlati ideje alatt már egy új technológiai folyamat bevezetését végezhetette a Kőbányai Növényolajgyárban. A továbbiakban üzemvezetőként szervezte és irányította különböző üzemek tevékenységét. Üzemvezetői tevékenységében az üzeméhez tartozó emberekkel való megfelelő kapcsolat kialakítása legalább akkora feladatot jelentett, mint a megkövetelt technológiai paraméterek betartása. Fő profilja a margarinyártás volt, ahol eleinte a margarint a különböző növényolajok úgy, mint napraforgóolaj, szójaolaj, repceolaj hidrogénezésével gyártották. Itt idővel áttértek az észterezésre. Az 1990-es években megindult magyarországi privatizációs hullám során a növényolajipar az Unilever holland központú multinacionális cég tulajdonába került. Ekkortól került át munkahelye a megszűnt kőbányai gyárból a rákospalotai gyáregységbe. Feladata volt az éves és havi tervekhez javaslatot adni, majd ezek megvalósítása, anyag és energia (költségek) elszámolása havonta, anyag és energiafelhasználások csökkentése, ill. módosítása, félkész és késztermékek minőségének biztosítása. Részt vett félüzemi és üzemi kísérletekben, új technológiák, automatizálások bevezetésében, majd irányításában. Tagja volt a gyári „kóstoló” bizottságnak, mely felelős a termékek érzékszervi minősítéséért. 2005-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Anna (Vitencz Lászlóné)

1943-ban született Hegyfalun.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 144/1967

A diploma átvétele után a Sárvári Cukorgyárban kezdett dolgozni ösztöndíjasként. 1967-ben üzemvegyész feladatkörben a gyártási folyamat laboratóriumi ellenőrzésére kapott megbízást. 1972-ben a gyáron belül létesült takarmánykeverő üzem határozta meg új szakterületét, a takarmány-minősítést, különös tekintettel a csomósodás, tömbösödés megszüntetésére. A képződött melléktermékekre alapozva (szárított répaszelet, melasz), ásványi sókkal kiegészítve, Urebetin 1-2-3 elnevezéssel új termékek gyártása kezdődött, amelyek szarvasmarha tápként kerültek forgalomba. Szakmai továbbképzésen a MÉM Mérnök- és Vezető továbbképző Intézetben vett részt 1974-ben. A tömbösödés elkerülésére a szakirodalomban javasolt adalék hozzáadásával sikeres félüzemi kísérleteket folytatott az optimális adagolás meghatározására. 1977-ben répalabor-vezető megbízást kapott. Ekkor vezették be a cukorgyárakban a répa cukortartalom szerinti átvételét. Megépítésre került egy holland gyártmányú VENEMA gépsor, amely digitális kijelzéssel, lyukszalagra történő adatrögzítéssel objektív mérési eredményeket biztosított. Ennek a korszerű laboratóriumnak az irányítása jelentős szakmai előrelépés volt. 1982-ben vízügyi szakterületre hidrotechnológus képesítést, 1984-ben felsőfokú hidrotechnológus szakképzettséget szerzett a Vízügyi Dokumentációs és Továbbképző Intézetnél. Feldolgozott témái: „Hűtővizek hasznosítása az üzemben”, „Szennyvízkezelés iszaptározó tó-rendszerben”. 1987-ben Minőségellenőrzési és hidrotechnológiai osztályvezetői kinevezéssel a vízgazdálkodási feladatok mellett a hulladékkezelés és légszennyezés szakterületet is ellátta. 1989-ben Minőségellenőrzési és környezetvédelmi osztályvezetői kinevezésekor összevonásra került a korábbiakban leírt összes szakterület, a technológia és a környezetvédelem. 1994-ben korengedményes nyugdíjazással zárult szakmai tevékenysége.

1980-ban és 1989-ben „Kiváló dolgozó” kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Lajosné (Fridel Ilona)

1938-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 117/1967

Az Általános Gimnázium elvégzése után felvételt nyert az ELTE Természettudományi Karára. Családi okból átjelentkezett a BME Vegyésmérnöki Karának esti tagozatára, ahova korábbi egyetemi tanulmányi eredményei alapján folytatólagosan felvették. 1959-ben elhelyezkedett a Mechanikai Művek laboratóriumába laboránsként. 1960-ban az Iskolaútor és Sportszergyárban laborvezetőként lakkok, festékek, ragasztók vizsgálatával és új technológiák üzemi bevezetésével foglalkozott (elektrosztatikus festékszórás, kémiai felületelőkészítés). 1970-1986-ig tervező kutatóként az Általános Géptervező Iroda Korróziós Főosztályán dolgozott tervező-kutató beosztásban. Feladata volt Ágazati és Országos szabvány javaslatok elkészítése, részben saját laboratóriumi kísérletei alapján. Az új módszerekről magyar és német szaklapokban jelentek meg cikkei, melyekről Vegyipari korróziós heteken, ill. Drezdában, Lengyelországban előadásokat tartott. 1982-ben a szerves bevonatok ultrahangos, roncsolásmentes vizsgálati módszerért külső munkatársaival az Ipari Miniszter Különdíjában részesült. Társszerzője a „Fémfelületek korrózióvédelme szerves bevonatokkal” c. szakkönyvnek (Műszaki Könyvkiadó, 1986). 1986-tól a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézetben iparági mérnökként foglalkozott a korrózió ellen védő anyagok vizsgálatával. Megszervezte a Lakk- és Festékvizsgáló laboratóriumot, később osztályvezetőként dolgozott. 1980-ban jeles eredménnyel diplomát szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán Műanyag Feldolgozó és alkalmazástechnikai szakán. Okl. sz.: 6067/1980. Tagja volt az MSZH Lakk Festék szakbizottságának, részt vett az EU ilyen tárgyú és a Veszélyes Anyagokra vonatkozó szabványok honosításában és bevezetésében. A KERMI-ből kivált és megalakult Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségénél vezető főtanácsosként dolgozott korróziós vizsgálati témában. Gyakorlatvezetője volt vegyésmérnök hallgatóknak. Külföldi festéklaboratóriumokban vett részt vizsgálati módszer egyeztetéseken és közös termék vizsgálatokban. Franciaországi autógyár felületkezelési eljárásainak megismerésére az alkalmazott anyagok közös vizsgálatára hívták meg. Társszerzője az „Élelmiszerek és Vegyiárúk Szakáruismeret” c. tankönyvnek, mely átdolgozott formában forgalomban van (Képzőművészeti Kiadó, 2007). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Mária

1933-ban született Budapesten.

Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 199/1967

A szakmáját már a technikumi érettségi után, mint textilvegyész technikus kezdte, a Fővárosi Patyolat V.-nál. A cég lehetővé tette, hogy a Műszaki Egyetem vegyésztechnöki karán tovább tanuljon. Az egyetemi évek alatt, és után a Helyi ipari Kutató Intézetben dolgozott. A kutató intézetben feladata volt az országban lévő (Tanácsi) Patyolat Vállalatok rendszeres ellenőrzése és technölogiai támogatása. E mellett a METESZ Textilkészítő szakosztályában a szakembereket különböző témájú oktatási programokkal képezte, igények figyelembe vételével. A tanfolyamok anyagát, az előadók személyét kiválasztani az Ő feladata volt több éven át. Új, modern gépekkel történt fejlesztések esetén a mosószer-gyártó labor személyzettel együtt dolgozták ki a szükséges összetételű mosószer-t, az F.P.V. üzemében próbaüzemmel tesztelte és ennek alapján a gyártó elkészítette, így a gép lehetőségeit, környezetvédelemmel egyaránt biztosítani lehetett. A textilkészítő szakmában igazságügyi szakértőként több vitás ügyben közre működött. 1969-ben a F.P.V. visszahívta a Kutató Intézetből, és a cég mosodai osztályvezetője lett (tulajdonképpen termelési vezető). Kapcsolatai bővültek, más cégek mosodai technölogiai problémáit is kijavította. Munkáját egészségügyi problémák miatt nem tudta folytatni, jelenleg nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Varga Pál

*1944-ben született Nagyváradon.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 170/1967*

A BME Vegyészmérnöki Karán 1967-ben vegyészmérnöki diplomát, 1973-ban mérnök-biológus szakmérnöki oklevelet, 1977-ben műszaki doktori címet szerzett. 1967-től a KözépDunavölgyi Vízügyi Igazgatóságon (Környezetvédelmi Felügyelőségen) laborvezetőként, osztályvezetőként, majd 1991-től a Környezetvédelmi Főfelügyelőségen főosztályvezetőként dolgozott 2010-ig, nyugállományba vonulásáig. Külföldi tanulmányútjai során Angliában a vízanalitikai módszereket, Németországban, Hollandiában a partiszűrűsű vízbázisokat, a Rajna vízminőségét, Skóciában a környezeti hatásvizsgálatokat, Japánban a környezetvédelmi létesítményeket, az EU tagországokban a környezetvédelmi jogalkalmazó intézményeket tanulmányozta. Fő munkaterülete a víz és a környezet védelme, mely kiterjed „a vízfolyások minőségétől a szennyvizetekig”, „a vízellátástól a szennyvíztisztítóig”, a „szennyezések hatástanulmányától a szennyezések elhárításáig”, „a hulladékok minősítésétől a hulladékgazdálkodásig”, „a légszennyezőanyagoktól az üvegházhatású gázokig”, „a környezetvédelmi mérésektől a mérések akkreditálásáig”, „a környezetvédelmi szabályozástól azok végrehajtásáig”. Szakterületét szabványügyi, akkreditálási szervezetekben, az OECD felmérések, az ország EU csatlakozása, az EU környezetvédelmi jogszabályok végrehajtása (IMPEL) során szakértőként, „nemzeti koordinátorként”, projekt vezetőként képviselte. Szakterületén elért eredményeit szerzőként és társszerzőként szakkönyvekben, cikkekben, hazai és nemzetközi konferenciákon tartott előadásaiban ismertette. Vendég előadóként a „Vízminőség vizsgálatok”, „Környezetvédelem alapjai”, „Vízvédelem, levegővédelem”, „Hulladékgazdálkodás” tárgyakat oktatta (oktatja) a Műszaki Egyetemen.

Munkáját több hazai és nemzetközi szervezet ismerte el, 2005-ben „Köztársasági Érdemkereszt arany fokozat” kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Véghné Reményi Mária

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1967

1967-ben okl. gumi-műanyag szakos vegyésmérnöki diplomát szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán. 1967-1968-ig a TUNGSRAM Rt. Félvezető Fejlesztés kutató mérnöke. 1968-1975-ig a Faipari Kutató Intézet tudományos munkatársa, majd tudományos osztályvezetője. 1975-1986-ig Épület asztalosipari és Faipari Vállalat vegyész-főtechnológusa, majd Kereskedelmi és Marketing osztályvezetője. 1986-1990-ig az OMF B koordinátora, később a 2- Tárcaprogram irodavezetője. 1990-1996-ig a Hungarokorr Mérnökiroda Kft. ügyvezetője. 1996-2014-ig a Julius R Szakértői Mérnökiroda cégvezetője. 2005-ben a Soproni Fa és Erdészeti Egyetemen posztgraduális képzésben vett részt fa ragasztás és felületkezelés területén. 1983-ban a Faipar Fejlesztéséért Emlékérmét kapott, 1992-ben kutató társaival együtt INVENCIÓ díjban részesült. 1967 óta egy szabadalom és három használati mintaoltalom feltalálója. Szakfolyóiratokban 20 cikket publikált és 50 kutatásban vett részt, 30 sikeres pályázatot készített. 1986 óta igazságügyi mérnökszakértő (Gyémánt fokozatú) asztalosipar, bútorgyártás, fa-műanyag komposítok területén. „Amit a faiparról tudni kell” kiadvány szerkesztője. A FAJZ-LTV magyar-üzbég tulajdonú taskenti vegyes vállalat alapításának kezdeményezője, koordinátora 1992-1993-ig. 2009 óta a közhasznú Nyugdíjasok Budapesti Szövetségének elnöke. Számos tanulmány készítője, rendezvény („Sokszínű világunk”-2010) és kiállítás szervezője. „A DONI FOTÓS” felvételeket és front naplót tartalmazó könyv szerkesztője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veréb Lajos

1936-ban Baján született.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 200/1967

Általános iskoláit Budapesten és Baján, középiskolai tanulmányaimat a Bp.-i Petrik Lajos Vegyipari Technikumban végezte. 1955-től a Budapesti Vegyiművekben vegyésztechnikusként helyezkedett el. 1961-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára. Hat éves képzés után 1967-ben szerzett vegyésmérnöki diplomát. Eredeti munkahelyén a BVM-nél egy évig szerves kutató laboratóriumban, majd szakmai élete további részében üzemi-, gyártási területen dolgozott különböző vezetői beosztásokban. A nagy vegyipari vállalatok sorába tartozó BVM igen széles gyártási termékpalettája sok, egymástól alapvetően eltérő gyártástechnológiát alkalmazott, ami tág lehetőséget kínált fel ezek megismerésére és a mérnöki hivatás fontos célját szolgáló új korszerű termékek létrehozására. Az irányításához tartozó gyáregységek technológiájának megújítása mellett számos új termék létrehozásában vett részt, sok esetben kezdeményezőként, az ott dolgozó mérnökök és technikus kollegák, munkatársak részvételével. Pályája során sok szolgálati szabadságnak volt szerzője vagy társszerzője (só termékek speciális, nyújtott hatású nitrogén műtrágya, egy és több hatóanyagú formált gombaölő-, és gyomirtó szerek kifejlesztése, gyártástechnológiájának kidolgozása). 1996-ban érte el a nyugdíjkorhatárt. Még 15 évig dolgozott az anyacég két utód-cégében termelési igazgatói, majd fejlesztő mérnöki minőségben. Fia és lánya az építészmérnöki pályát választották.

Gazdasági szempontból is jelentős eredménnyel járó fejlesztési és feltalálási tevékenységért az Országos Találmányi Hivatal és Ipari Minisztérium általi elismerést több alkalommal is megkapta. 1975-ben a Kiváló Feltaláló ezüst, 1983-ban, 1986-ban, majd 1990-ben a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatával tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vigh Gyula

1938-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 119/1967

1957-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Még ebben az évben a Chinoin Gyógyszer és Vegyszeti Termékek Gyárában kezdett dolgozni vegyésztechnikusként egy gyógyszerkutató laboratóriumban, ahol szerves preparatív kémiai feladatokat végzett. 1961-ben sikeres felvételt nyert a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatára, amelyet 1967-ben elvégzett. 1962-ben a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott elektrokémiai munkakörben, majd műszeres analitikusként. 1968-ban átment a vízügyi ágazatba, ahol 1971-ben Vízellátás- csatornázás-egészségügyi szakmérnöki diplomát szerzett. Munkája során környezetvédelmi, elsősorban vízkémiai feladatokat végzett. Az országos vízvizsgáló rendszerben a felszíni vizek kémiai, hidrobiológiai és bakteriológiai adatainak gyűjtése, ellenőrzése, valamint értékelése, továbbá az eredmények közreadása volt a feladata. Részt vett az adatok nagyszámítógépes nyilvántartásának megvalósításában, majd az adatok személyi számítógépre történő átvitelében, ennek szoftveres kidolgozásában. Folyamatosan gondoskodott az eredményeket rögzítő és értékelő számítógépes rendszerek karbantartásáról és fejlesztéséről, valamint az országos mérőhálózat működtetéséről. 1968-tól szerkesztette az országos állapotot bemutató vízminőségi térképeket, valamint 1968-1980 között az évente kiadott Vízminőségi Évkönyveket. 1981-től az igényeknek megfelelően készítette a Magyarország vízminőségi helyzete című kiadványt, amelyet 1990-től az angol nyelven is megjelenő Vizeink minősége című kiadás váltott fel. Gondoskodott az évenként megjelenő vízminőségi térképek és értékelések országos nyilvántartásba kerüléséről, amellyel elősegítette a döntés előkészítők munkáját. Tevékenyen részt vett az évenkénti nemzetközi adatszolgáltatásban, továbbá az EU-csatlakozás vízkémiai feladatainak honosításában. Munkája során több vízkémiai magyar szabvány kidolgozásában vett részt. Számos a felszíni vizek minőséget bemutató tanulmányt és ismertető cikket írt, különböző hazai szakfolyóiratokban.

2002-ben a környezetvédelem érdekében végzett kiemelkedő tevékenységéért a „Környezetünkért Emlékplakett” kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Visky György

1943-ban született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 91/1967

1967-ben a Kőbányai Gyógyszeráru gyár, Kémia VI. üzemében, a Műszaki Fejlesztési Laboratóriumban laborvezetőként kezdett dolgozni. Több eljárás szabadalmat sikerült kidolgoznia, ami lehetővé tette, hogy a gyár piacra hozhasson több már ismert, sikeres terméket. (Fentanyl, Dehidrobenzperidol) Később a Dr. Nádor Károly által kifejlesztett gyógyszer molekulák gyártására alkalmas eljárások kidolgozásával foglalkozott. 1969-1973. Az Állatorvosi Egyetemen Dr. Nádor Károly irányítása alatt kémiai szerkezet-gyógyszerhatás összefüggését tanulmányozta. 1973-1993. A Richter Gedeon Gyógyszeráru gyár Technológiai Kísérleti Üzem munkatársa lett. Akkor indult a gyárban a növényvédő szer program. A Szovjetunió 1000 tonnás nagyságrendben igényelt gyomirtó szereket. Ezt a hagyományos, szakaszos üzemi eljárásokkal nem lehetett volna teljesíteni. Sikerült kifejleszteni olyan eljárásokat (kaszkád ill. csőreaktor) amivel a feladat megoldható lett. A több szabadalommal is védett eljárásokra két új üzemi csarnok épült a dorogi gyáregységben. Ezek beüzemelésében és több kísérleti gyártás vezetésében részt vett. A növényvédő szer program befejezése után a Cavinton kutató csoportba került. A BME Szerves Kémiai Tanszékkal együtt működve sikeresen fejlesztettek eljárásokat a Cavinton és Vinkamin előállítására. A számos szabadalommal védett eljárással gyártott Cavintonnal a gyár a nyugati és távol-keleti piacokon is nagyon sikeres volt. 1993-2008. A Szintetikus IV. Laboratóriumban szteroid kémiai kutató-fejlesztő munkát végzett. Munkatársaival főleg nőgyógyászati készítmények előállítására szolgáló eljárásokat és az ezeket védő szabadalmakat fejlesztették ki. Teljes pályafutása alatt a Richter Gedeon Gyógyszeráru gyár munkatársa volt. Szerencsésnek érzi magát, hogy ez alatt mindig azzal foglalkozhatott, amit szeretett csinálni: 1g-os kísérletekből kiinduló, több száz kg-os méretű gyártások kivitelezésével. Ha ez sikerült, egykori tanárainak köszönheti, akikre mindig hálával gondol!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wölfinger Csaba

1944-ban született Esztergomban.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 36/1967

A diploma megszerzését követően a Magyar Viscosagyárban (Nyergesújfalu) mérnök technológus beosztásban helyezkedett el, ahol a szintetikus szálak (különösen poliamid szál / selyem) termelésével (800-3600 tonna / év), technológiai ellenőrzésével és „know-how-fejlesztésével” foglalkoztak. Időközben okleveles műszálgyártó szakmérnöki, valamint okleveles gyógyszervegyészeti szakmérnöki képesítést szerzett a BME-n. 1973-1974 között a Mélyépítési Tervező Vállalatnál irányító/tervező/ mérnökként a tervezett létesítmények, műtárgyak kivitelezésének és beüzemelésének ellenőrzését és támogatását (víztisztítási és szennyvízkezelő létesítmények) végezte. 1975-1983 közötti időszakban a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára, Nagytétényi Gyáregységénél a műszaki fejlesztési osztály vezetőjeként fejlesztési és kutatási munkák és együttműködések koordinálása, előkészítése és kooperáció „Chinoin Újpesttel” és másokkal, volt a feladata. Ezt követően Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Rt., későbbiekben Sanofi Synthelabo Chinoin „újpesti gyárában” üzemvezetőként illetve részlegvezetőként a feladata volt: gyógyszer hatóanyagok (és ezek intermedierjeinek) termelése (és fejlesztése, modernizálása, a gyártások biztonságtechnikai, minőségbiztosítási feltételeinek javítása); mindenek előtt drotaverin hidroklorid („No-Spa”) a 25-190 tonna / év mennyiségben és mások, például prenoxdiazin hidroklorid („Libexin”), phendiline hydrochloride („Sensit”), papaverin-hidroklorid, flumequin, pentoxiphyllin („Trental”) körülbelül 1-50 tonna / év mennyiségben, az igényeknek megfelelően, 15-25 fő alkalmazott irányításával. 2004. és 2006. között, nyugdíjasként az „újpesti gyár” ipari szennyvíz kezelő részlegének (beleértve a speciálisan tisztított vizek előállításával működő berendezések üzemeltetését is) irányítását végezte, és 2006. végén ténylegesen is nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zlatos Gabriella

1939-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 183/1967

1957-ben végzett a Petrik Lajos vegyipari technikumban, és kezdett el dolgozni a Chinoi Gyógyszergyárban, rövid időn belül a fermentáció területén, biokémiai laboratóriumban. Közben vállalaton belüli továbbképzésen vett részt, és mint technikus 1960-ban elnyerte a Szakma Ifjú mestere címet. 1961-ben felvették a BME vegyész mérnöki kara esti tagozatára, amit munka mellett 1967-ben jelesül elvégzett. Diplomamunkája a B12 vitamin bioszintézisével foglalkozott. Feladata a B12 vitamin gyártása, majd B12 koenzim kristályos előállításának megvalósítása volt laboratóriumi-félüzemi-üzemi léptékben. 1972-ben doktorált, doktori értekezései a B12 koenzim foto katalitikus átalakításának vizsgálatával foglalkozott. Időközben 1962-ben részlegvezető, 1970-ben üzemvezető helyettes, majd 1974-től üzemvezető lett a Fermentációs üzemben. Termékváltás után kristályos gyógyszeralapanyagok, mint gentamicin, nisztetin, fumagillin, sizomicin, vankomicin előállítását valósította meg és irányította, mint üzemvezető. 1976-ban mérnök-biológus szakmérnöki képesítést szerzett. Számos szabadalom – megvalósított szolgálati találmány - társszerzője volt. A technológiák, a termékek minősége és a gyártást követő adminisztráció megfelelt az európai és amerikai egészségügyi hatóságoknak – ezt sűrűn ellenőrizték is – így számos termék nyugati exportra került. A gentamicin antibiotikum gyártástechnológia betanításában, bemutatásában, a szerződésben vállalt mennyiségi és minőségi feltételek teljesítésében eredményes munkát végzett Mexikóban, Indiában és Argentínában - hazai feladatai ellátása mellett, e know-how eladások jelentős bevételt jelentettek az államnak 1989-ben. 1991-ben, miután privatizálták a vállalatot és a fermentációnak nem volt jövője, nyugdíjba ment.

1972-ben elnyerte a Kiváló Ifjú Mérnök címet, majd a Szakdolgozatok Országos pályázatán III. díjat érte el. 1971-ben ezüst, majd 1977-ben arany fokozatú Kiváló Feltaláló címet adományoztak neki. Pályafutása alatt munkái elismeréseként 8 alkalommal nyerte el a Kiváló Dolgozó kitüntetést, valamint a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott neki 1989-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zorkóczy Ildikó (Kovács István Zoltánné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 98/1967

1961-1962 között az újpesti Lakk és Festékipari Vállalatnál dolgozott laboratóriumi segédmunkásként. A vegyésmérnöki diploma megszerzése után 1967-ben a Gépipari Technológiai Intézetnél helyezkedett el vegyésmérnöként. 1968-tól a BME Alkalmazott Kémia Tanszékén egyetemi tanársegéd volt. Ebben az időszakban okleveles vegyésmérnök tanári képesítést szerzett a BME-n. 1984-1990 között kötőipari bedolgozóként dolgozott. Ezt követően az Oberon Bt. tagja volt egészen nyugdíjazásáig 1998-ig. Angol, német, francia középfokú nyelvvizsgával rendelkezik. 1998-ban Idegenvezető és hostess képesítést szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsédely Györgyi

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 205/1967

A Teleki Blanka gimnáziumban érettségizett 1960-ban. 1967-ben a BME Vegyésszmérnöki Kar Gyógyszer Ágazatán diplomázott. 1967-1970 között Villamos ipari Kutató Intézetben, mint s.tud.munkatárs a hypokerámia hő- elektromos- szigetelőkénti alkalmazásán dolgozott. 1970-1989 Újpesti Kórház és Rendelő Intézetben dolgozott a rendelőintézeti Laborban, mint vegyésszmérnök. Feladata volt a klinikai kémiai vizsgálatok minőségbiztosítása, új meghatározások bevezetése, és az asszisztensek betanítása. Közben 1975-77 Algériában klinikai laborban dolgozott. 1989-2010 Újpesti Károlyi Sándor Kórház Központi Laboratóriumában, mint vegyésszmérnök a kémia részleg vezetője volt. 2000-től osztályvezető helyettese. A vegyszerrendelések, tender előkészítés, klinikai kémiai vizsgálatok minőségbiztosítása, a leletek validálása volt a feladata. 2010 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga József Alapítvány
Pro Progressio Alapítvány

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása a kuratórium vállalati felkérésre kiírt pályázatai alapján,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszkháttérének fejlesztése,
- hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása
- a kutatások eszkháttérének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az alapítvány céljával egyetért, és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége: 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. K épület 1 emelet 22. ajtó;

Telefon: 1-463-3571

e-mail: vargaj.alapitvany@mail.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u.18. V1. épület

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki -, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik résztvettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemeket, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányukat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténelmi és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaira, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünk maradt meg.

Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME Omikkal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára.

Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben, s legfőképpen hiteles.

www.omikk.bme.hu

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 235 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével.

Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítség vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak.

A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu).

A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.